XXX. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. SZEPTEMBER 12.

Ludas Matyi

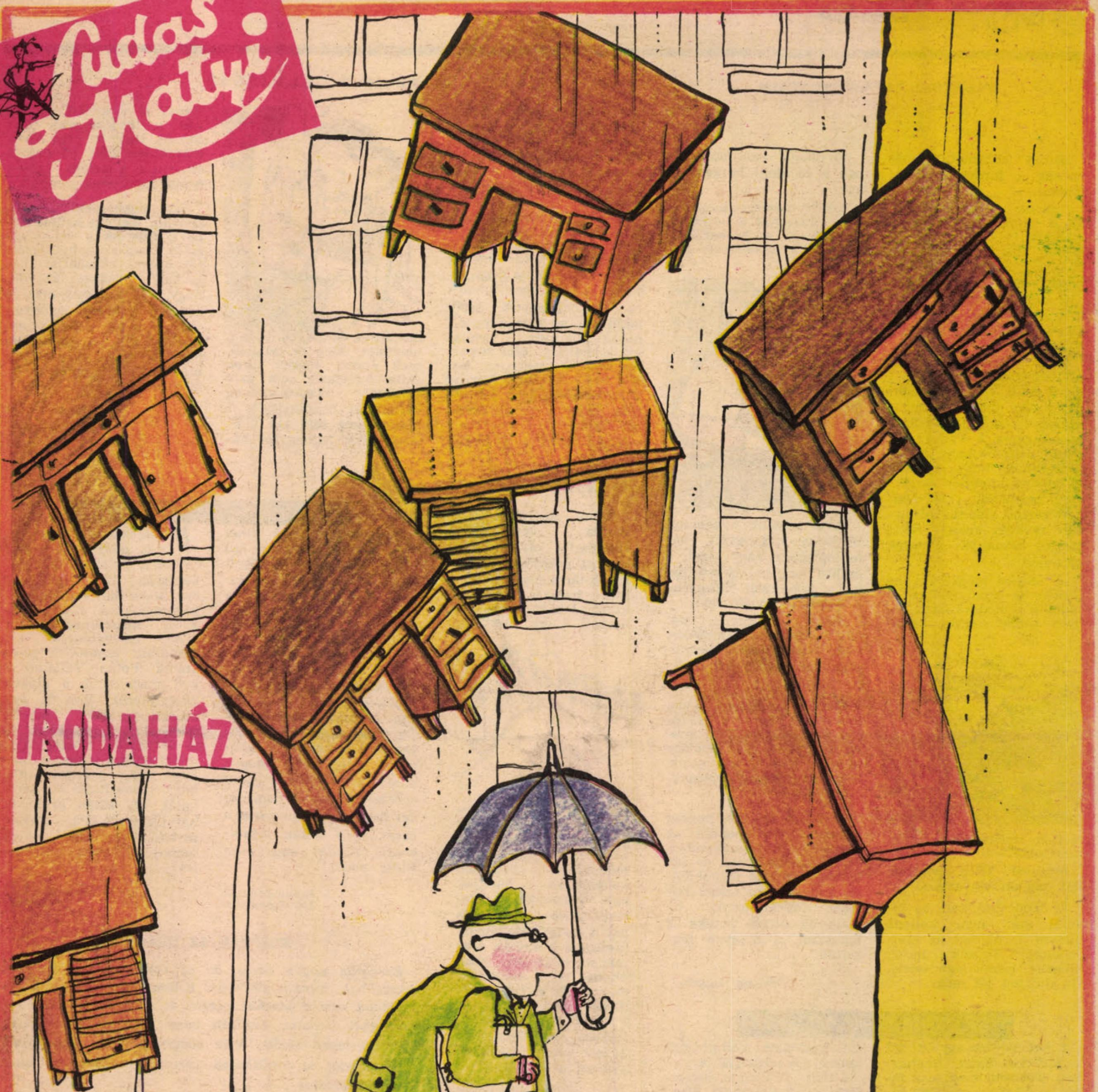

AZ ADMINISZTRÁCIÓ CSÖKKENTÉSÉRŐL
avagy ŐSZI ESŐ ARANYAT ÉR

Lehoczki István rajza

KEDVES LUDAS!

BALATONI TAPASZTALATAIM

❶

Bizony kellemetlen manapság a fürdés a Balatonban.

Nekünk hazaiaknak is, de a valutát hozó külföldieknek is (és ez a fontosabb. Ez a fontosabb?) Higgyék el, kedves Illetékesek, hogy ahány motorost csábít a tóra engedékenységük, annyi (tízszer, százszor annyi) fürdőzőt riaszt el.

Én is mind mélyebbre és mélyebbre úsztam be, s ott a nyílt vizen kerülgettem az olajfoltokat, s messziről integetve mutattam magam a vadul száguldó motorosoknak és vízisielőknek, hogy legalább a fejemet kíméljék meg.

A messziből való visszatérésem alkalmával egyszer mellém evezett fehér zászlós csónakján a derék strandőr.

— Szépen megkérem, ne ússzon be olyan mélyre — mondta a kedves bácsi —, mert tudja, nagyon kellemetlen *nekem,* ha valaki belefullad.

Megértő lélek vagyok, hát nagyon vigyáztam.

Jó lenne azonban, ha jövőre már nem kellene messze kerülgetni az olajfoltokat. Tetszik tudni, öregebb leszek egy évvel. Ha minden jól megy.

❷

Jó dolguk van mostanában a balatoni horgászoknak.

Azelőtt bezzeg állandóan csak rángatták a botjukat, szedték le a horogról a halakat, s cipelhették haza őket.

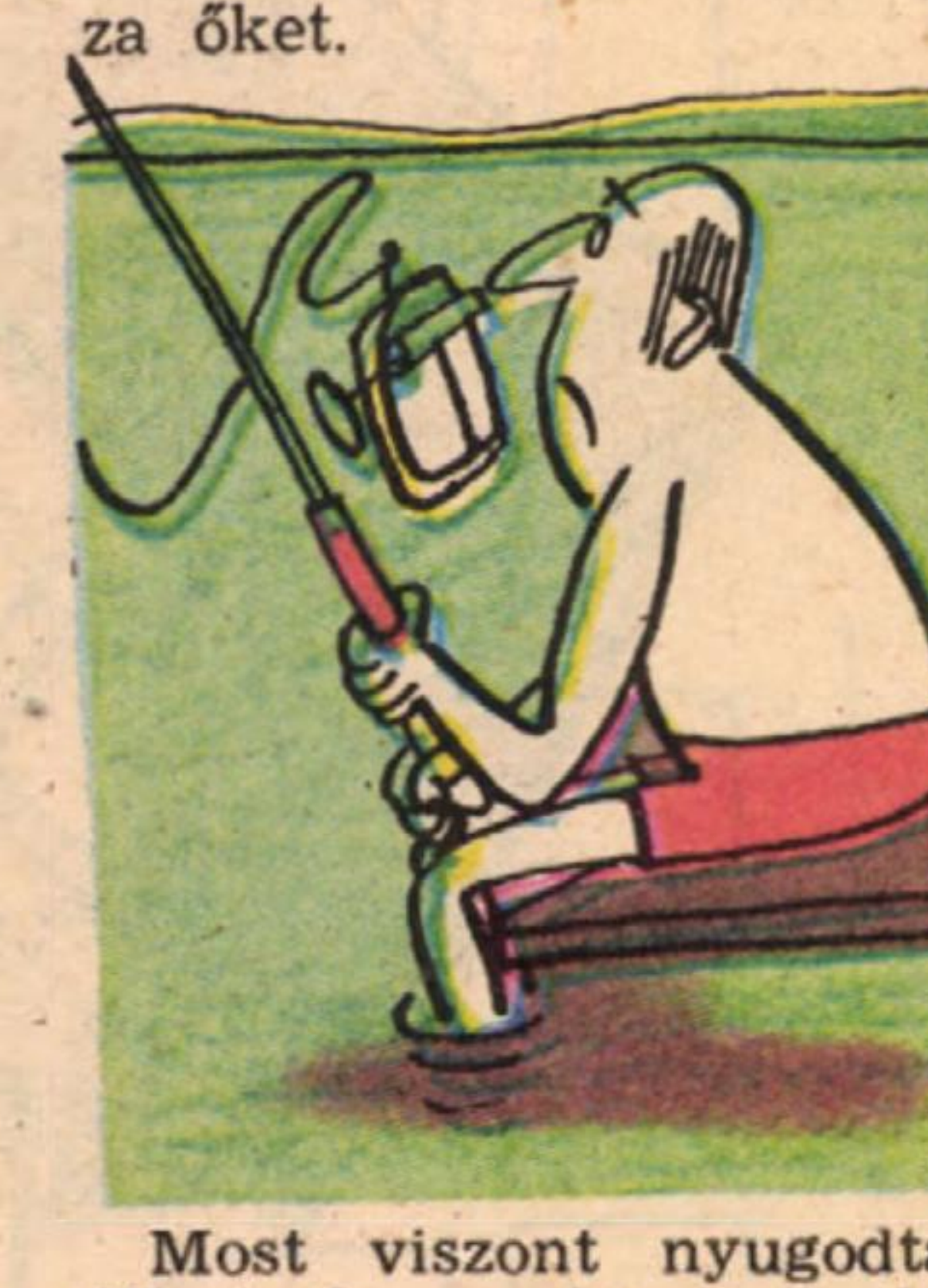

Most viszont nyugodtan ülhetnek naphosszat, bámulhatják a nagy vizet, a csalira sem kell figyelniük, ha a szél nem mozgatja, a halaktól nyugta van.

Halak ugyanis... hát alig vannak. Amelyiket nem ették meg a betelepített angolnák, azt megöli az olaj.

Mert száguldanak a vad motorosok, hazaiak és főleg rengeteg külföldi motoros, akiket már Európa minden taváról kitiltottak. Most itt hódolnak szenvedélyüknek.

— Ez jó nekünk, hozzák a valutát — mondja az idegenforgalmi szakember. — Javasolom, hogy az így keresett valutát tegyük félre, hogy legyen miből halakat vásárolnunk, ha majd az utolsó potyka is kipusztul a magyar tengerből.

Sólyom László

EGY NADRÁG TÖRTÉNETE

1. hét. Vettem egy öltönyt a fővárosi Extra Áruházban. Tetszett a színe, a fazonja. Az egyik zsebben cédula: *„Vállalatunk dolgozóinak legfőbb célkitűzése, hogy a fogyasztókat jó minőségű, ízléses divatöltönyökkel lássa el. VOR".* A nadrágon cipzár. A legroszszabbkor mondta fel a szolgálatot. Irattáskám és egy nagyméretű újság mentett meg attól, hogy feljelentsenek szeméremsértésért.

2. hét. Becsomagoltam a nadrágot, s reklamáló levél kíséretében elküldtem a VOR kispesti címére.

3. hét: Válaszlevél 5/2014 számon, ügyintéző Siposné: *„Levelére válaszolva kérjük, hogy a reklamáció tárgyát képező pantallót értékesítési osztályunkra beküldeni szíveskedjék".* Két aláírás. Postafordultával válaszoltam: ha megérkezett a levelem, mellette kell lennie a nadrágnak is.

4. hét: Telefonon sürgettem a ruhadarabot. Megnyugtattak, hogy nem hanyagság miatt késik a visszaküldés, de az egész javítórészleg szabadságon van.

5. hét: Újabb telefonsürgetésre válaszlevél 5/2417 számon, ügyintéző Siposné: *„Jelen levelünkkel egyidőben pantallóját kijavítva rendelkezésére bocsátjuk. Reméljük, hogy az elkövetkezendő időben termékeinkre hasonló panasza nem lesz".* Két aláírás.

6. hét: A várva várt nadrág visszaérkezik. Felvételkor semmi baj. Az első használat után a cipzár felmondta a szolgálatot. Szerencsére az újságos-stand a közelben volt...

Papp Rezső
Vác

MIRE JÓ A HELYJEGY?

A fiam a barátjával Varsóba utazott, mi is kikísértük a pályaudvarra. A gyerekek kellő időben biztosították a 20 óra 10 perckor induló expresszvonat 23-as kocsijában lévő 95 és 96-os számú, ablak melletti ülésre a helyjegyet.

Az expressz késve, 20 óra 28 perckor érkezett meg és akkor kezdődött a nagy rohanás. A 23-as kocsi, amelyre a helyjegyük szólt, majdnem az Élmunkás téri hídnál állt meg. A vasutasok kiabáltak: „Már 20 perces késésben vagyunk, tessék sietni kérem!" Mintha az utazó közönség tehetne róla, hogy a vonat késésben van.

Végül azért a gyerekek beszálltak és megkeresték a helyüket. Meg is találták, csak éppen mások ültek rajta. Az éppen arra jövő kalauzt megszólítottam, kértem az intézkedését. A kalauz meg sem állt előttünk, csak foghegyről hárította el a kérést, mondván: a helyjegy csak arra jogosít, hogy az utas a vonatindulás előtt fél órával elfoglalja a helyét, azután ő már nem tehet semmit.

Erre megkérdeztem, hogy szerinte meddig kellett volna a fiúknak a vonat elé futni, hogy az indulás előtt fél órával elfoglalják helyüket? A válasza az volt, hogy ezek a kocsik már 18 óra óta a külső vágányon álltak. De akkor miért nem közölte a hangosbemondó, hogy be lehet szállni? Az utas mindezt honnan találja ki?

Mezny János
1096 Budapest.
Ernő u. 15.

NAGY A ZAJ

Talán az őselefántcsorda vezérbikája riaszthatta olyan hangon az őserdőben cserkésző társait, mint amilyen hangon környékünk lakóit ébresztik hajnali 4 óra 20-kor a Bukarest utcai végállomáson a felberregő autóbuszok. Az újonnan beszerzett import autóbuszoknak különösen kellemetlen hangjuk van. Szakemberek szerint ennek az átlagosnál is elviselhetetlenebb bőgésnek e kocsik fékrendszere az oka. Nem lehetne ezen módosítani, változtatni? Gondolni kellene arra, hogy ez a végállomás egy lakótömbbe van beágyazva és sok ember képtelen pihenni a zajtól!

Kecskés István
1114 Bp., Bukarest u. 8—10.

BAJ VAN A MENETRENDDEL!

Lajoskomáromnak nincs vasútállomása, a hat kilométerre levő Mezőhídvégre kell járnunk, ott tudunk vonatra szállni. A vasútállomásra autóbusszal lehet kijutni. Ám az utóbbi időben olyan csodálatosan felborította a Volán a korábbi, jól bevált menetrendjét, hogy az egyáltalán nincs összhangban a vasúti menetrenddel. Így aztán vagy gyalog kell kimenni az állomásra, vagy pedig nagyon sokat kell várni a vonat érkezéséig. Miért nem lehet összhangot teremteni a vasút és a Volán menetrendje között, úgy, mint eddig volt?

Braun Jánosné
Lajoskomárom

Eddig volt egy olyan vonat, amelyik a bejáró diákokat Orosházáról, Székkutasról, Kútvölgyről 7 óra 46-ra bevitte Hódmezővásárhelyre. Ezt a vonatot megszüntették. A MÁV Igazgatóságon azt mondják: ezentúl a 10-es számú Volán Vállalatnak kell megoldania a diákok beszállítását. Van is egy autóbuszjárat, amelyik megfelelne a diákoknak, de ez a falutól másfél kilométernyire áll meg, s hallani sem akarnak róla, hogy módosítsák az útvonalát. Így aztán gyalogolhatunk a buszig, hóban, sárban, esőben. Kinek mondjunk ezért köszönetet?

20 bejáró diák
Kútvölgy

ROSSZAK AZ UTAK

Kisvárda ugyan város, de az útjai sok helyen még rosszabbak, mint a dűlőutak. Különösen elhanyagolt állapotban van a piachoz vezető út. Oda tojást csak fejen lehet bevinni, autóban vagy szekéren nem, mert rántotta lenne belőle, mire odaérnénk vele. Egy kicsit több gondot is fordíthatna városunk tanácsa az utak karbantartására!

S. M.
Kisvárda

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi augusztus 15-i számában megjelent cikkel kapcsolatban az alábbiakat közöljük:

A Hajógyári szigetet Budapest általános terve is közcélú zöldterületként tartja nyilván. A tervezési munkák már régóta folynak. Ez év áprilisában a kiviteli munkák is megkezdődtek és jelenleg is tartanak. Hazánk felszabadulásának harmincadik évfordulójára a sziget nagy részét át kívánjuk adni Budapest lakosságának. A rendezési terv alapján a város egyik legnagyobb szabadidő létesítménye lesz a Hajógyári sziget.

Vinkovits István
ov. h.
Budapest Főváros Tanácsa

A Budapest—Szentendre vonalon közlekedő szerelvények ajtajai félautomatikus rendszerrel működnek. Önműködően záródnak, kinyitni azonban az utasoknak kell. Az ajtók rögzítését a balesetek megelőzése érdekében a szerelvény teljes megállásáig biztosítani kell. Ekkor a vezető az ajtókat vezérléses úton légteleníti. A levegő eltávozása pár másodpercet igénybe vesz. Ez alatt az ajtókat nehezebben lehet nyitni. A vállalat illetékesei keresik a probléma megoldásának lehetőségét. Addig is az utazóközönség szíves türelmét kérjük.

Pásztor Lajosné
ov.
Budapesti Közlekedési Vállalat

LIGETI MERENGŐ

Facér fák közt én, buzgón baktató,
mogyorót rágok (nagyon laktató),
és ropogtatom a „mogyoróra"
az öncélú rímet: magyaróra…
Megbámulom egy topolya törzsét,
melyre rávésték: imádom Örzsét!
Kétórás séta napi dózisom,
elillan tőle neurózisom.
Itt avar van csak, őszi habarék,
nem háborgatják lelkem kabarék.
Mellettem csupán ebem, Hektor áll,
s a kollégám jó messze lektorál…

Szilágyi György

KORSZERŰ ROMULUS ÉS REMUS-LEGENDA

Tót Gyula rajza

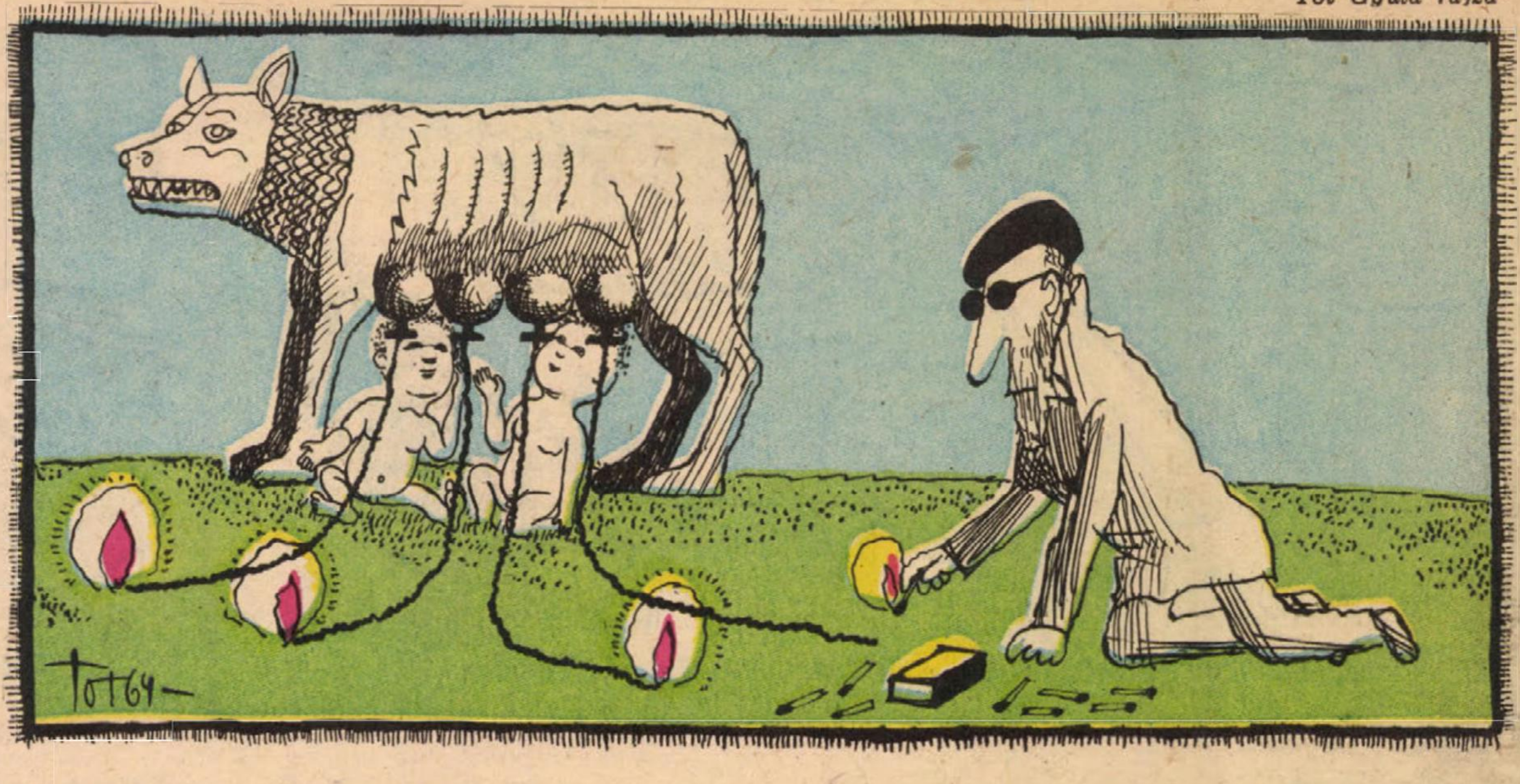

A VADÁSZ

Nyolc napra Bécsbe szólított a sors. Nappal az úszó-EB forgatagát jártam, este pedig bevetettem magam a Kärntnerstrasse katlanába, ahol ingyen lehet kirakatokat nézni. Itt botlottam Hufnágel Árpádba, akivel pár évtizede együtt pólóztam a Lobogóban. Hufnágel Árpád akkortájt vízőr volt a Rácfürdőben, majd úgy találta, hogy többre hivatott és ezért ismeretlen helyre távozott. Néhány évig külhonban élte a távolbaszakadtak egyhangú életét. Madárfütyülőt árult Marseilleben, majd háztartási szalicilt Új-Zélandban. Aztán gebines lett a Baffin földön, végül maláriás Hongkongban. Most megint vízőr a Rácfürdőben, mert az élet egy ringlispíl.

— Szia Hufi — rikkantottam rá. — Mit csinálsz itt?

— Vadászom — mondta egyszerűen s ezen csodálkoznom kellett. A vadászat exkluzív sportág és Hufnágel Árpád sohasem tartozott a felső tízezerhez.

— Vadászol? Mire?

— Vacsorára — mondta Hufnágel Árpád. — Kérlek szépen, tegnap sikerült egy gesztenyével töltött kappant puskavégre kapnom madeira mártással, valami isteni volt. Tegnapelőtt pedig egy csodálatos beefsteaket lőttem, vajban párolt zöldborsóval és sárgarépával.

Kisült, hogy az Európabajnokság hírére a világ minden tájáról száz meg száz honfivérünk rohant Bécsbe. Ezek az emberek esténként és táguló orrcimpákkal csörtetnek a Ring meg a Graben között, szinte prédául kínálják magukat. Leghőbb vágyuk, hogy pesti ismerősre bukkanjanak. Ezt aztán örömteli horkantások közepette tuszkolják a legközelebbi vendéglő teraszára, s az étlapért kurjantanak.

— Hát engem mindig itt találnak — mondta Hufnágel Árpád. — Ez emberbaráti kötelességem. Hogy jövök én ahhoz, hogy a boldogságuk útjába álljak?

— Értem — bólintottam.

— Aztán mesélned kell, hogy mi van odahaza.

— Nem éppen. Azt ők jobban tudják. Az ügy új szakaszába érkezett. Most ők mesélnek. Hogy micsoda nagy fiúk lettek odakinn. Nézd, ez itt a vadásznaplóm.

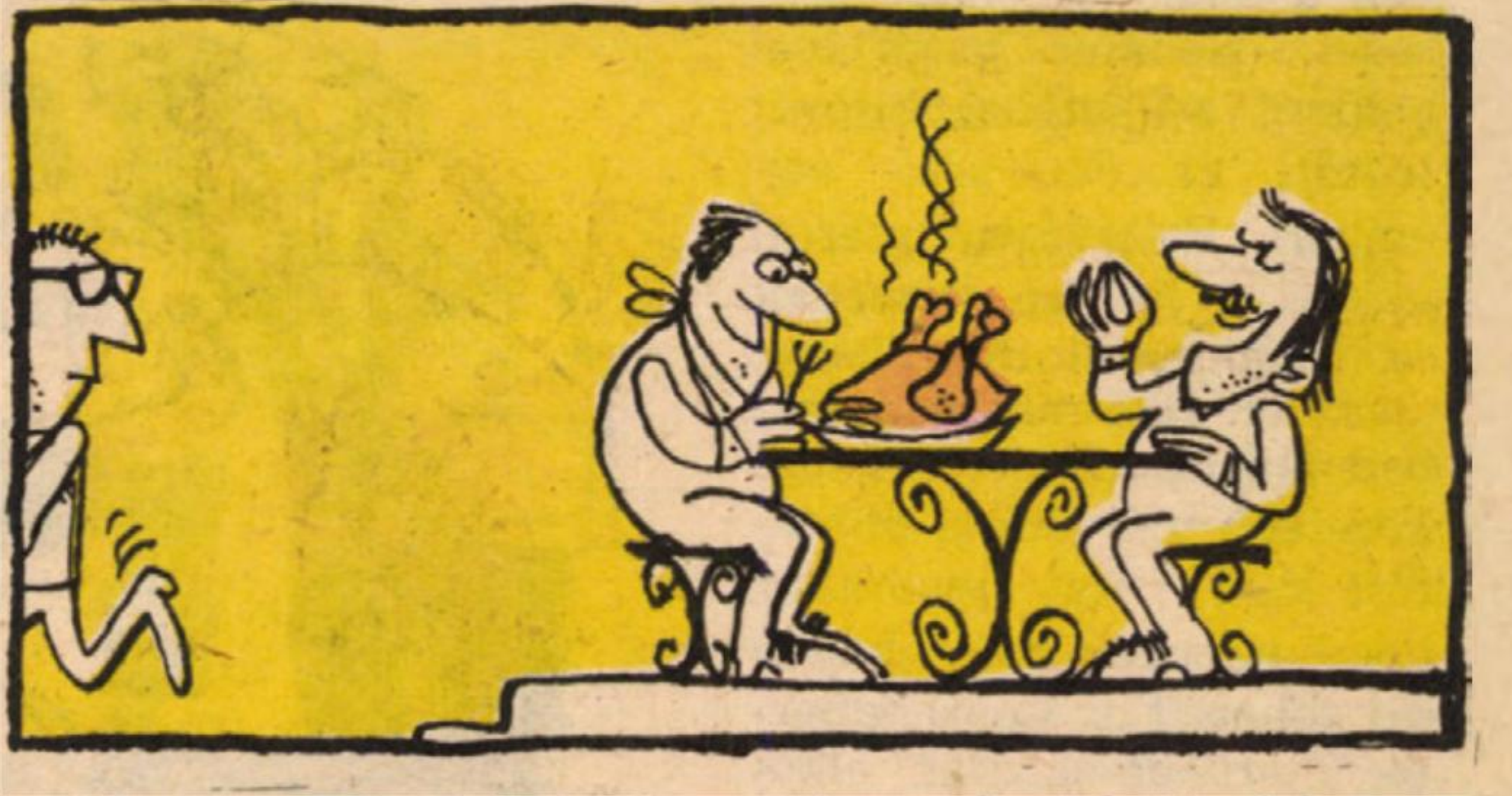

Elővett egy kockás blokkot.

— Kedd — olvasta. — Európa étterem. Szalonnába göngyölt őzgerinc karriertörténettel. Brunhuber Pityu Klondykeből jött, ahol egy kalap pénzt keresett az önkozmetikázó könyvelőgépével. Szerda. A Sacher szálló étterme. Borjúérmék Rossini-módra és Janiga Jenci históriája. Hogyan jutott házi uszodához Santiagóban saját találmányú műanyag-pókhálóinak nagyüzemi forgalmazása révén.

Nyugtalanul nézett körül.

— Nem tudom mi történt — mondta. — Ma valahogyan gyengébb a felhajtás. Pedig utálok üres gyomorral lefeküdni.

Meghívtam, legyen a vendégem, fizetek tíz deka meleg kolbászt a Mariahilferstrassen. Furcsán nézett rám.

— Ha jól tudom, te Pestről jöttél igaz?

Nem tagadtam.

— Haza is mégy innét?

Biztosítottam, hogy ez feltett szándékom.

— Akkorhát te a kis nyamvadt schillingjeidből akarsz engem vendégül látni. Ez egyrészt nemes lélekre, másrészt a gyakorlati érzék teljes hiányára vall. Pontosabban fogalmazva: csak a hülye vacsorázik Bécsben a saját napidíjából. Ezt semmiképpen sem fogadhatom el, viszont ellenjavaslattal élek. Maradj velem, fix, hogy lövök neked is legalább egy bécsiszeletet vegyes körettel.

Elhárítottam, mert Széchy-vacsorára voltam hivatalos. Verrasztó Zoli édesapja a Burggasse 51-ben a világ legjobb borjúpörköltjét főzte. Karriertörténet nélkül, de nokkedlival. Vagy két órával később jóllakott kis felhő módjára lebegtem visszafelé a Kärntnerstrassen. Hufnágel Árpi ott ült a Mozart kávéház teraszán. Krompacher Lojzi és több párolgó porcelán társaságában. Krompacher Lojzi arról mesélt, hogyan gyűjtött vagyont Honoluluban saját szabadalma révén, amellyel koloniál ülőgarnitúrák lábát facsarta újra egyenesre. Hufnágel Árpi oda sem figyelt. A diadalmas vadászok tekintetével matatott a tányérján.

Sikerült egy idei libát lőnie uborkasalátával.

Peterdi Pál

SORSJÁTÉK

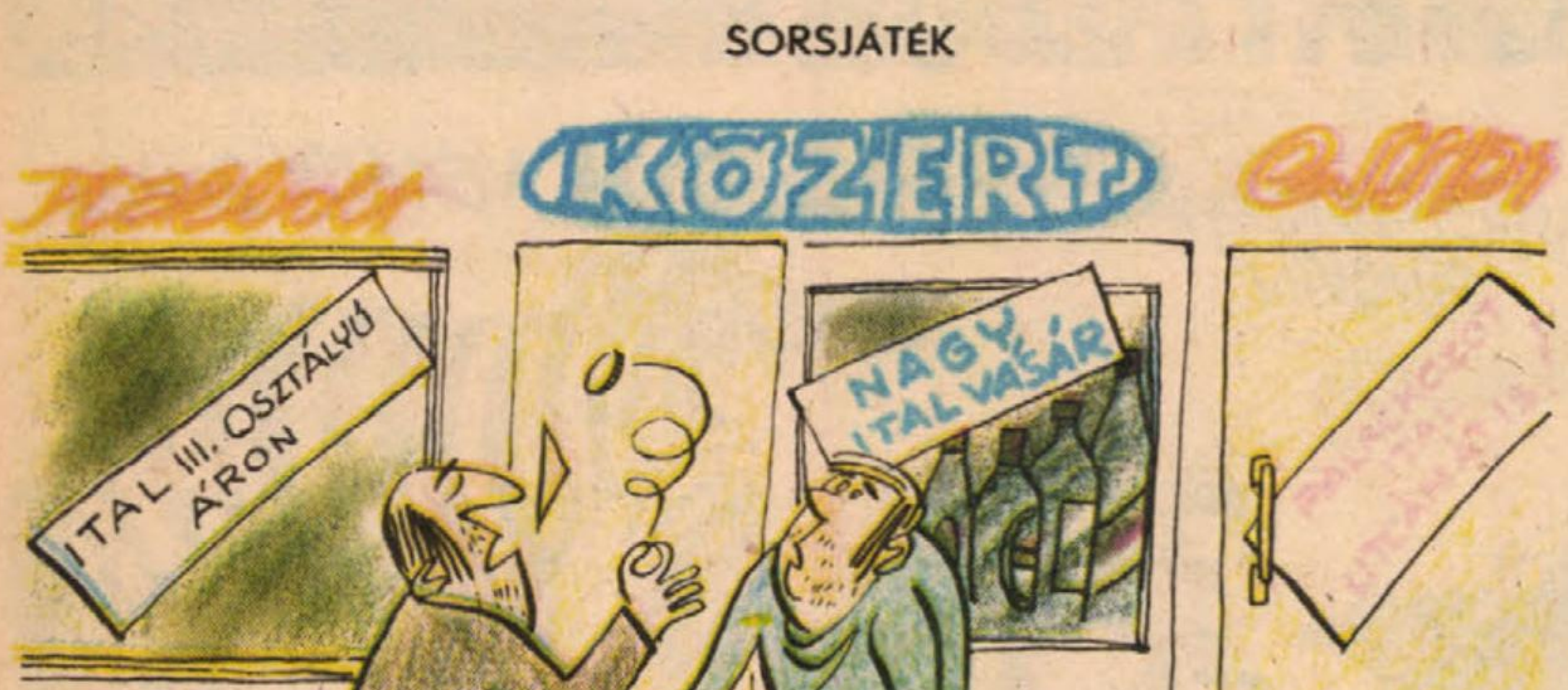

– Döntsük el pénzfeldobással, hogy hova megyünk inni.

SZÓLAMSZÜNETBEN

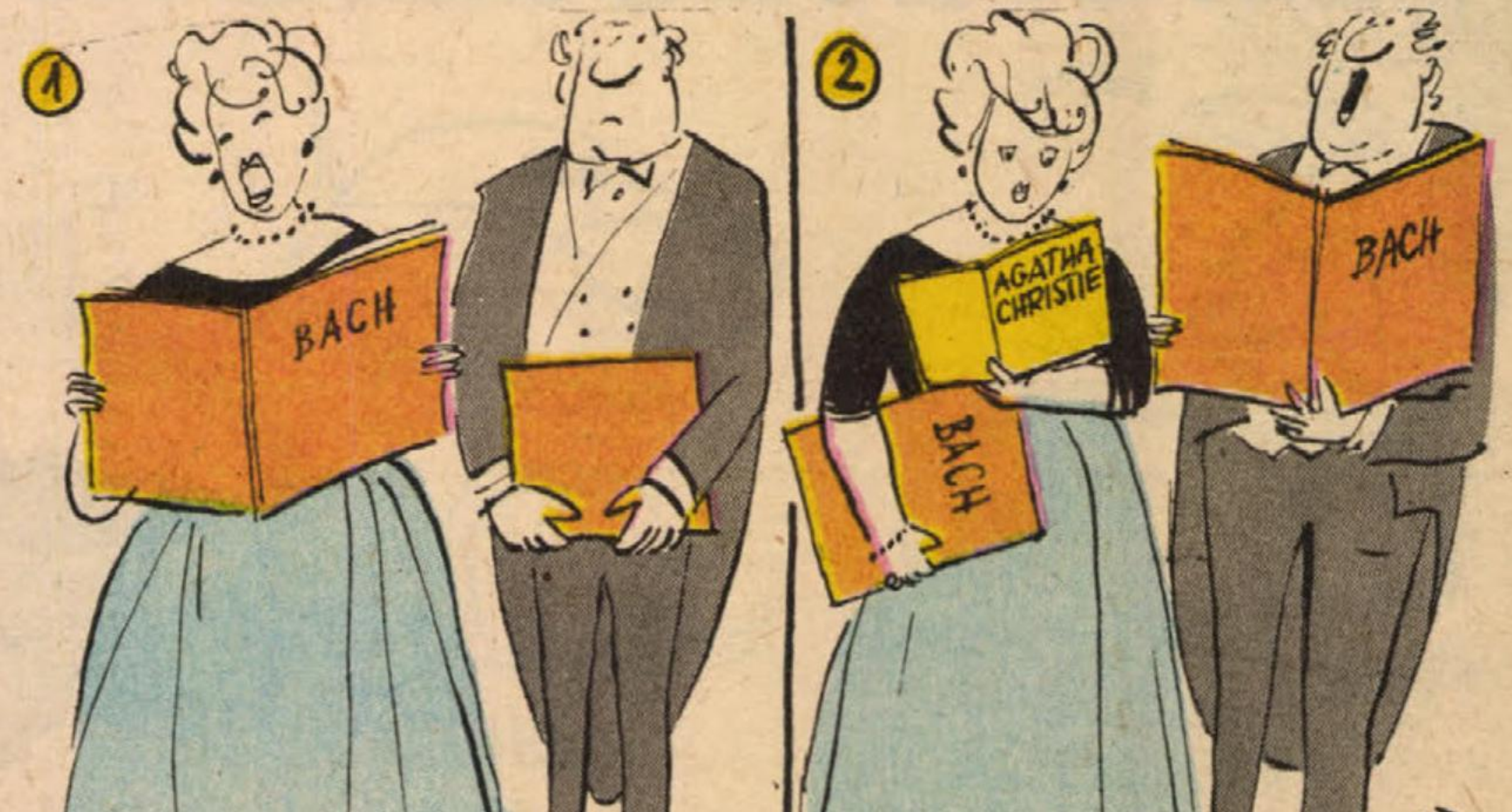

MAGYAROS TÁJ

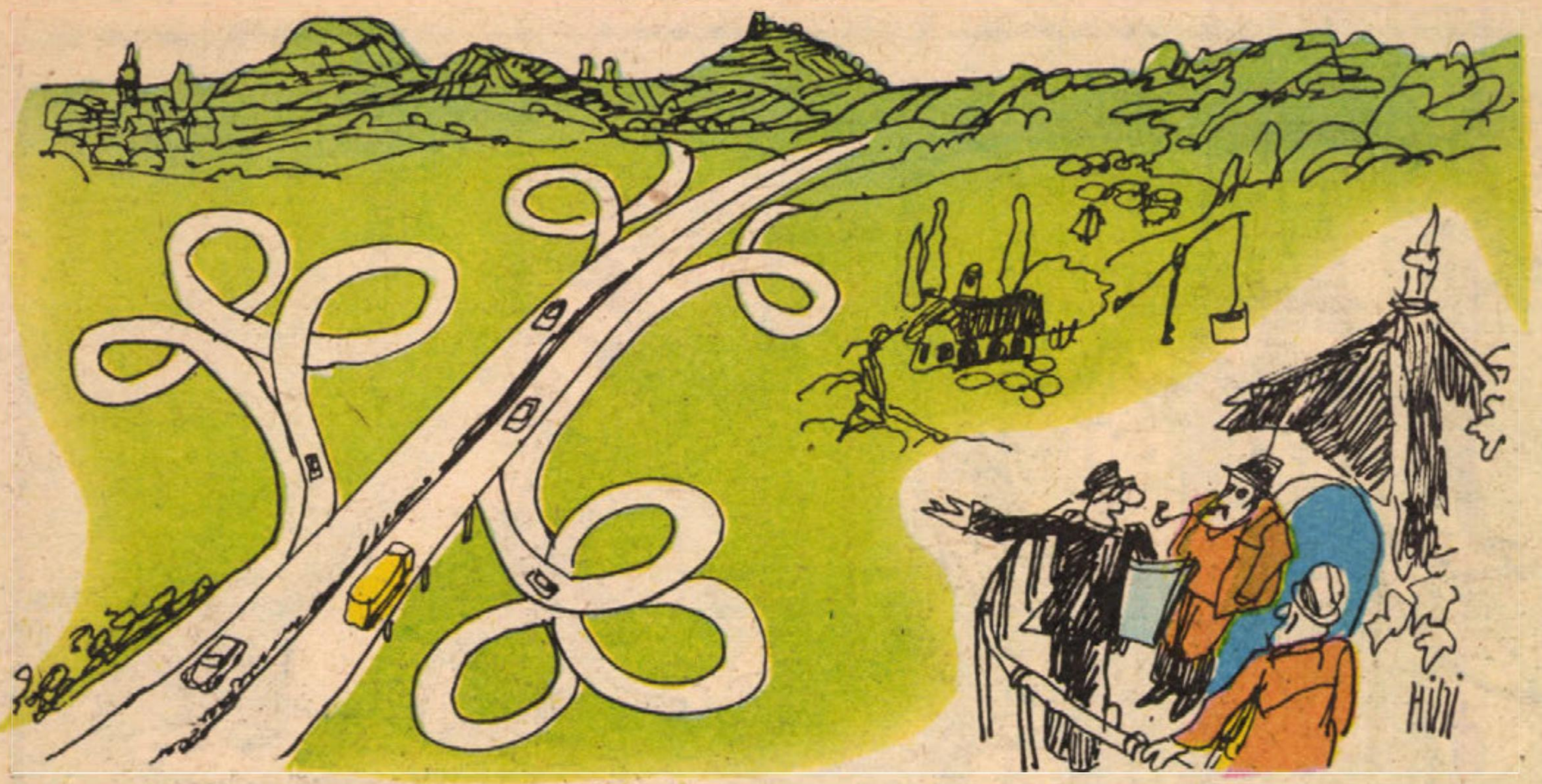

– Ügyeltünk az összhangra! Ide vitézkötéses autópályát terveztettünk…

TÉVÉ-KÓR

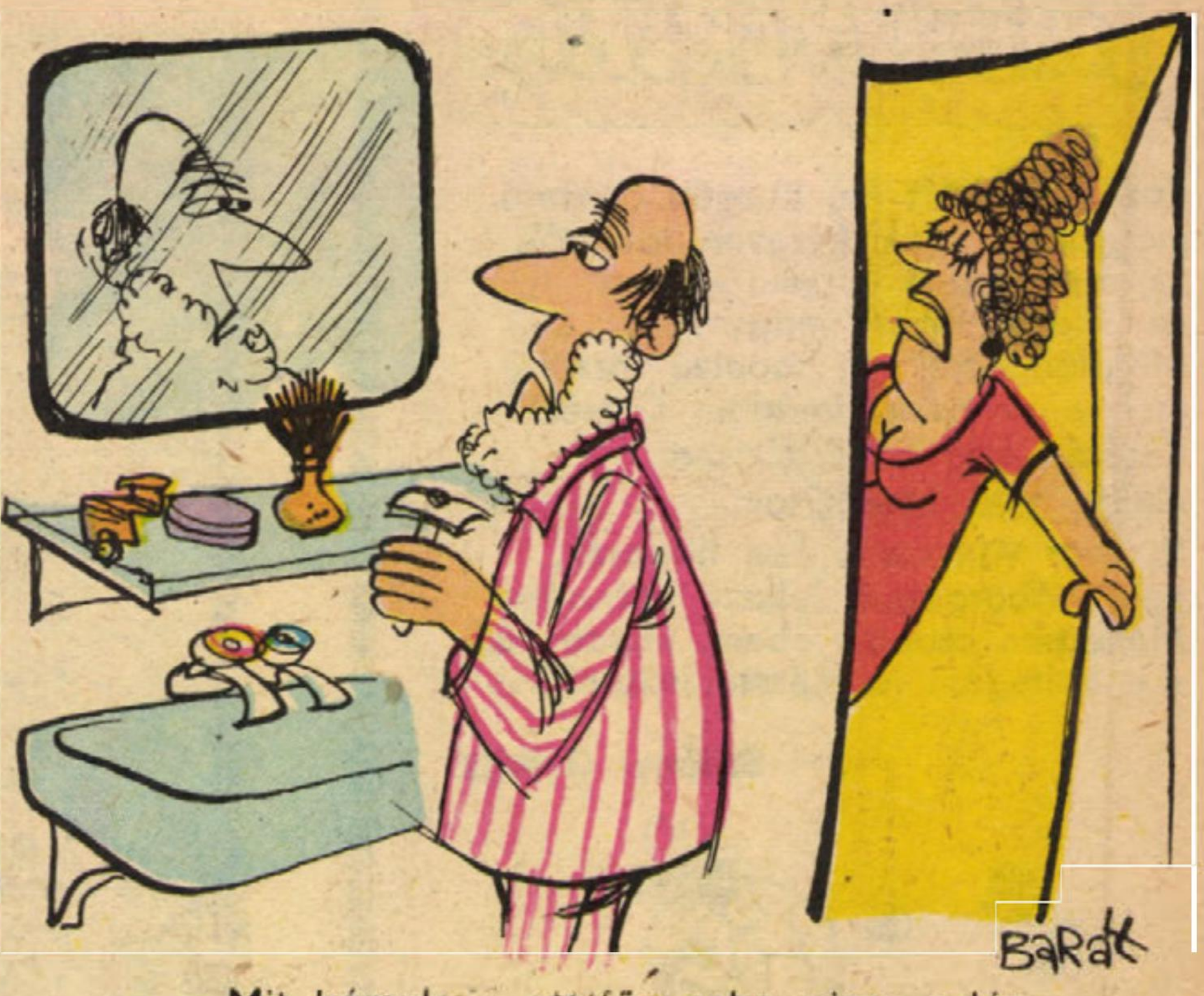

– Mit bámul[illegible]n soha nincs adás.

Levélváltás a visszaeső garázdáról

[illegible] Szerkesztő úr!

[illegible] a Magyar [illegible] megjelent „Dú[illegible]” című cikk[illegible] huszonegy éves [illegible] szűnni nem [illegible] garázdaságáról van [illegible] a cikk írója ab[illegible] reménykedik, hogy [illegible] visszaeső garázdára [illegible] eddiginél sokkal szigo[illegible] ítéletet szab majd ki a bíróság. Reménykedik [illegible] ön is?

Kedves Olvasónk!

Már jó néhányszor foglalkoztam a garázdasággal, illetve a garázdákra kirótt enyhének tűnő bírói büntetésekkel. Ez a huszonegy éves fiatalember, mint a cikkben olvasom, „szemmel láthatólag ittasan”, a Péceli úton, a közeledő [illegible] *elé ugrott.* Az őran[illegible], a kislány, visszarán[illegible] és ez megmentette az [illegible] (esetleg az utasok éle[illegible]). Ezután a fiatalem[illegible] tovább *rémisztgette a* [illegible]*vezetőket.* Egy taxis, például, aki emiatt majd[illegible] *karambolozott,* kérdőre vonta: miért játszik a saját és a mások életével? Az ittas fiatalember válaszul *leütötte a gépkocsivezetőt.* A helyszínre érkezett URH kocsi a fiatalembert elfogta.

Hogy eddig hányszor „esett vissza”, e tekintetben a cikk nem hagy kétséget. Néhány barátjával például kocsmából kijövet *leütött és összevert* egy embert. Feltevésem szerint akkor a lelkére beszéltek és azt mondták neki, hogy: „Dá, dá! Ilyesmit nem szabad ám csinálni, mert legközelebb már dupla büntetést kap.” Azt gyanítom, hogy ez nem nagy hatással lehetett a fiatalemberre, mert hamarosan elkövetkezett a „legközelebb”: a taxiállomásról *ellopott egy kocsit,* részegen száguldozott vele, *nekirohant* egy teherautónak és *felborított* egy babakocsit a benne levő nyolchónapos csecsemővel együtt. A fiatalember ezért a börtönbe került, de ez sem hatott. Mert, hogyha hatott volna rá, akkor ez év áprilisában (megint sörözés után) nem kötött volna bele egy férfiba, nem *verte és rugdosta* volna össze. A bíróság ezért a galádságáért még ki sem tűzte a tárgyalást, amikor már folytatta az autóvezetők rémisztgetésével fentebb említett garázdaságait.

Hogy mint visszaeső sokkal súlyosabb büntetést kap-e, azt csak remélni lehet, de bizonyosra venni aligha merném, ha arra gondolok, hogy eddigi garázdaságai és büntetései belefértek a fiatalember huszonegy esztendős életkorába és *szabad lábon* tovább folytathatta a garázdálkodását. A mi humánus törvénykezésünk bizonyára most is mindent elkövet majd, hogy ezt a rossz tulajdonságokkal felruházott fiatalembert a jó útra térítse és a társadalom számára megmentse. Foglalkozni fognak vele pszichológusok, szociológusok, pedagógusok, analitikusok, bírósági orvosszakértők stb., hosszan fogják vizsgálni elmebeli állapotát. Mindenki segíteni akar majd rajta: meg fogják mondani neki, hogy szégyent hoz a családjára, hogy előbb-utóbb mindenki elfordul tőle és hogy saját szülei is ki fogják tagadni.

Amikor ez a huszonegyéves, többszörösen visszaeső, garázda alak már magába szívta a sok jó tanácsot és a megbánás látszatával a bíróság elé kerül, meg fogja kapni azt a büntetést, amit törvényeink előírnak. Persze attól függően, hogy hányszor esett vissza. Most is bizonyára méltányos ítéletre számíthat, egy-két éven belül kiszabadul, aztán megint kezdi elölről az egészet. Visszaesés, büntetés, majd megint visszaesés és megint büntetés.

Kár ennyire elaprózni a garázdaságért kirótt büntetéseket.

Egyszerre kellene kiszabni az egészet. Amíg az ilyen dúvad ül, nem tudja veszélyeztetni a társadalmat. Ez az egyetlen, amiben bizonyos vagyok. A sokkal szigorúbb ítéletekben, ami önt érdekli — kevésbé.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

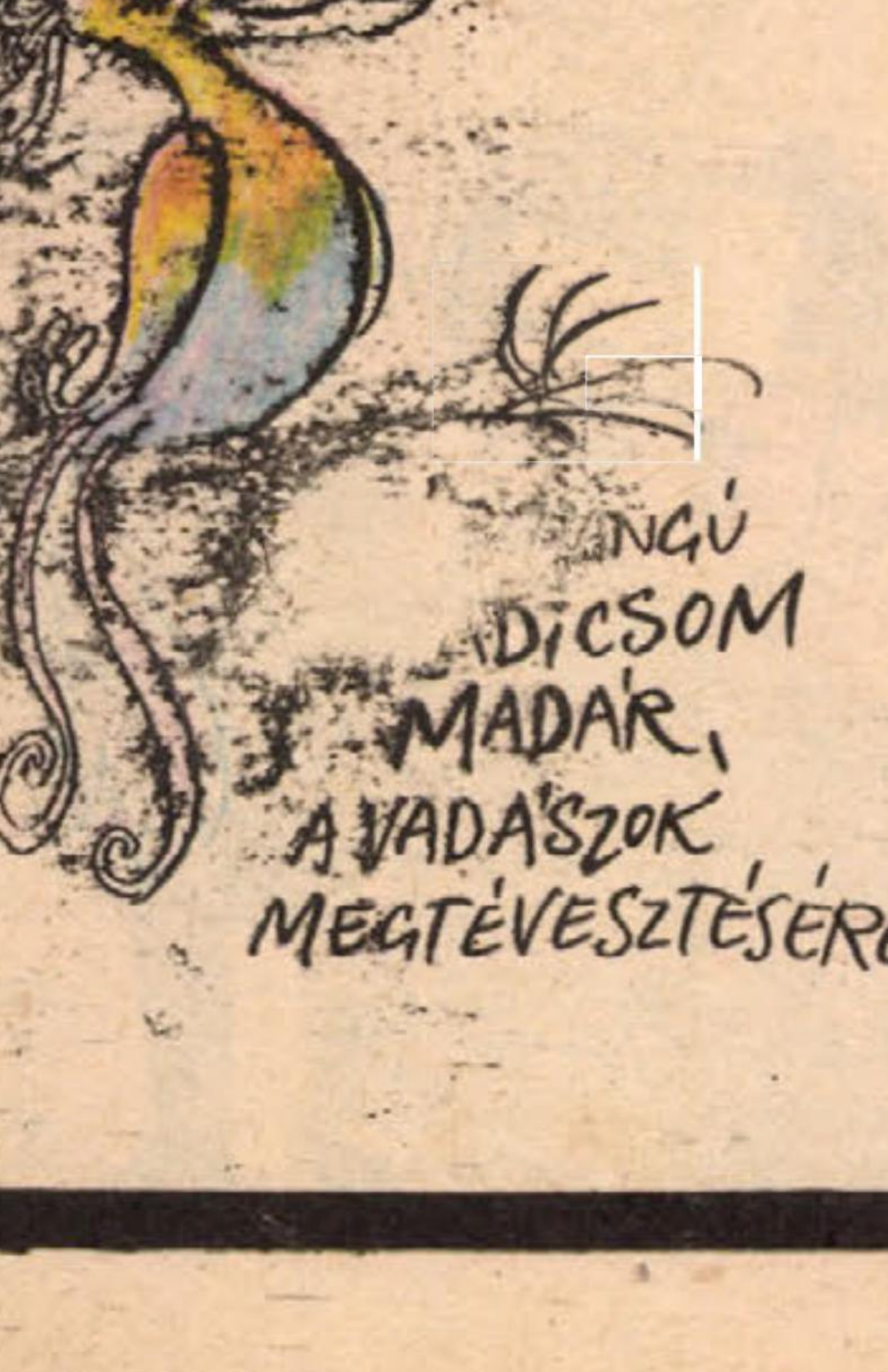

NGÚ DICSOM MADÁR, A VADÁSZOK MEGTÉVESZTÉSÉRE

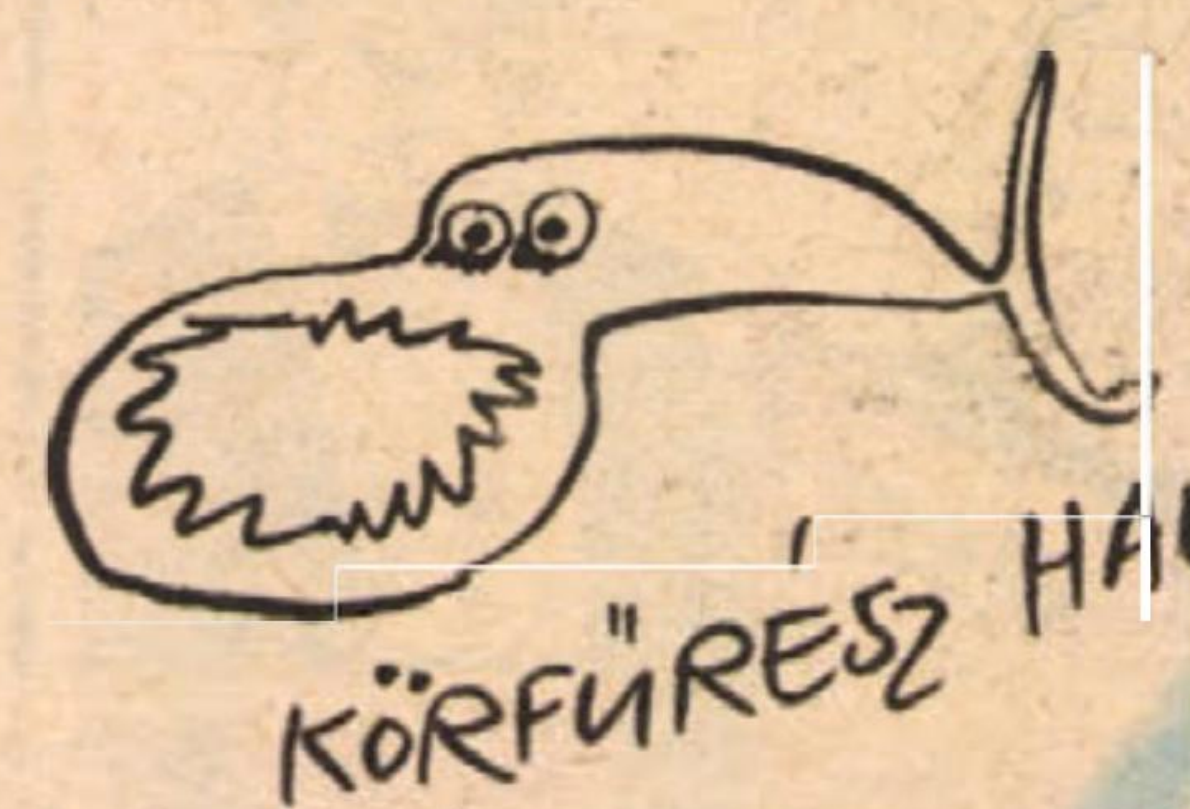

KÖRFŰRÉSZ HAL

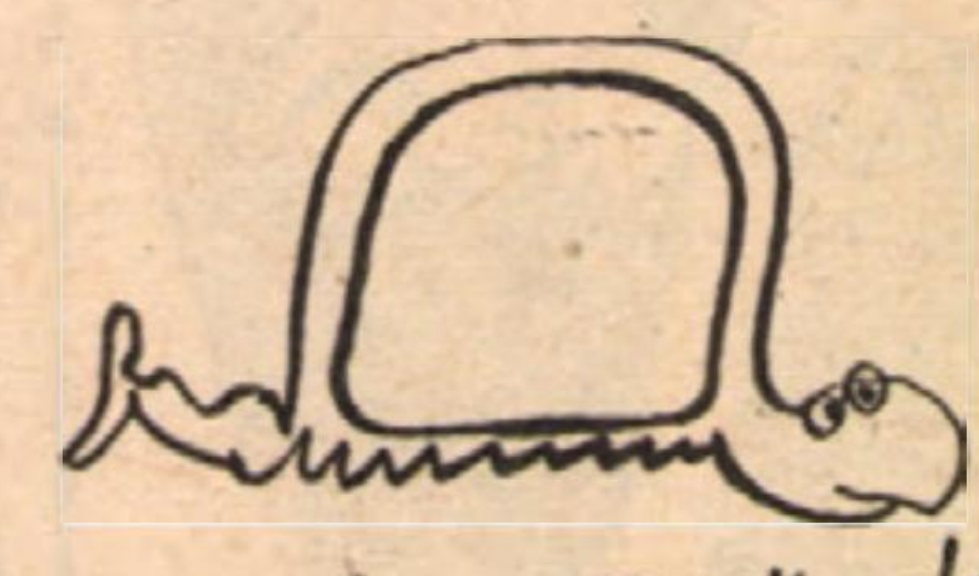

LOMBFŰRÉSZ HAL

EXHIBICIONISTA PINGVIN

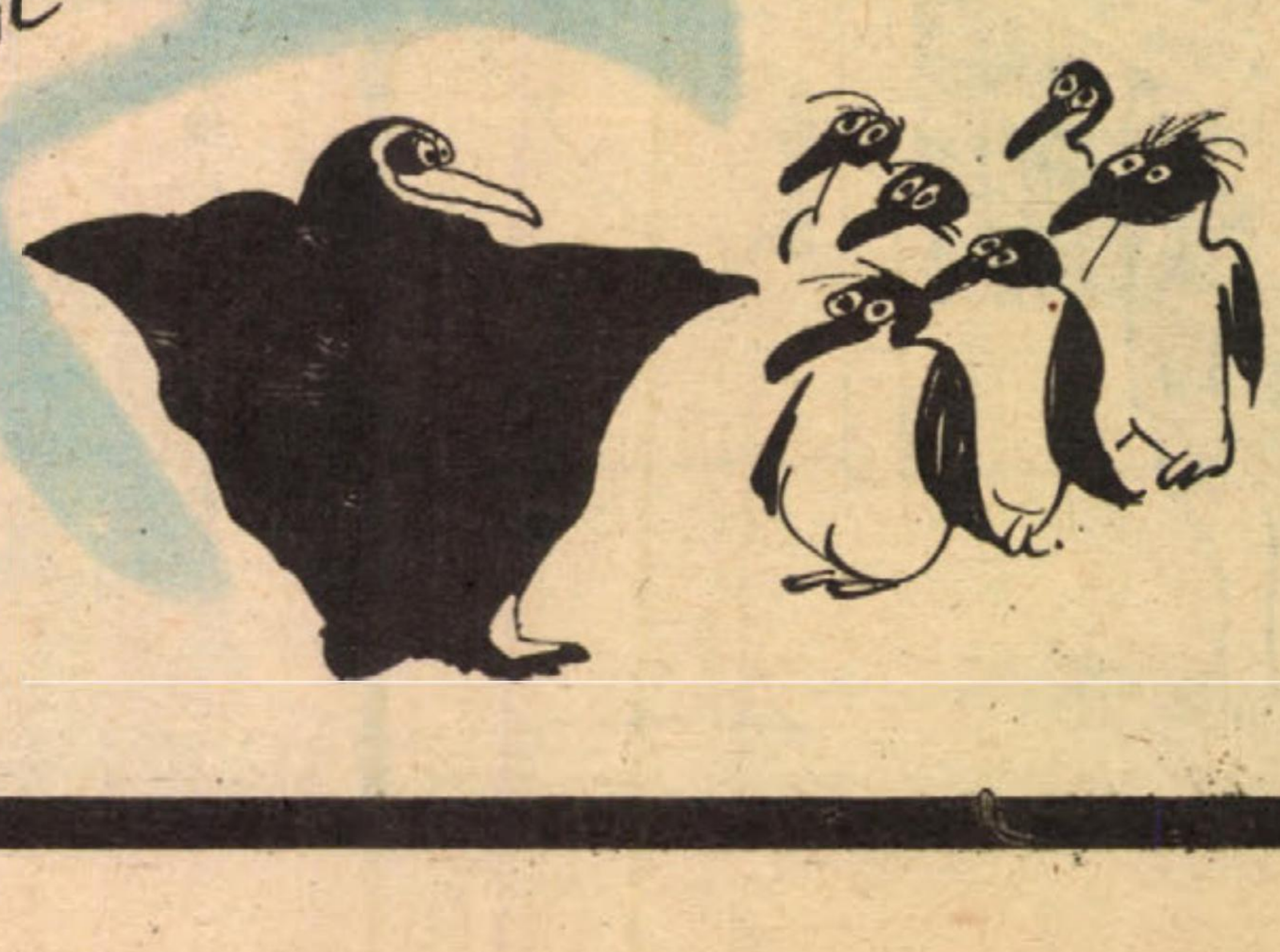

NEGATÍV ZEBRA

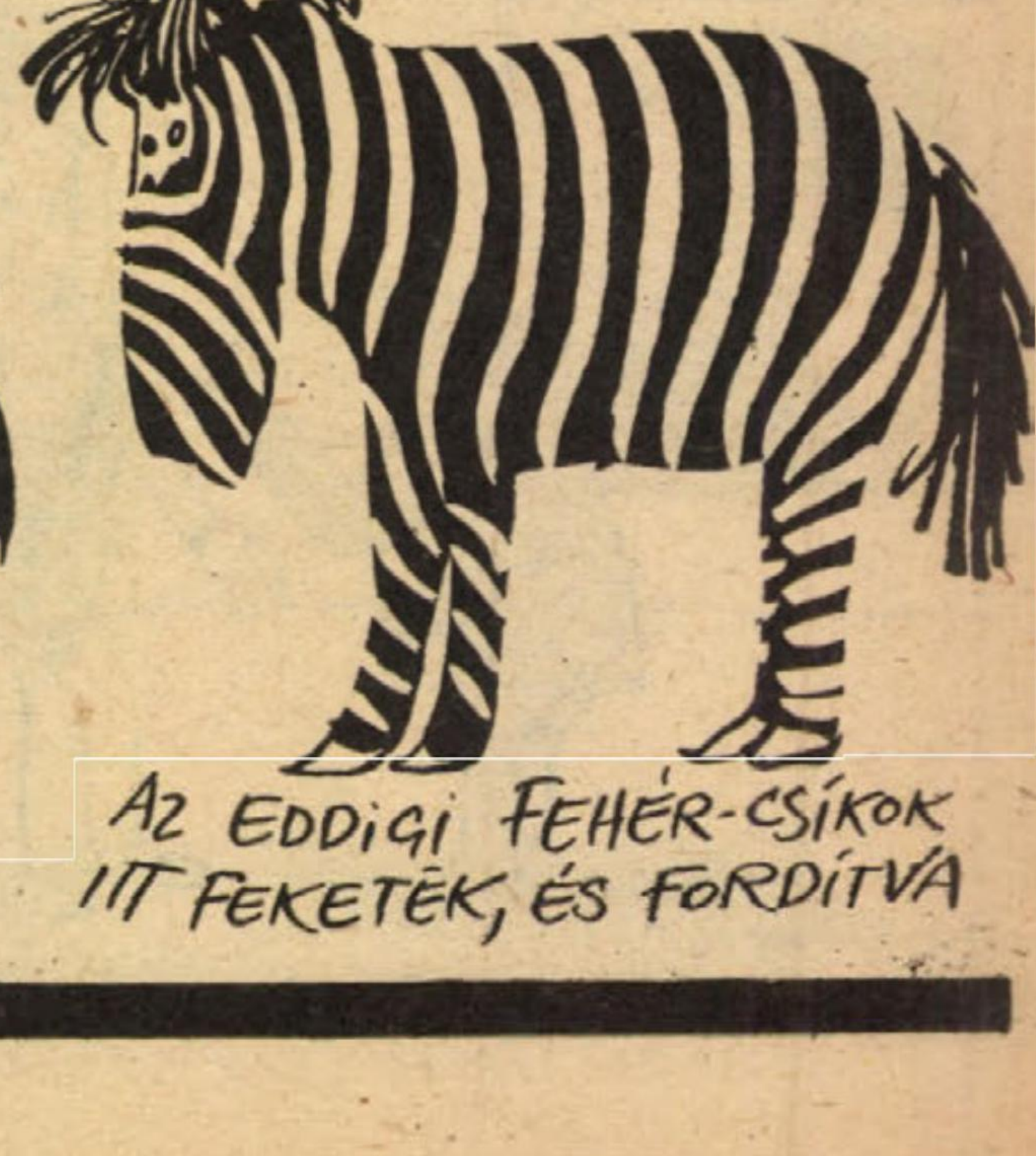

AZ EDDIGI FEHÉR-CSÍKOK ITT FEKETÉK, ÉS FORDÍTVA

AZ ELSŐ TANITÁSI NAPON

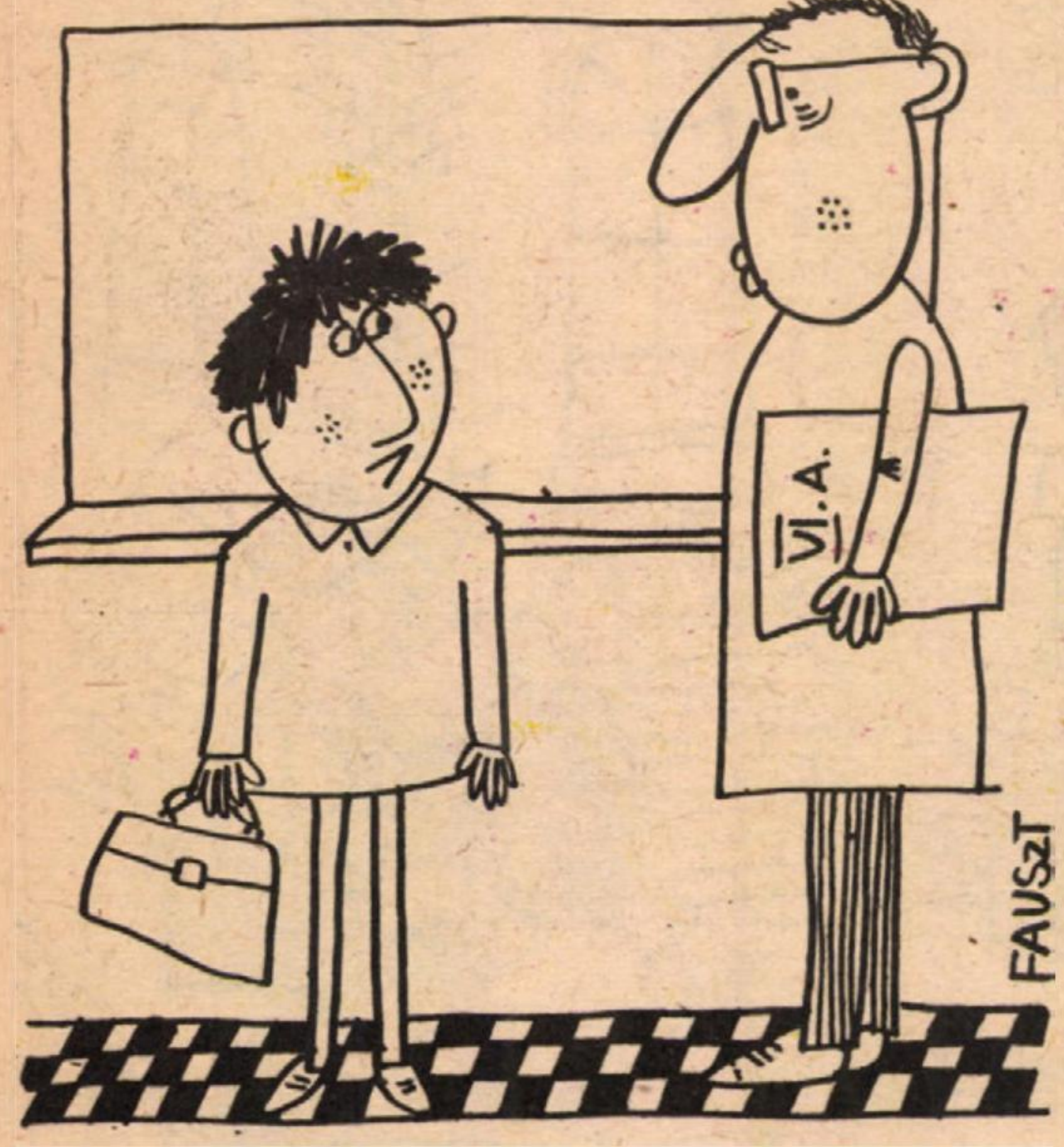

– . . . és mikor kezdődik a téli szünet?

FŐ A KORSZERŰSÉG

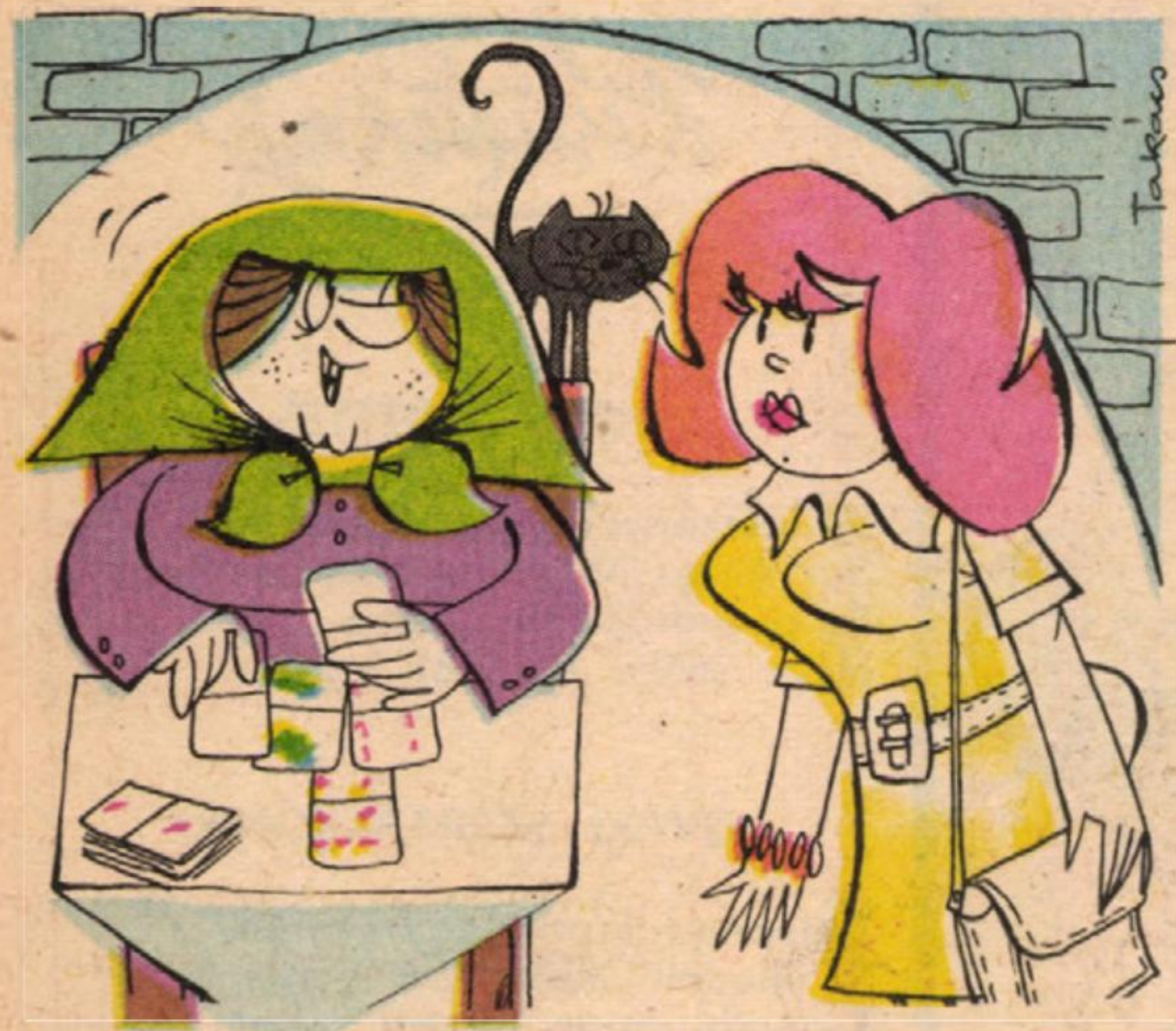

– Nem vagyok jósnő! Tessék futurológusnak *szólítani!*

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

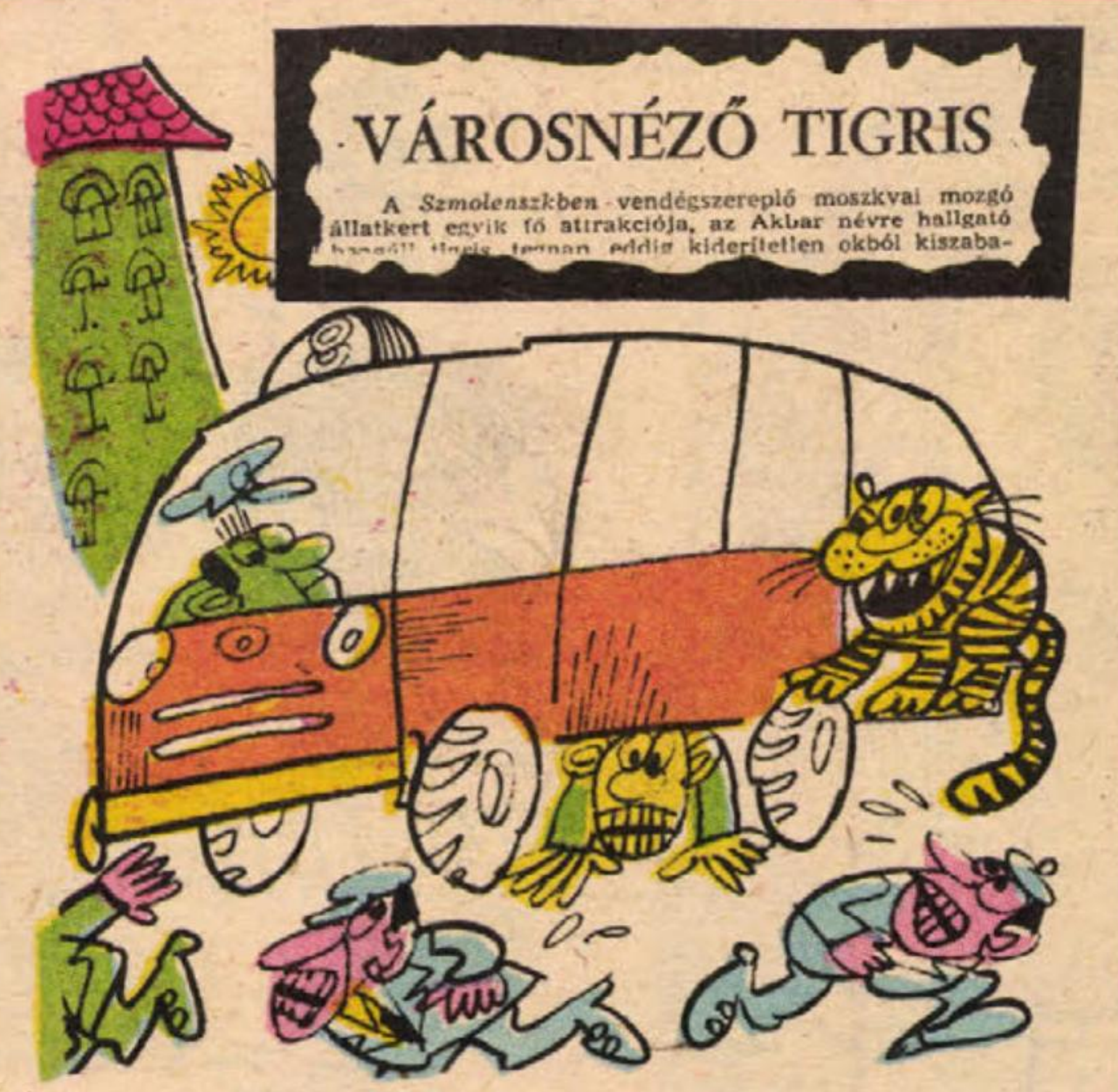
VÁROSNÉZŐ TIGRIS
A Szmolenszkben vendégszereplő moszkvai mozgó állatkert egyik fő attrakciója, az Akbar névre hallgató

– Nem értem, hogy miért panaszkodnak a közlekedési eszközök zsúfoltságára?

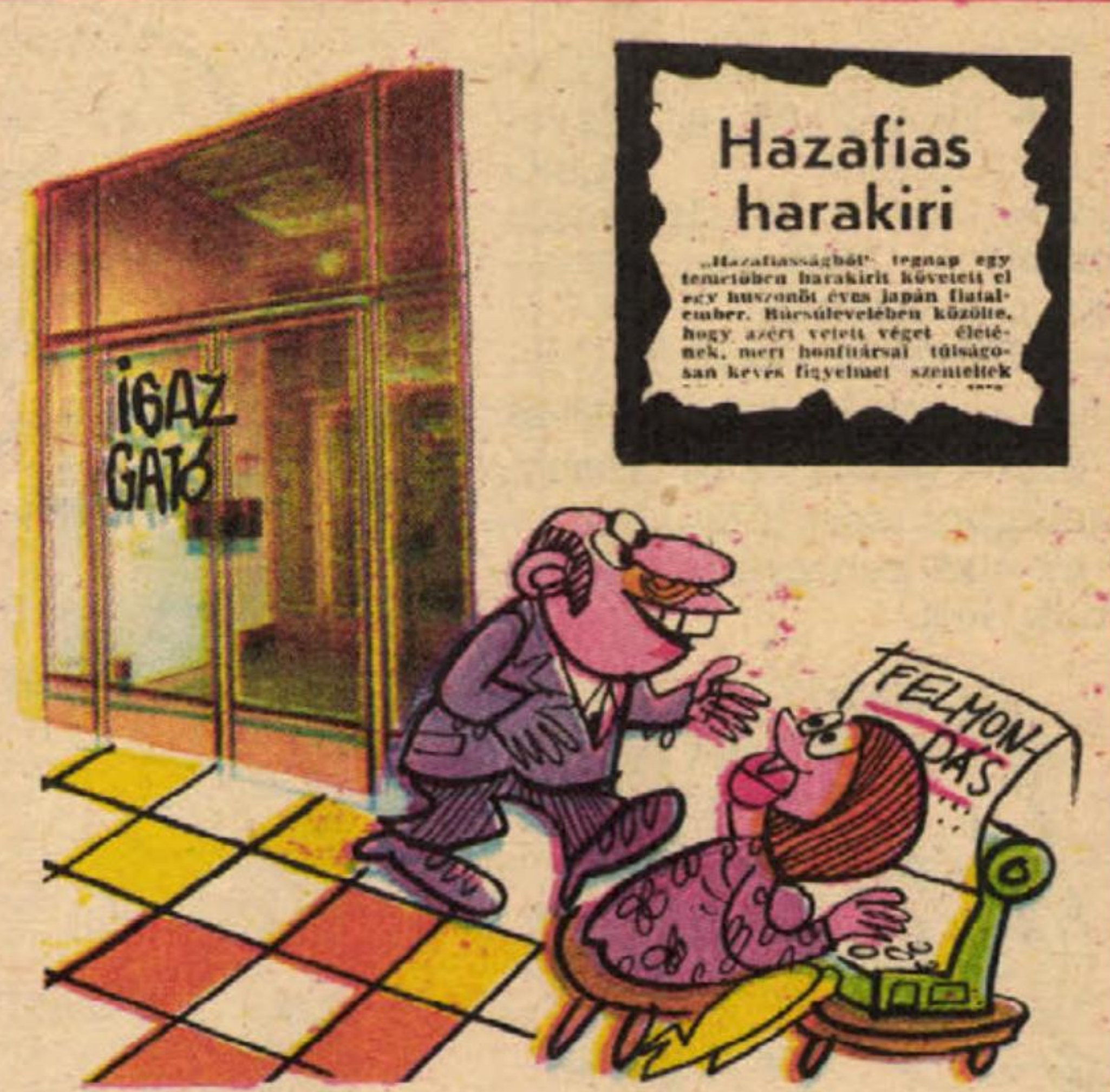
Hazafias harakiri
„Hazafiasságból" tegnap egy temetőben harakirit követett el egy huszonöt éves japán fiatalember. Búcsúlevelében közölte, hogy azért vetett véget életének, mert honfitársai túlságosan kevés figyelmet szenteltek
IGAZ GATÓ
FELMONDÁS

– Gratulálhat, Mancika, végre jól beolvastam a főnöknek!

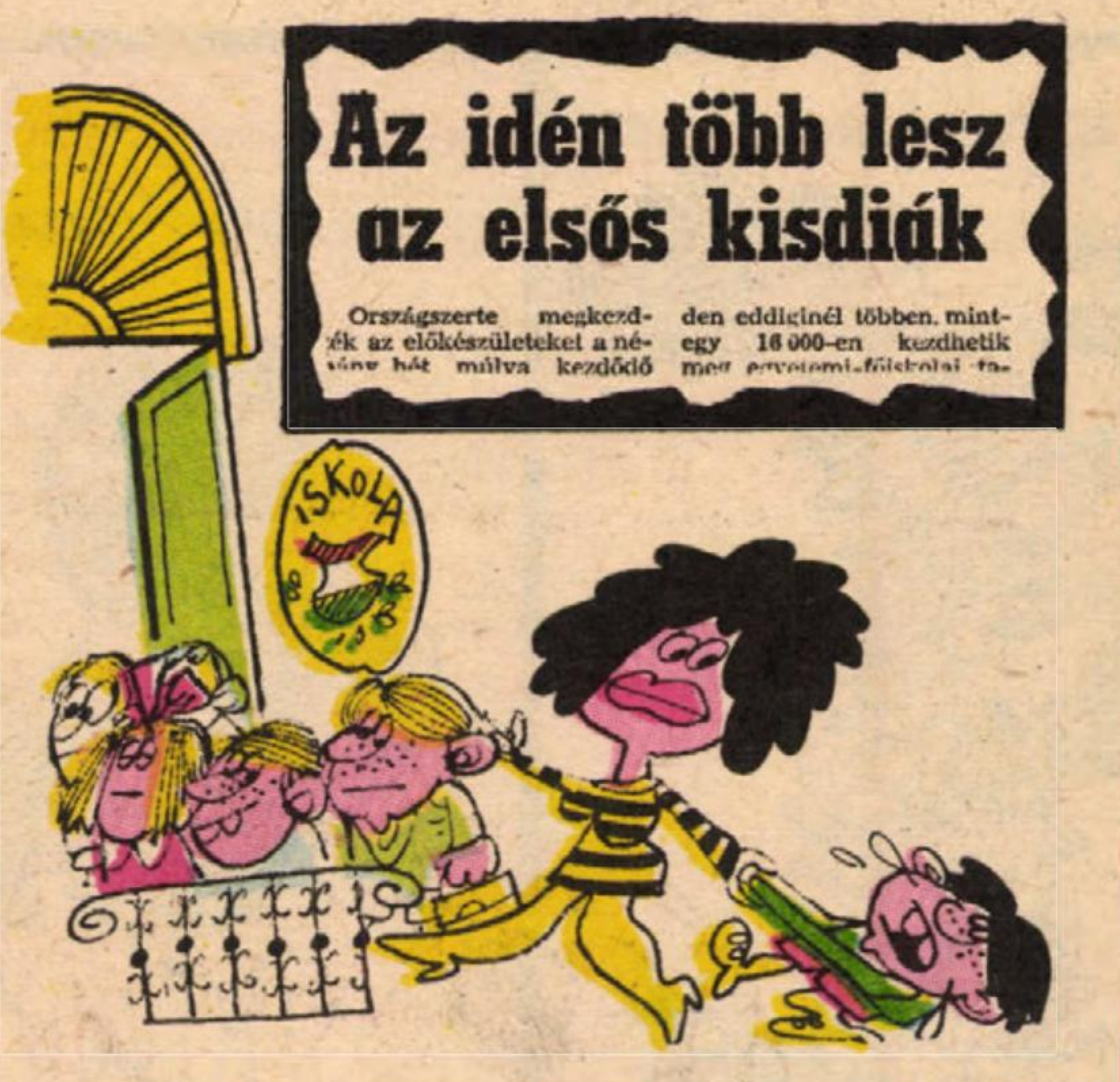
Az idén több lesz az elsős kisdiák
Országszerte megkezdték az előkészületeket a néhány hét múlva kezdődő
den eddiginél többen, mintegy 16 000-en kezdhetik meg egyetemi-főiskolai ta-
ISKOLA

– Ne menjünk be! Úgyis sokan vannak.

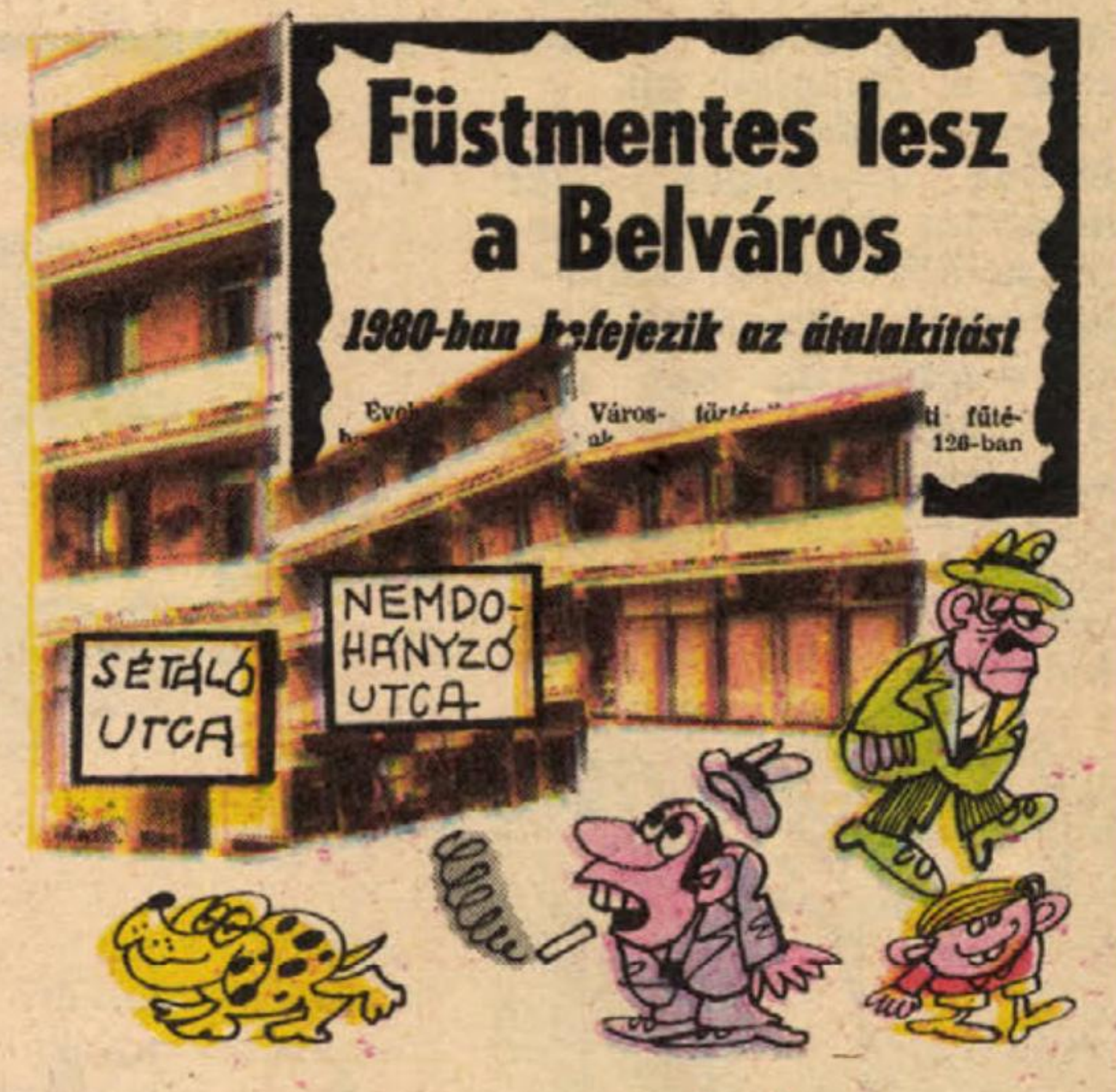
Füstmentes lesz a Belváros
1980-ban befejezik az átalakítást
SÉTÁLÓ UTCA
NEMDOHÁNYZÓ UTCA

Időzavar

Treuga Dezső, főanyagbeosztó, egy reggel általános feltűnést keltett, amikor belépett a vállalata kapuján. Treuga rövid nadrágot viselt és az aktatáskája mellett, a nyakában, egy tízórais táska lógott. Mindez teljesen szokatlan volt a kitűnő kollégának ismert Treugától, mert egyébként távol állt tőle mindenféle hóbort; példás családi életet élt, józan és szolíd volt. Szabadidejét feleségével és három gyermekével töltötte, azok nevelésével és még véletlenül sem fordult elő, hogy borotválatlanul ment volna hivatalába, és még sohasem másként, mint fehér ingben és nyakkendővel.

A kollégák ezért egyetlen megjegyzést sem tettek Treugának arra vonatkozóan, hogy kissé szokatlan a külseje. Köztiszteletben állt, és nyilván valami különleges oka lehetett annak, hogy ilyen öltözékben jelent meg; tapintatlanságnak tartották volna, ha firtatják a rövid nadrágját és a tízórais-táskát.

Félszemmel azonban mindenki őt leste, és rövidesen újabb, megdöbbentő látványban lett részük. A zsebkendőjével kirántott a zsebéből egy csúzlit, melyet sietve, zavartan visszatett a zsebébe.

A főanyagbeosztói értekezlet újabb izgalmakat tartogatott. Amikor az értekezletet vezető műszaki igazgató feltette a kérdést, hogy van-e valakinek mondanivalója, Treuga felállt és szabatosan ismertette a szatmári béke előzményeit, majd kérte, hogy kimehessen és nem jött vissza. Nyugtalan kollégái negyedóra múlva keresni kezdték őt, és aggodalmuk most már ijedtséggé fokozódott. Treuga Dezsőt a mellékhelyiségben találták, ahol egy fülkébe bezárkózva, titokban cigarettázott.

A sietve előkerített üzemi orvos a legnagyobb tapintattal mentőkocsit kért és a szerencsétlen főanyagbeosztót — hirtelen fellépett tudathasadás gyanújával — az elmeosztályra szállíttatta.

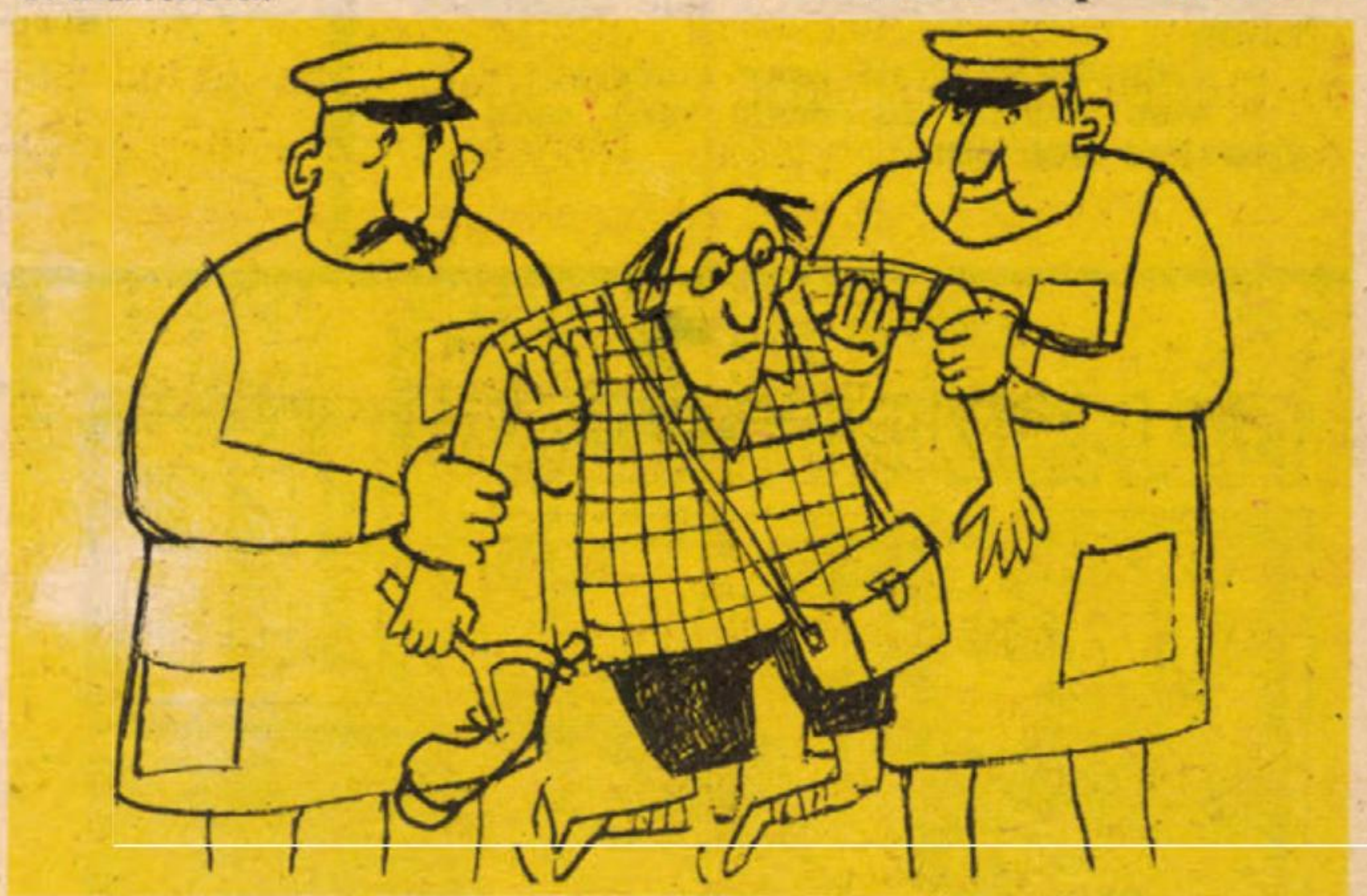

Treugából sokáig egyetlen szót sem lehetett kivenni, bármit kérdeztek tőle, azt felelte, hogy ő készült, végül sírva is fakadt. Később kissé feloldódott és arra a kérdésre, hogy hány éves, azt felelte: tizenkét éves múlt, januárban lesz tizenhárom.

A gondos orvosi ápolás nyomán — néhány nap alatt — rendeződtek Treuga gondolatai, s kibontakozott elmezavarának története.

— Amióta a fiaim iskolába járnak — mondta el — minden nap átveszem velük a leckét, együtt tanulok velük. Mostanig nem is volt semmi baj, míg a legnagyobbik fiú, a Kálmán hetedikes nem lett. Már az első kémia feladatát nem értettem meg, rosszul segítettem neki és salétromsav helyett hipermangánt hoztam ki a házifeladatában, amelyre persze egyest kapott. A matematikából pedig egyszerűen megállt a tudományom, hozzá se tudtam szólni. Így alakult ki bennem az a szorongó tudat, hogy a hatodik általánosnál tartok, de a hivatalban még nem vették észre, hogy egy kisfiú dolgozik a főanyagbeosztói beosztásban. Gondoltam, hogy el tudom titkolni a dolgot, míg nagy leszek, de nem sikerült.

Treuga Dezső állapota igen biztatóan javult, csupán egyszer esett vissza, egy meggondolatlan látogatás során. A kollégái látogatták meg, és virággal kedveskedtek neki. A virág láttán Treuga elsápadt, majd dadogni kezdett valamit a kétszikűekről, és ismét sírvafakadt. Kezelőorvosai most növénytanórákkal próbálják felerősíteni.

Somogyi Pál

TRIBÜN

Köztudomású, hogy Gerald Ford, az Egyesült Államok új elnöke ifjúkorában középcsatárt játszott a Michigan Egyetem csapatában,

— Büszkék vagyunk Gerryre — emlékezett vissza a múlt héten Will Perry, michigani sportújságíró. — Ő az első centerünk, akiből elnök lett.

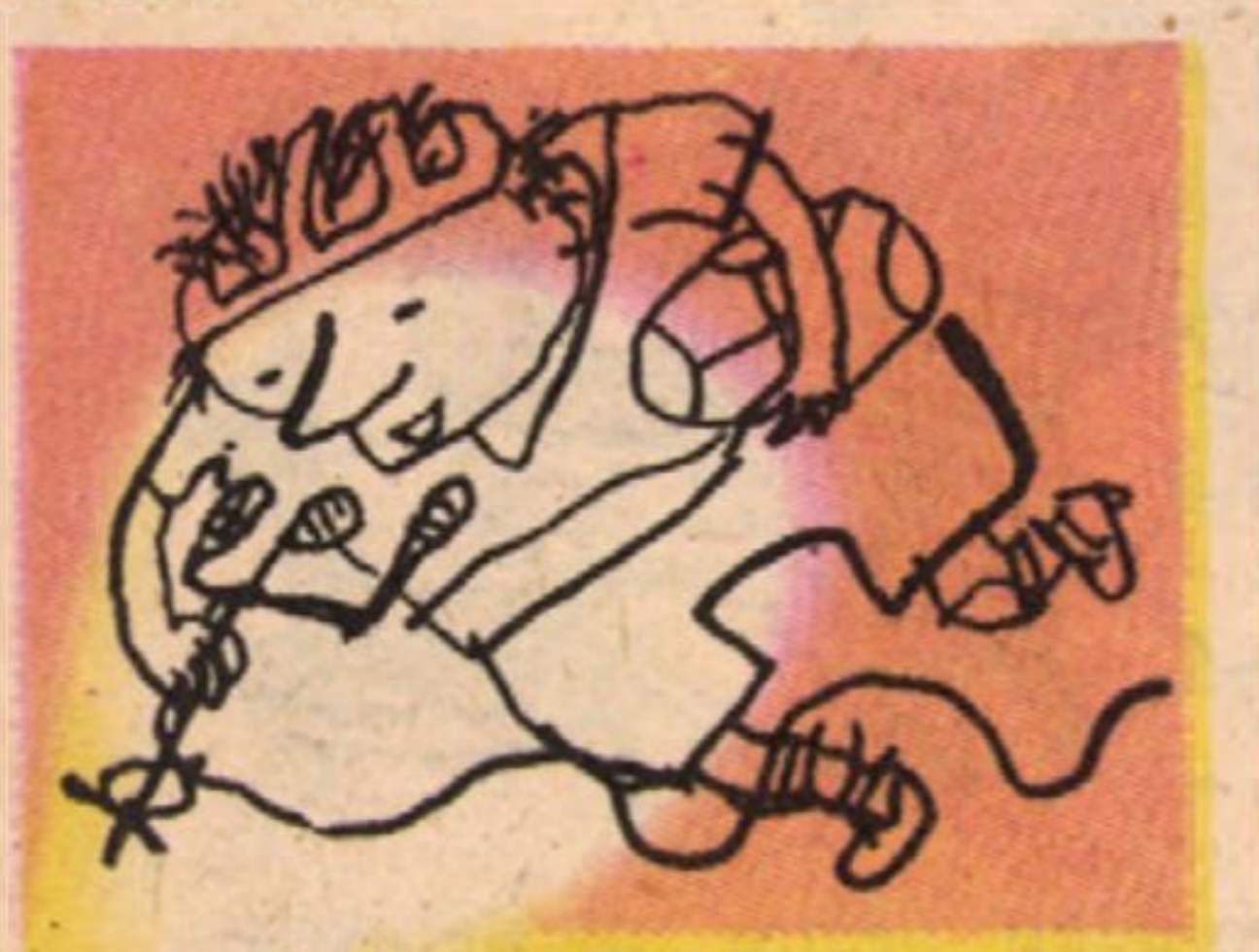

Pierre Pieddeloup, a sokszoros francia evezősbajnok, civil foglalkozását tekintve maszkmester a filmgyárban.

— Az eredményes sportoláshoz szükséges lelki nyugalmat hivatásom gyakorlása közben szereztem — nyilatkozta legutóbb. — Aki megtanulta nap nap után elviselni Marcello Mastroianni és Romy Schneider őrült szeszélyeit, annak egy bajnoki döntő minden izgalma csak gyerekjáték.

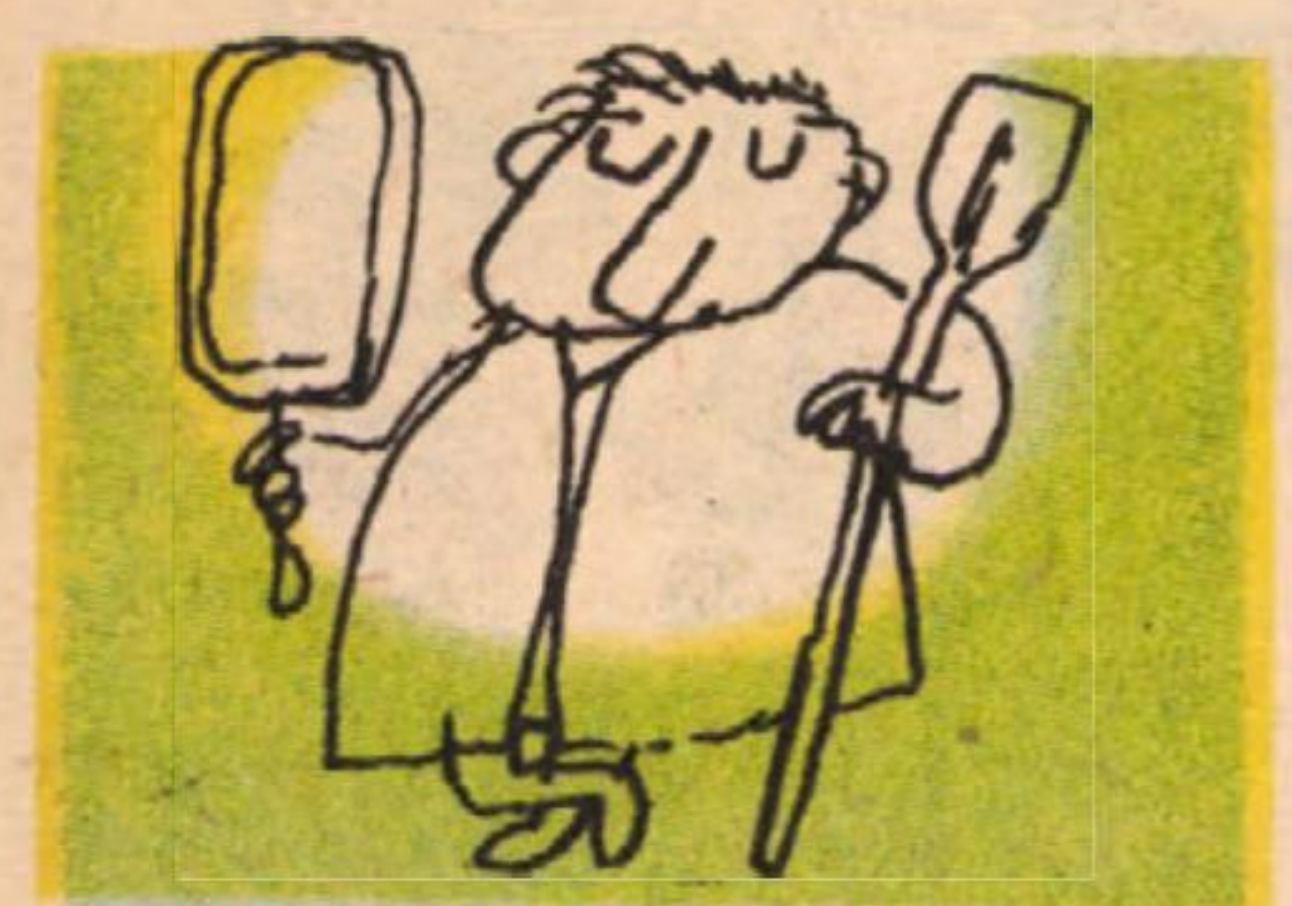

Rivellino két világbajnokság bajszos szabadrúgás-gólkirálya, múlt héten világcsúcsot állított fel a Corinthians—America mérkőzésen. A játék ötödik másodpercében már gólt rúgott. Méghozzá hatvan méterről.

Középkezdés után hozzá került a labda, felnézett, rászúrta, bement. Irandir, az America kapusa ugyanis még a kapu mellett rebegte szokásos mérkőzés előtti fohászát.

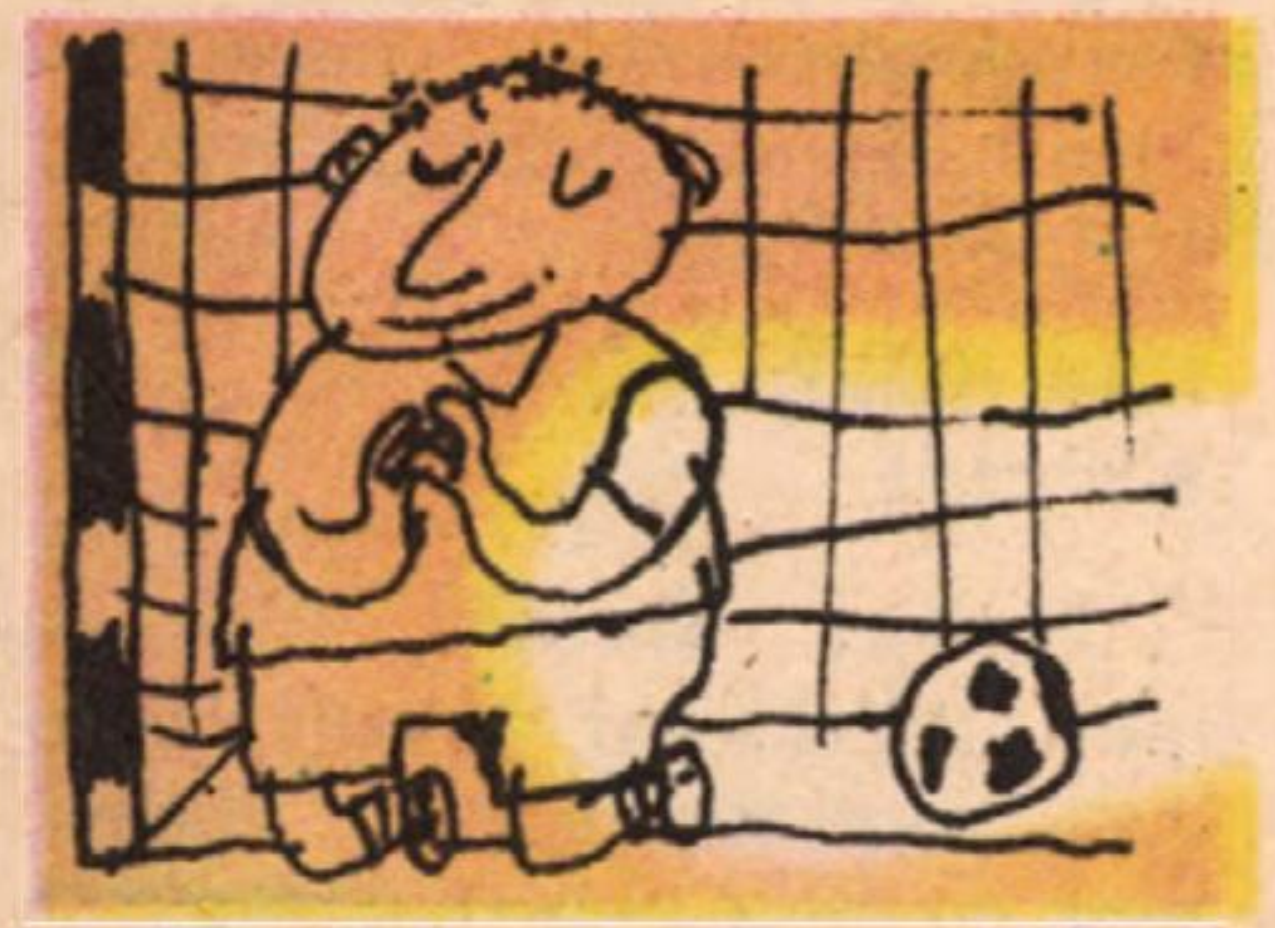

Dolgozat a dallasi sportiskolában. A növendékeknek a higiénia fogalmát kell meghatározniok.

— Higiéniának nevezzük azt — írja az egyikük —, amikor az ember többet mosdik, mint kellene.

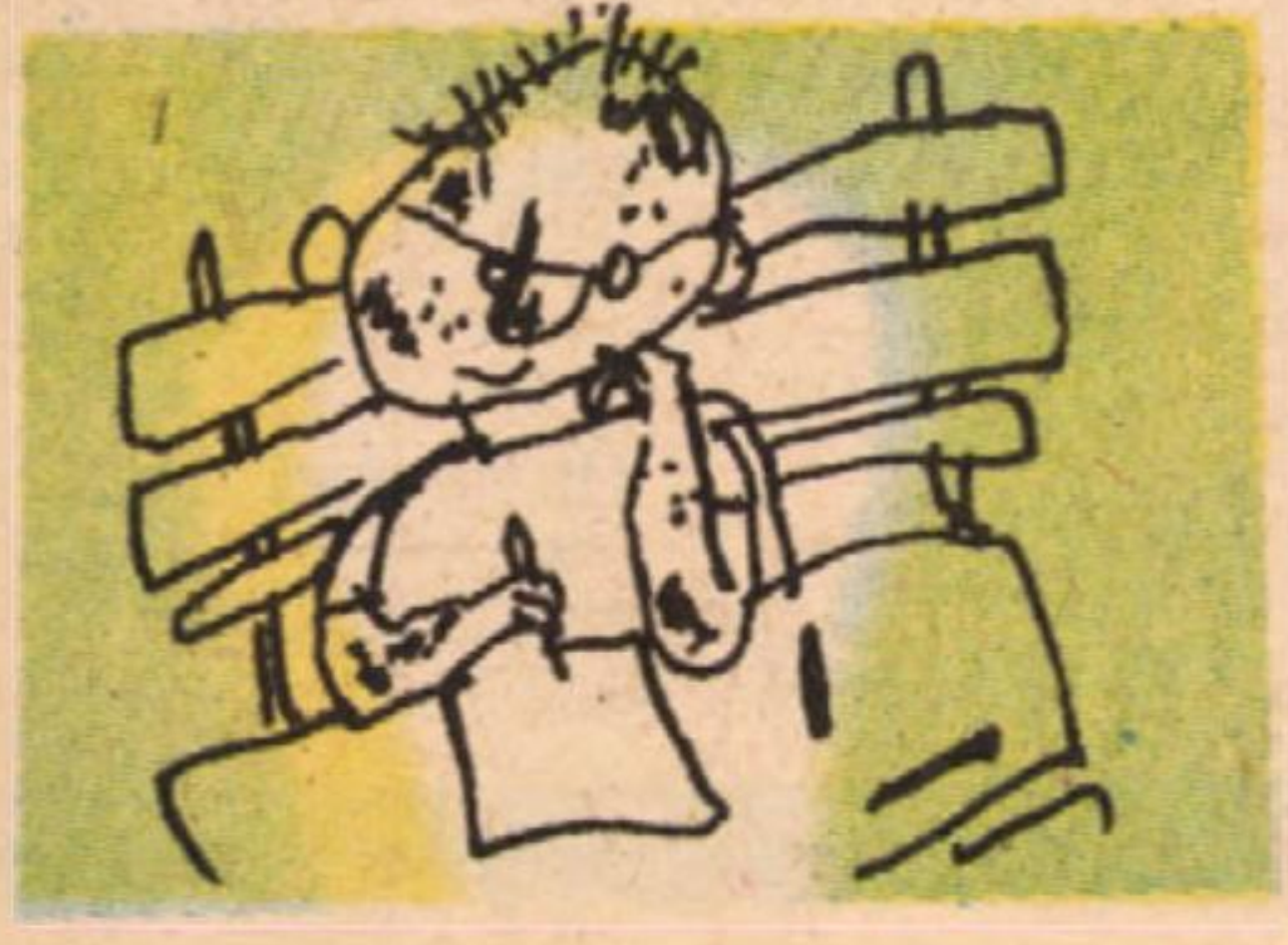

TANÉVKEZDÉS

Dallos Jenő rajzai

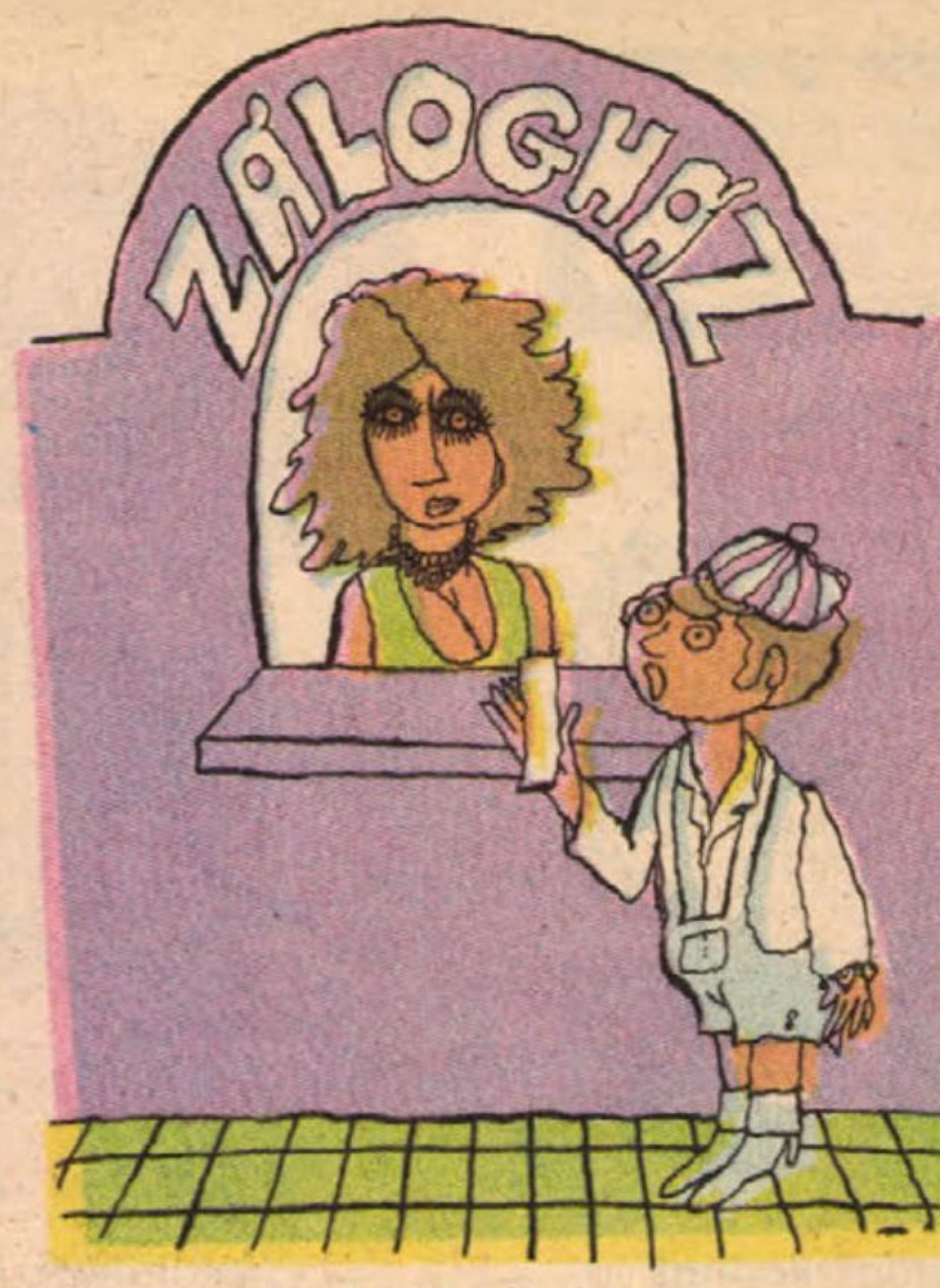

– A táskámat kérem...

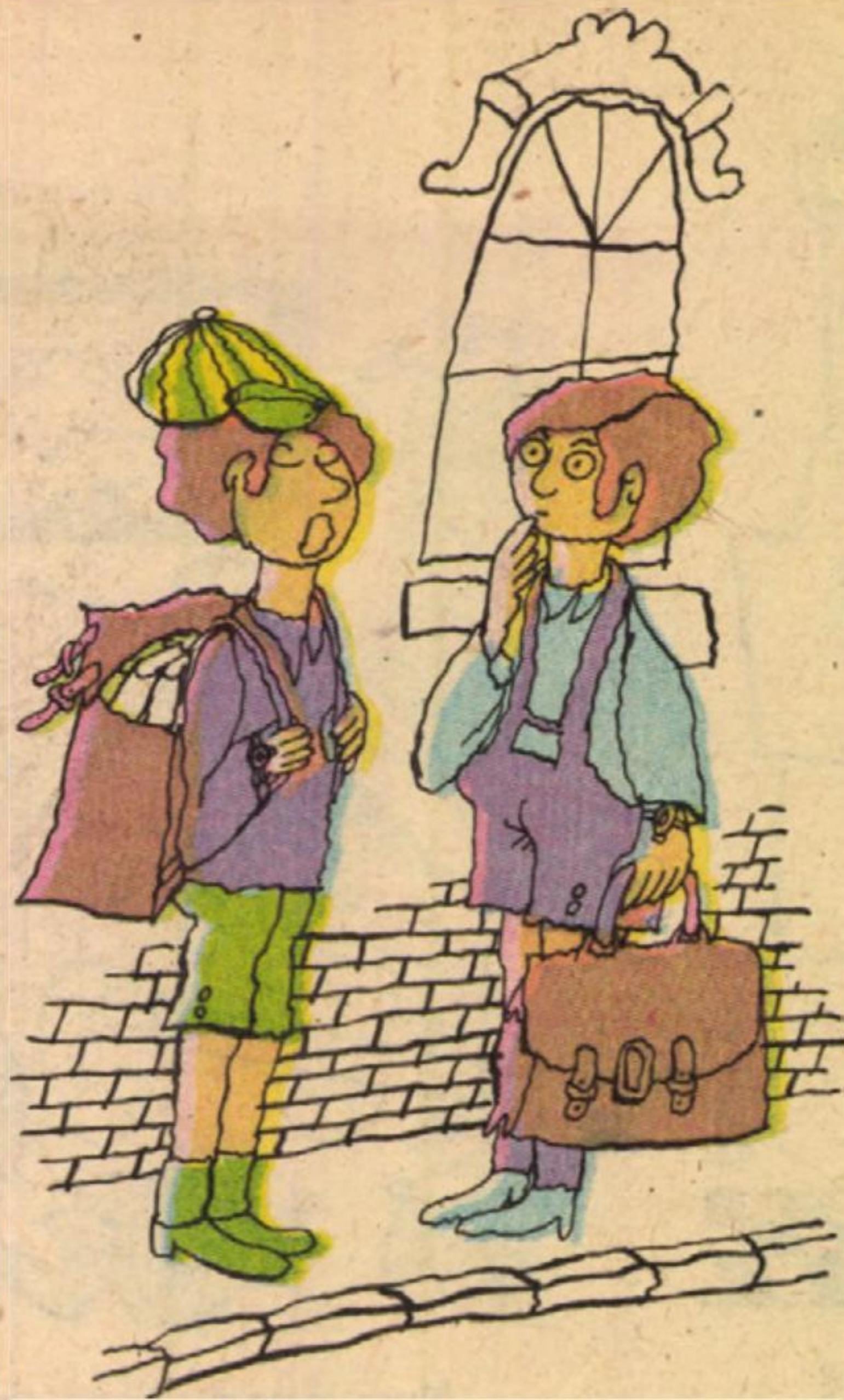

– Én már azt is elfelejtettem, merre van az iskola...

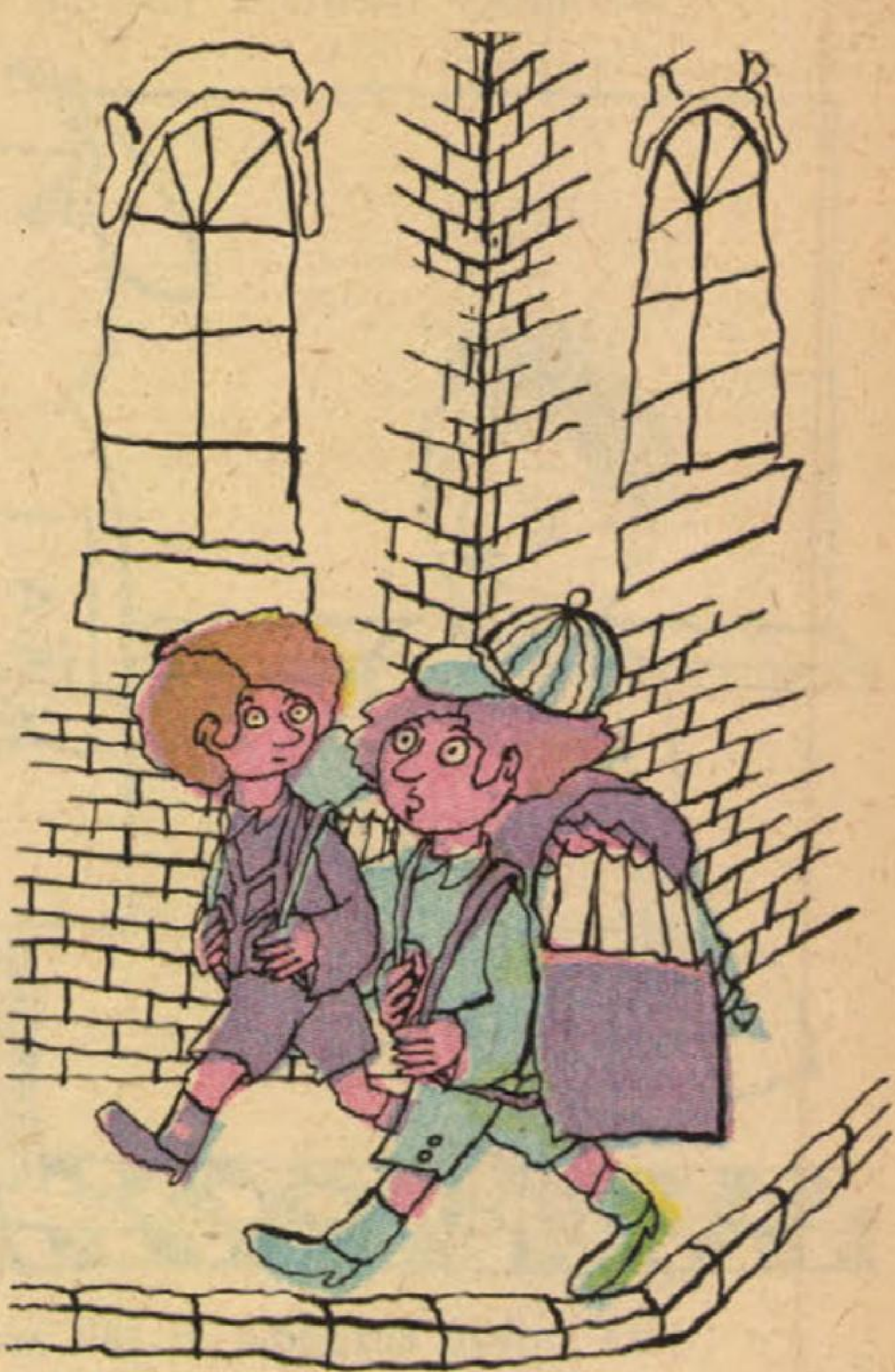

– Már most túl vagyok terhelve...

KÖRNYEZETVÉDELEM

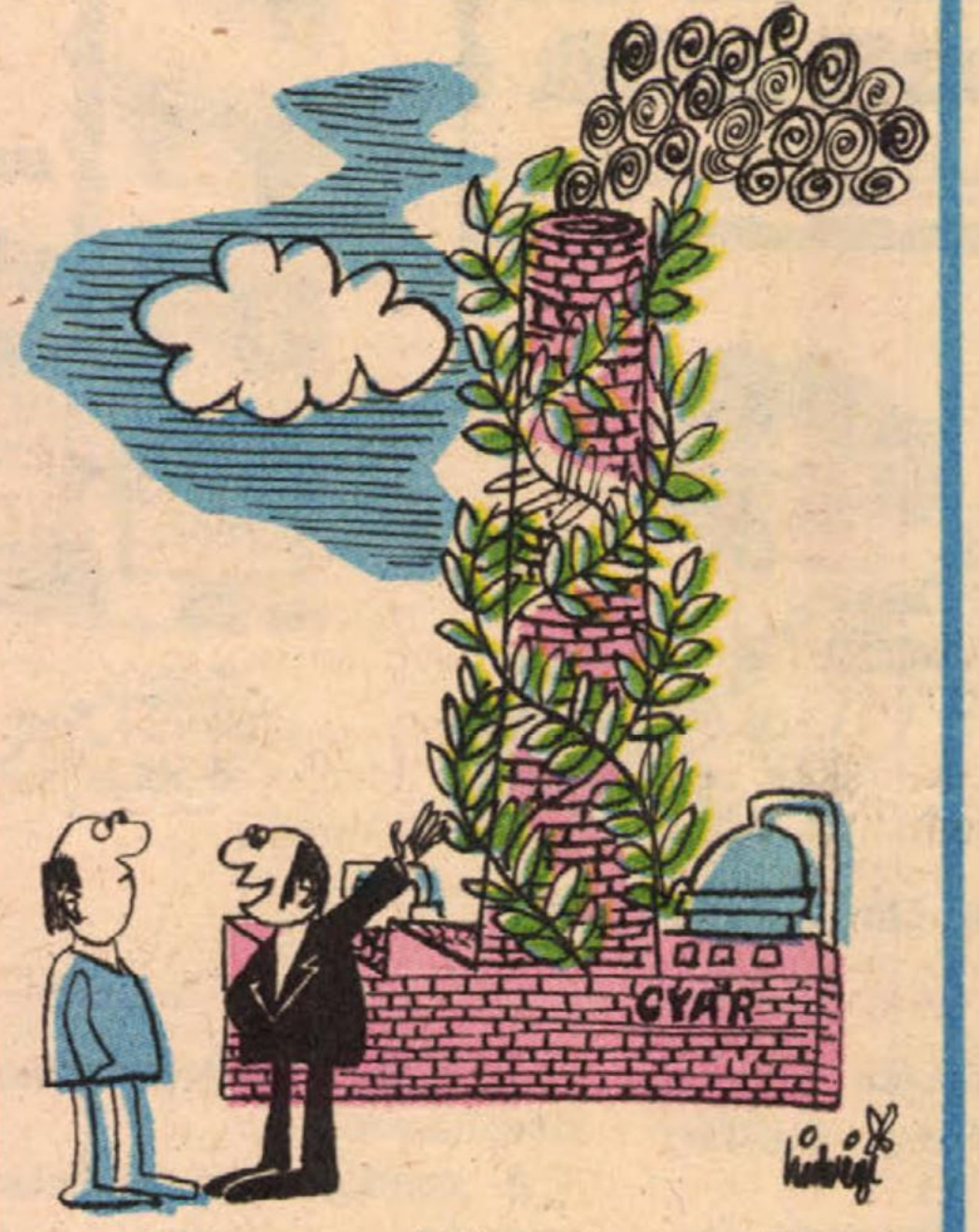

– Amíg a szűrőberendezés elkészül, így álcázzuk!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A tévériporter megkérdi a falu tanácselnökétől:

— Születtek már itt nagy emberek?

— Nem kérem. Itt eddig még csak kis gyerekek születtek.

DINNYESZEZON

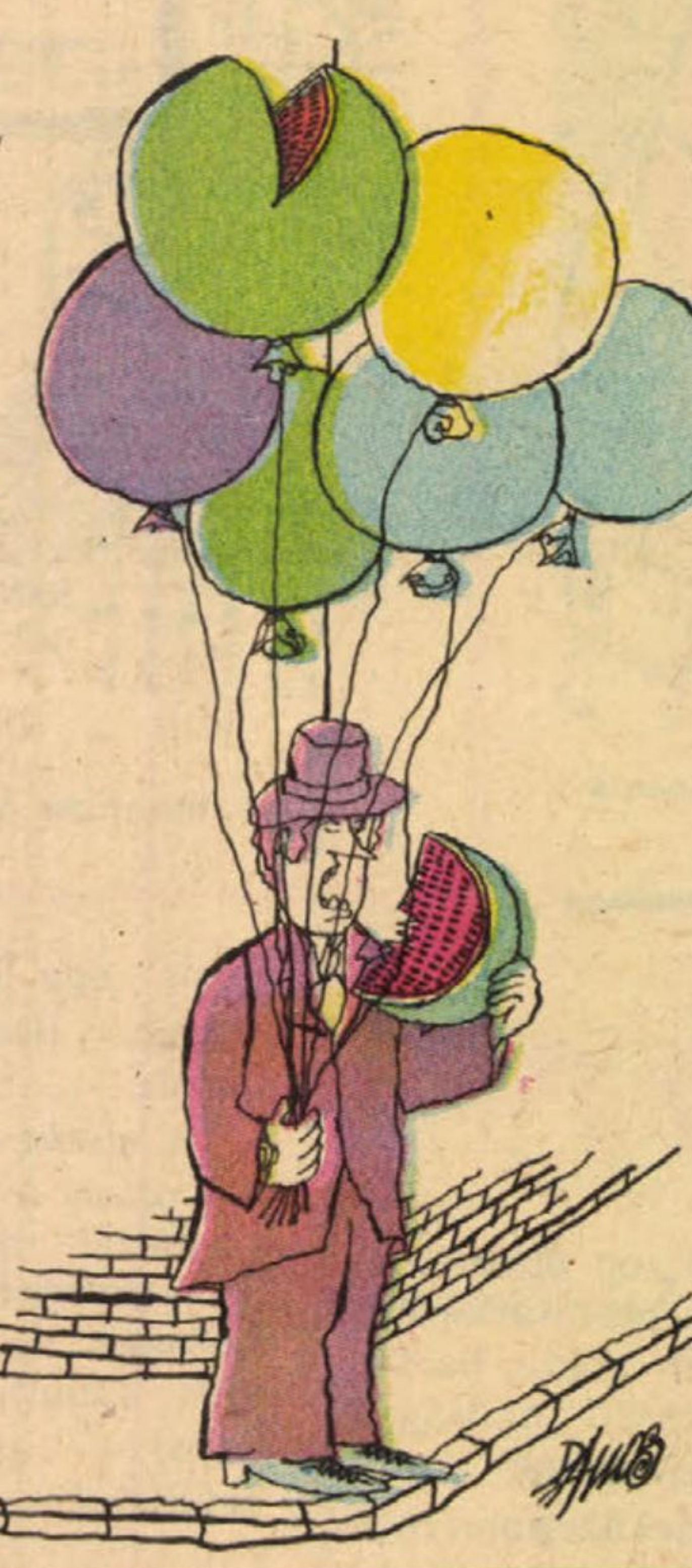

Rímturmix

ŐSZI ELŐZETES

Vénasszonyok nyara lesz már,
Sok koros hölgy így szól: Legyen!
És a fodrászatba tipeg,
Hogy szőke parókát vegyen.

GYÁRI SZARKAKRÓNIKA

Cementet lopott egy szarka,
S minden italboltba bement,
Kiderült, hogy torkán lement
Jó egynéhány mázsa cement.

SZÁRAZ HUMOR

Száraz volt a kenyér, mikor
A pincérlány elém tette,
Úgy látszik, a kenyereslány
Kenyere javát megette.

h. f.

KEVÉS A GYERMEKFILM

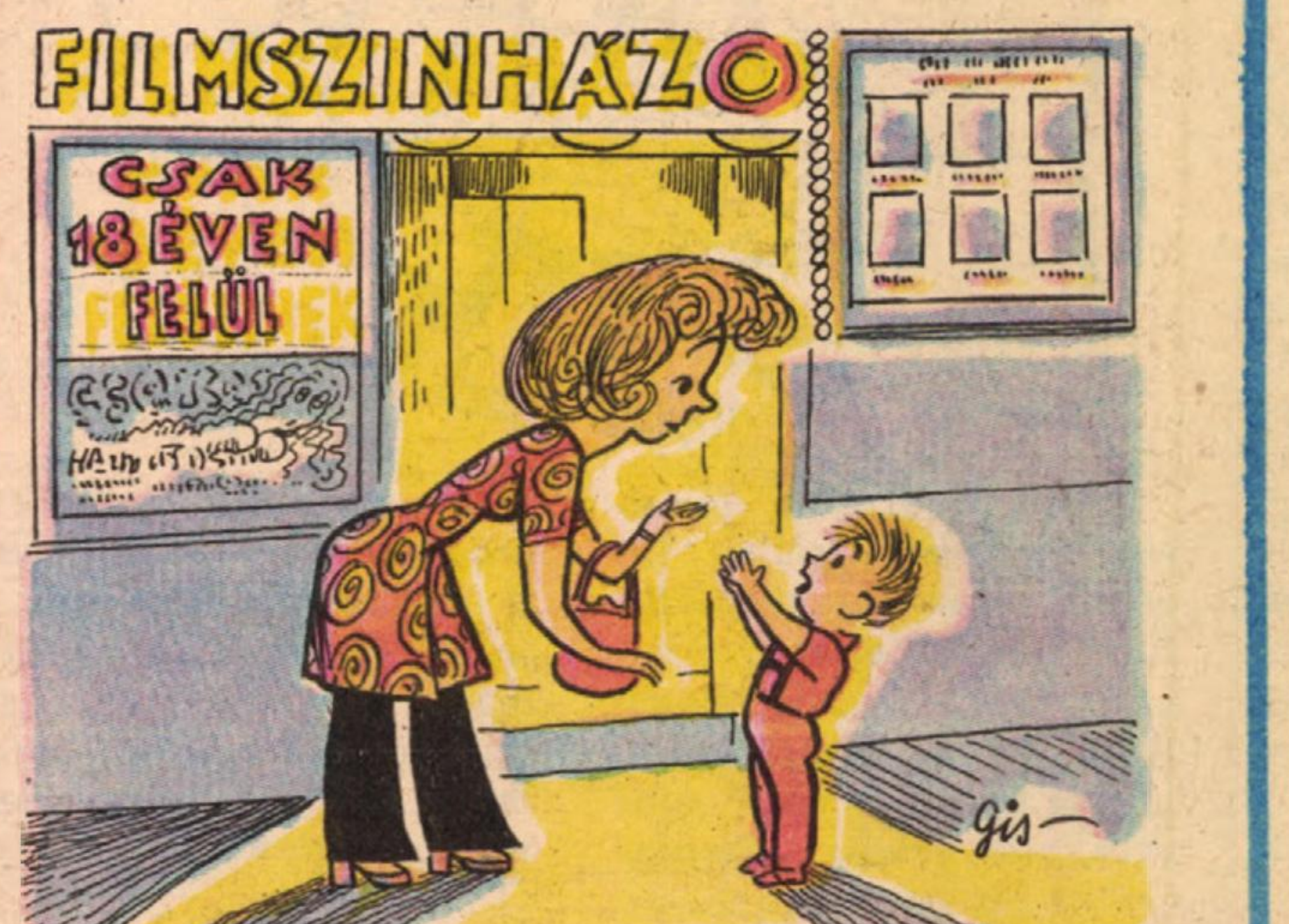

– Anyu, vigyél be, megígérem, hogy nem értek meg belőle semmit...

TINÉDZSEREK

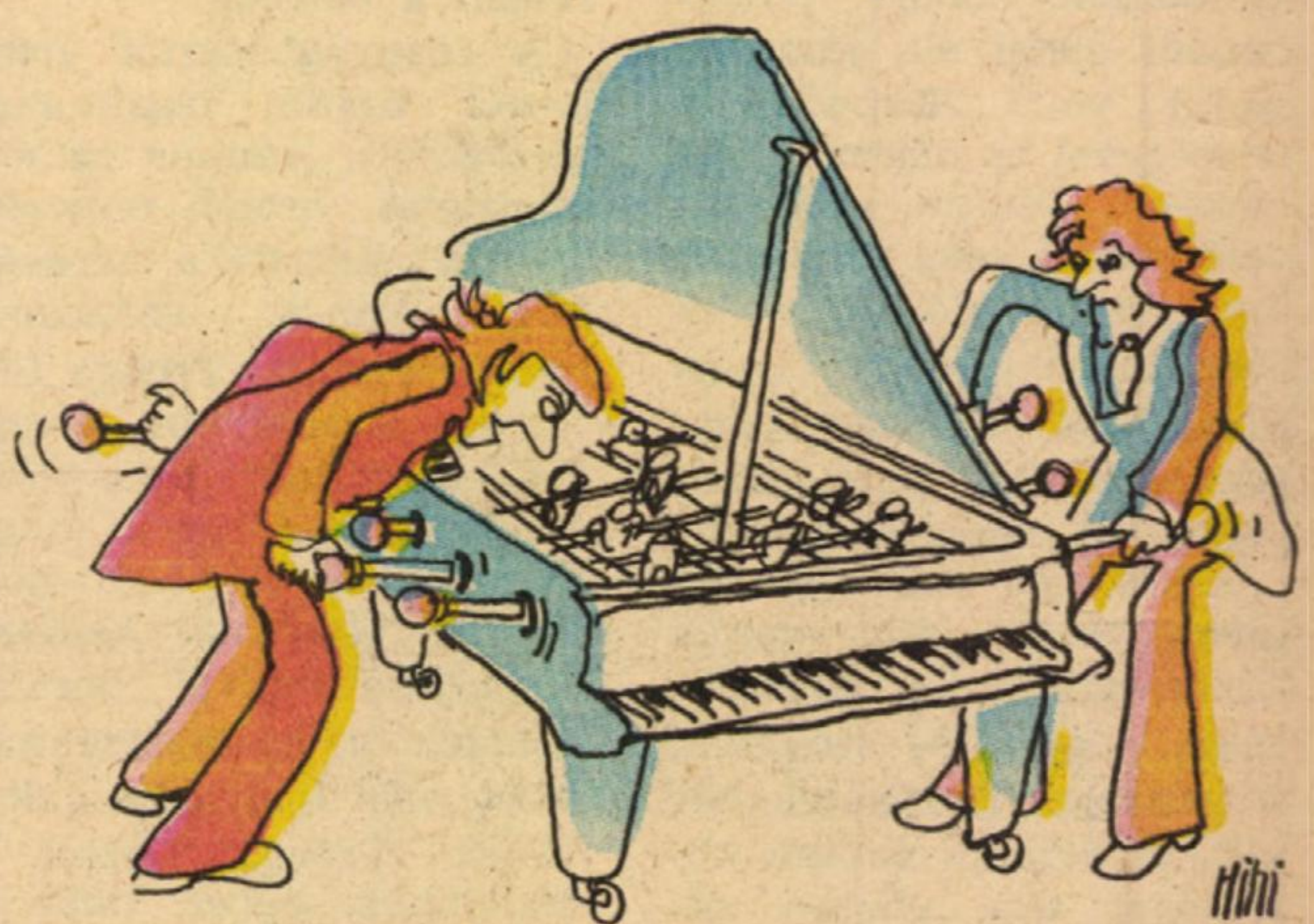

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA IV.

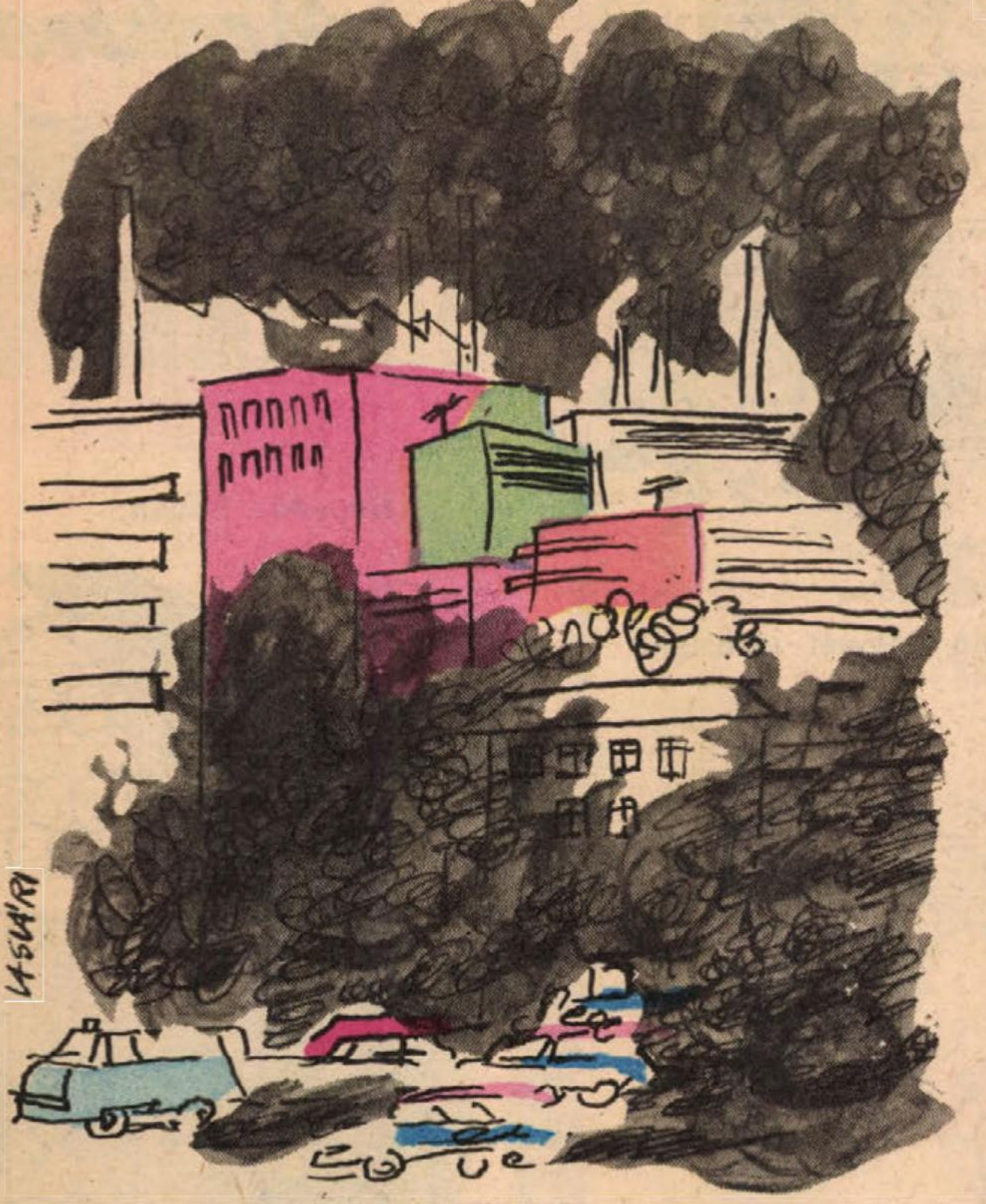

„Hát mért kék az ég, Miért zöld a liget?"
(Madách)

EGYENLŐTLEN PARTNEREK CIPRUSON

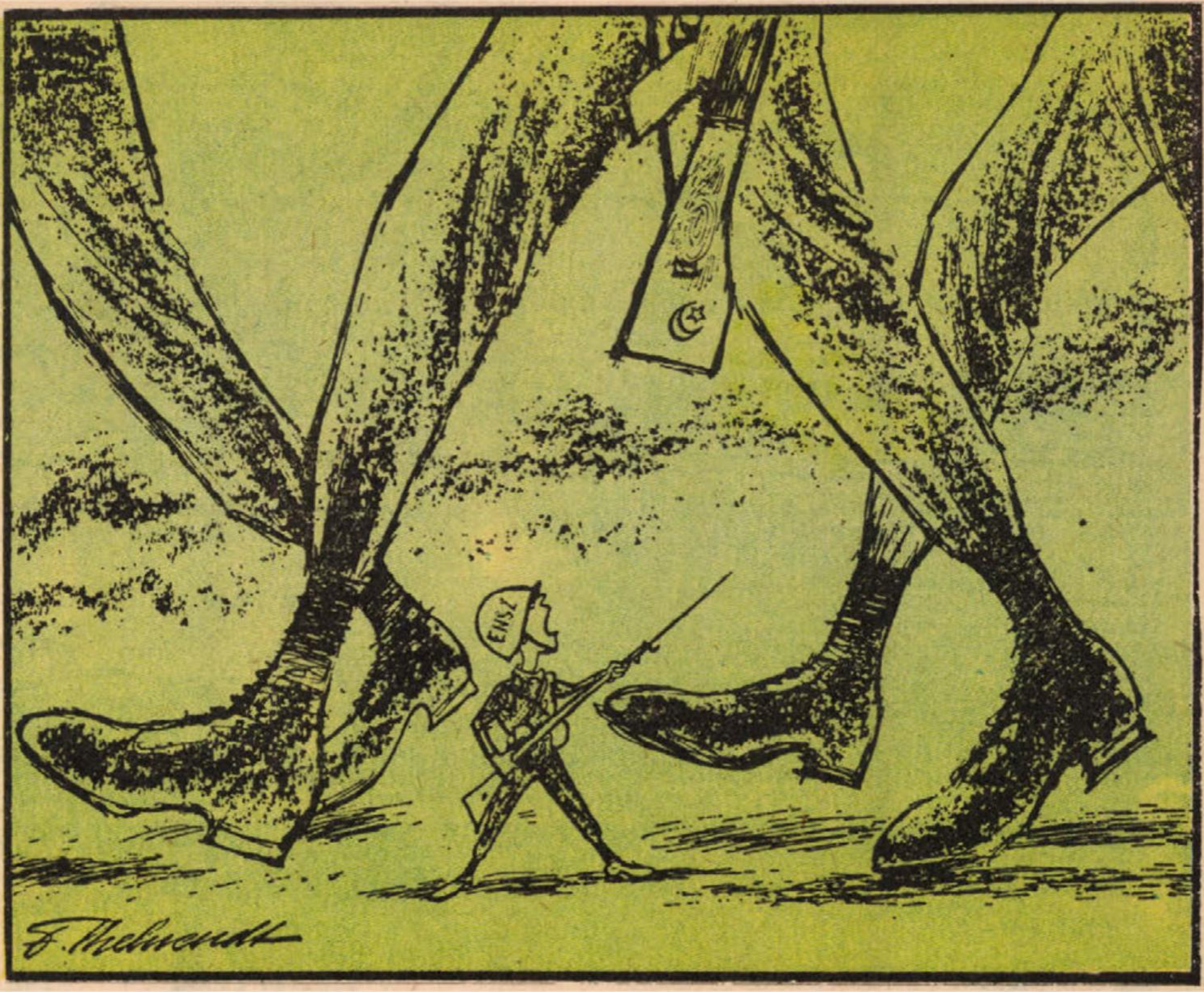

(„Die Weltwoche", Svájc)

VÉGE AZ ÜDÜLŐSZEZONNAK

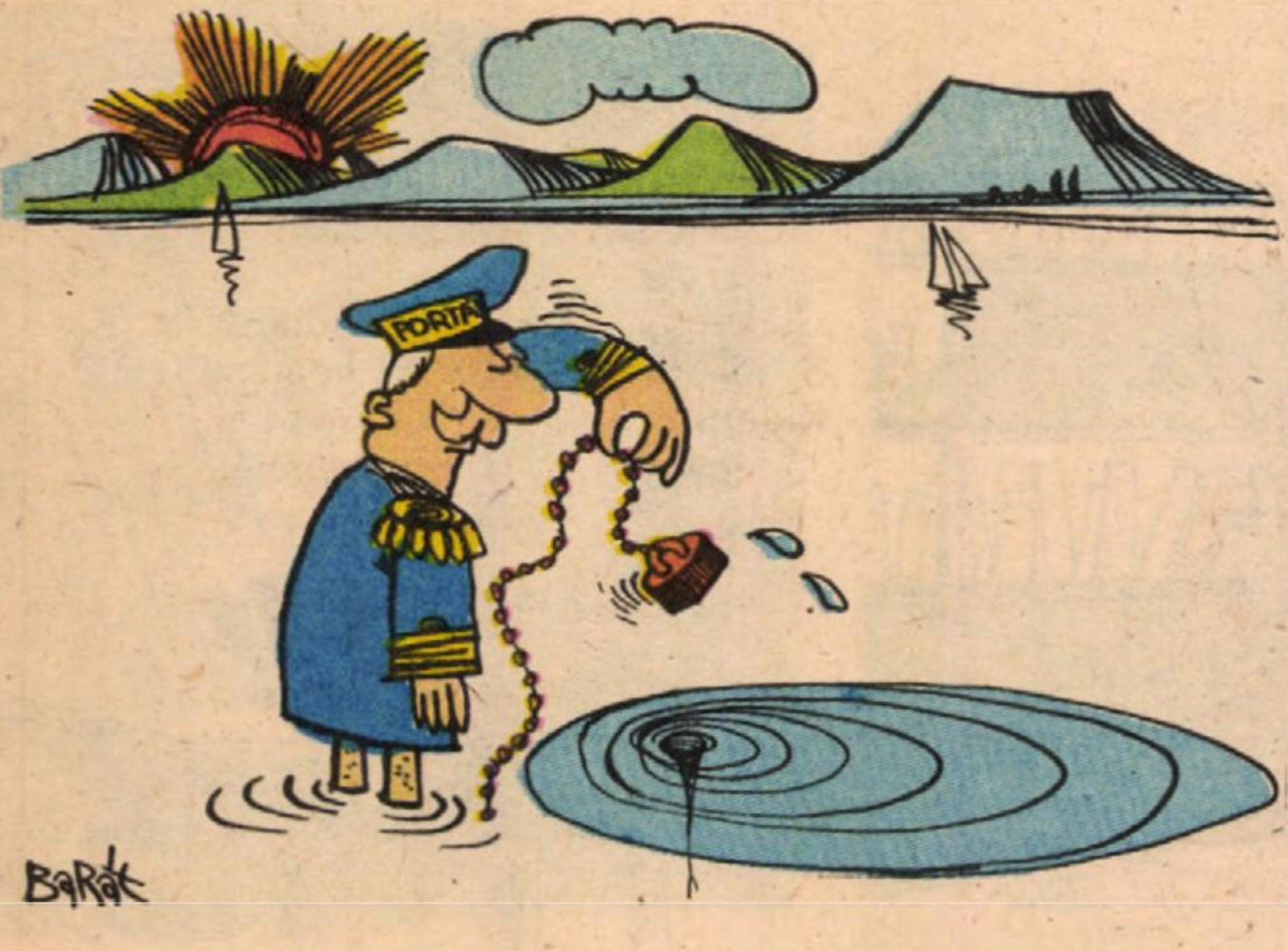

KÍSÉRLETI FILM

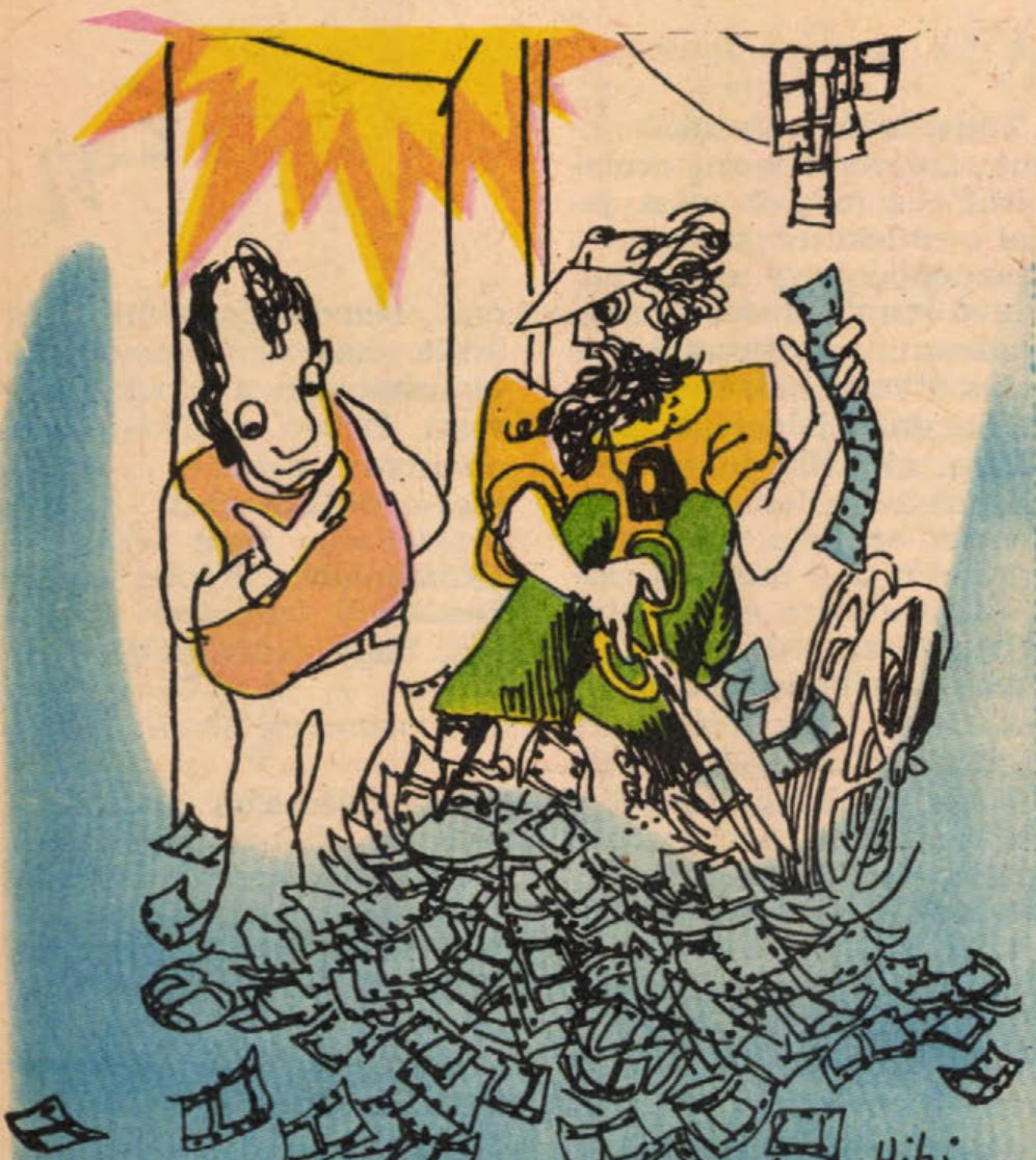

– Az egészet megvágtam abszolút rövid snittekre . . .

AUTÓS ÉLETKÉPEK

AZ ÉRVÉNYESÜLÉS ÚJ ÚTJAI

Kenguru-ugrásokkal fejlődik a tudomány, szinte naponta lep meg bennünket új műszaki csodával a technika, egész életünkre hatással vannak e viharos változások, éppen a pesti munkahelyi kapcsolatokban ne találkoznánk befolyásukkal?!

De bizony, hogy találkozunk!

Tegnap hallottam például, amint valaki irígykedve mesélte:

— Ez a Döbörhegyi roppant ügyes ürge! Pár nap alatt bevágódott az új igazgatónknál. Valahogy sikerült résztvennie vele egy közös karambolban az M—7-esen.

NEM MESE

A meggyszínű Renault eltűnt a villa elől!

Izgalom, düh, elkeseredés, telefon a rendőrségre, micsoda erkölcsök, micsoda közbiztonság stb.

Másnap reggel a meggyszínű Renault ott áll a villa előtt. Frissen mosva, ragyogón.

Nyitott borítékban gépírásos levél a kormány mögötti ülésen:

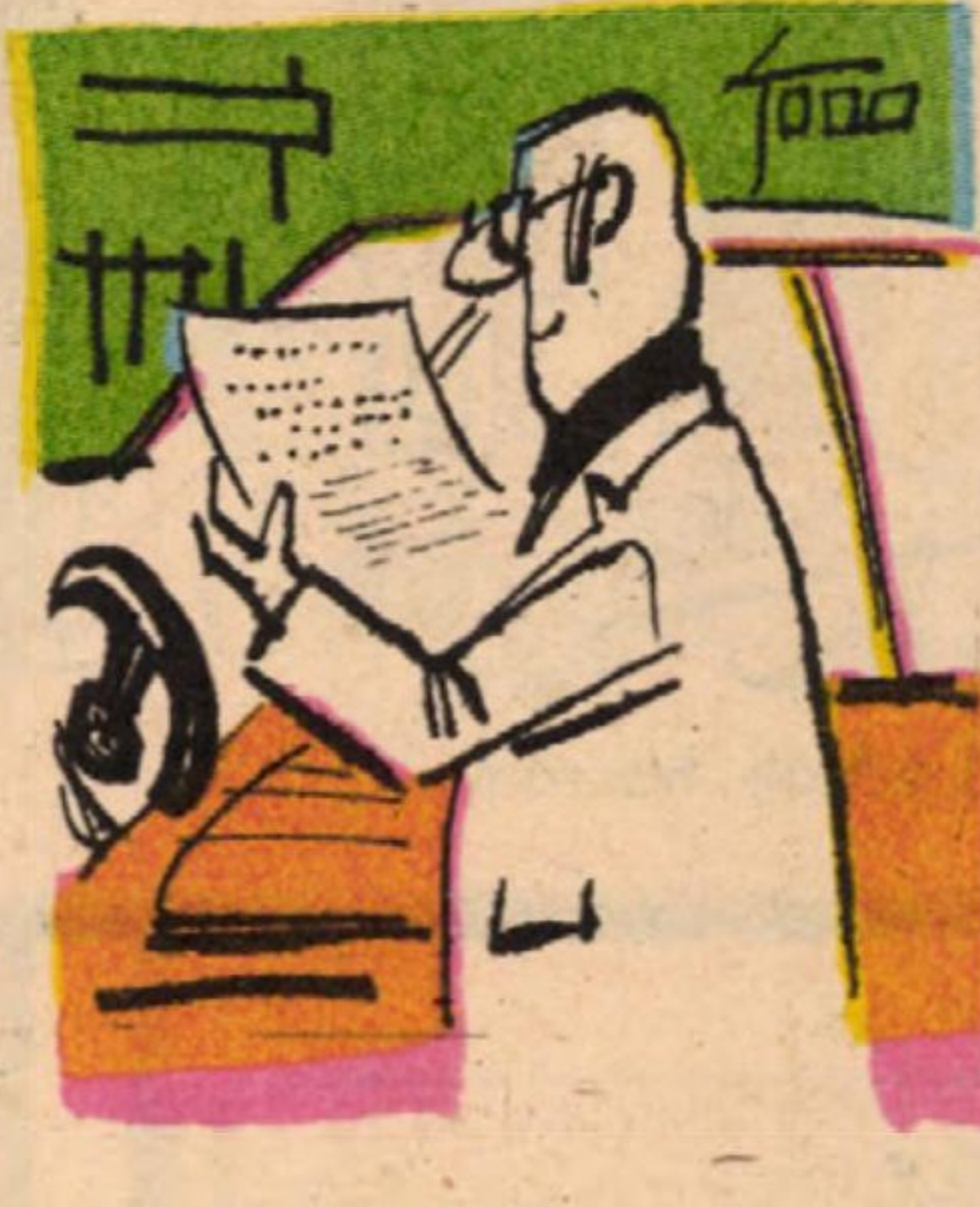

„Kedves Hölgyem, vagy Uram! Bocsásson meg nekem, rendkívül fontos és halaszthatatlan ügyben vettem igénybe a kocsiját. A kesztyűtartóba 300 forintot tettem a félnapos használatért. A tankot feltöltettem, extrával, természetesen. És mellékelek két színházjegyet ma estére, a „Mesél a bécsi erdő"-t adják, kellemes szórakozást kívánok, és az okozott bosszúságért még egyszer szíves elnézését kéri: N. N."

Micsoda öröm, megkönnyebbülés, meghatottság!

Lám, azért még ma is vannak igazi dzsentlemenek! Talán sürgősen orvosért kellett robognia ennek az N. N. lovagnak, vagy szörnyű tragédiát előzött meg gyors beavatkozással, ki tudja?...

Mindenesetre gáláns, gavallér féfiú, valóságos magyar Arsene Lupin!

És a meggyszínű Renault gazdái, férj és feleség, este ott ültek a színházban, elöl, középen, a legjobb helyen.

És a nagyszerű előadás után emelkedett hangulatban érkeztek haza, a budai villába.

Amelyet időközben ismeretlen tettesek a szó szoros értelmében az utolsó szegig kirámoltak.

Szakszerűen, zavartalanul.

Mialatt a meggyszínű Renault gazdáinak mesélt a bécsi erdő . . .

SZERVIZ

Amikor az új munkatárs első alkalommal késett el, széttárta a karját és zavart mosollyal csak annyit mondott:

— Szerviz.

Autós ember lévén maga is a főnök, minden további nélkül elfogadta az indoklást.

De amikor két hónapon belül már negyedszer tárta szét karját a késve érkező új kolléga, és zavart mosollyal negyedszer rebegte el: „Szerviz", a főnök nem állta meg szó szó nélkül:

— Mondja, kérem, milyen kocsija van magának, hogy ilyen sűrűn kell szervizbe vinnie?

Bánatosan rázta meg fejét a kérdezett.

— Nekem semmilyen kocsim sincs. És nem viszek semmilyen kocsit sem a szervizbe. Én a szervizt viszem a bizományiba. Egy hatszemélyes porcelánt. A hónap elején kiváltom, a hónap végefelé beteszem.

Kürti András

Megkérdeztük rajzolóinkat:

HOGYAN VÉDEKEZTEK A KÁNIKULA ELLEN?

Dallos Jenő:

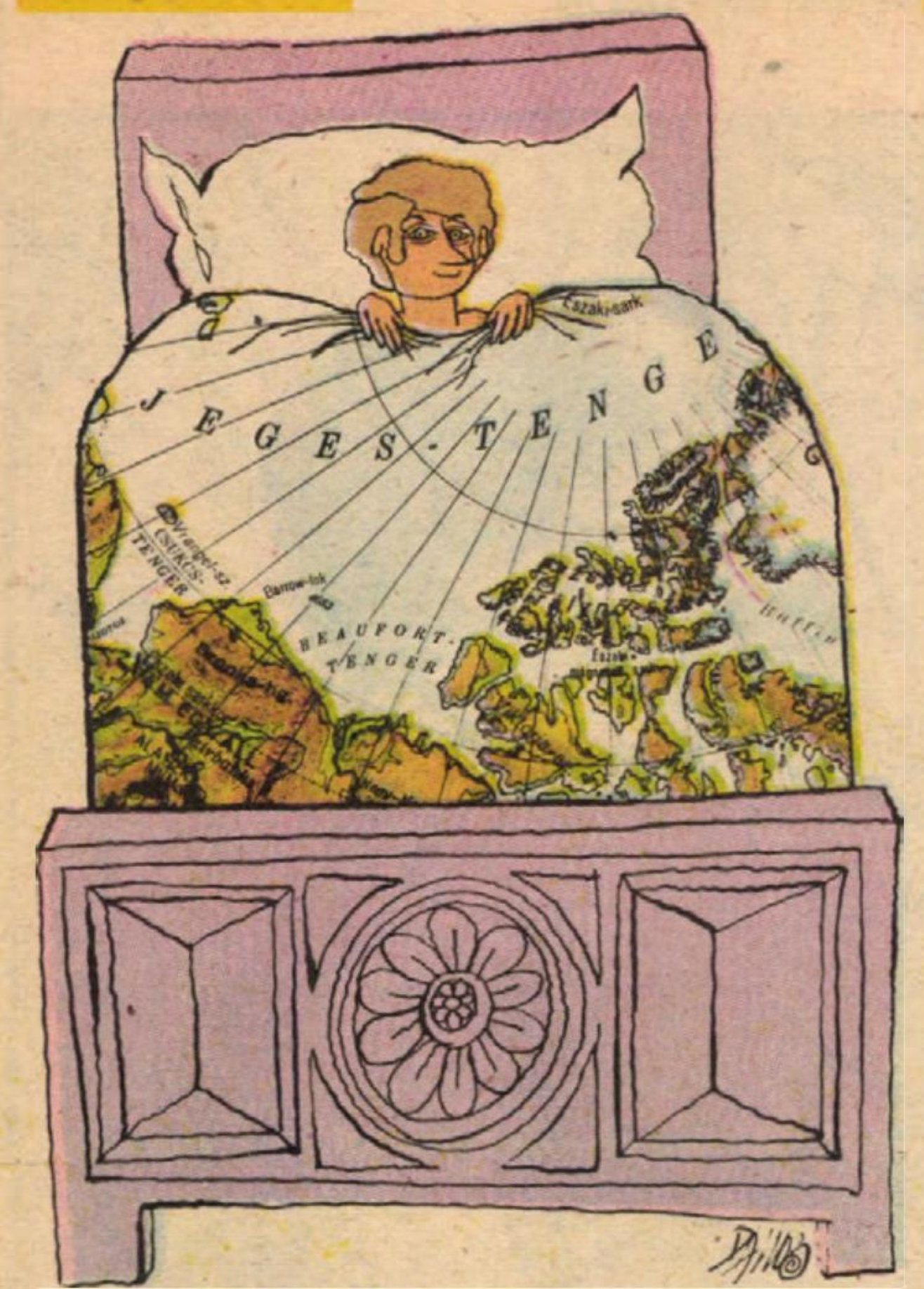

– Vettem egy térképet, és betakaróztam az Északi-sarkkal.

Barát József:

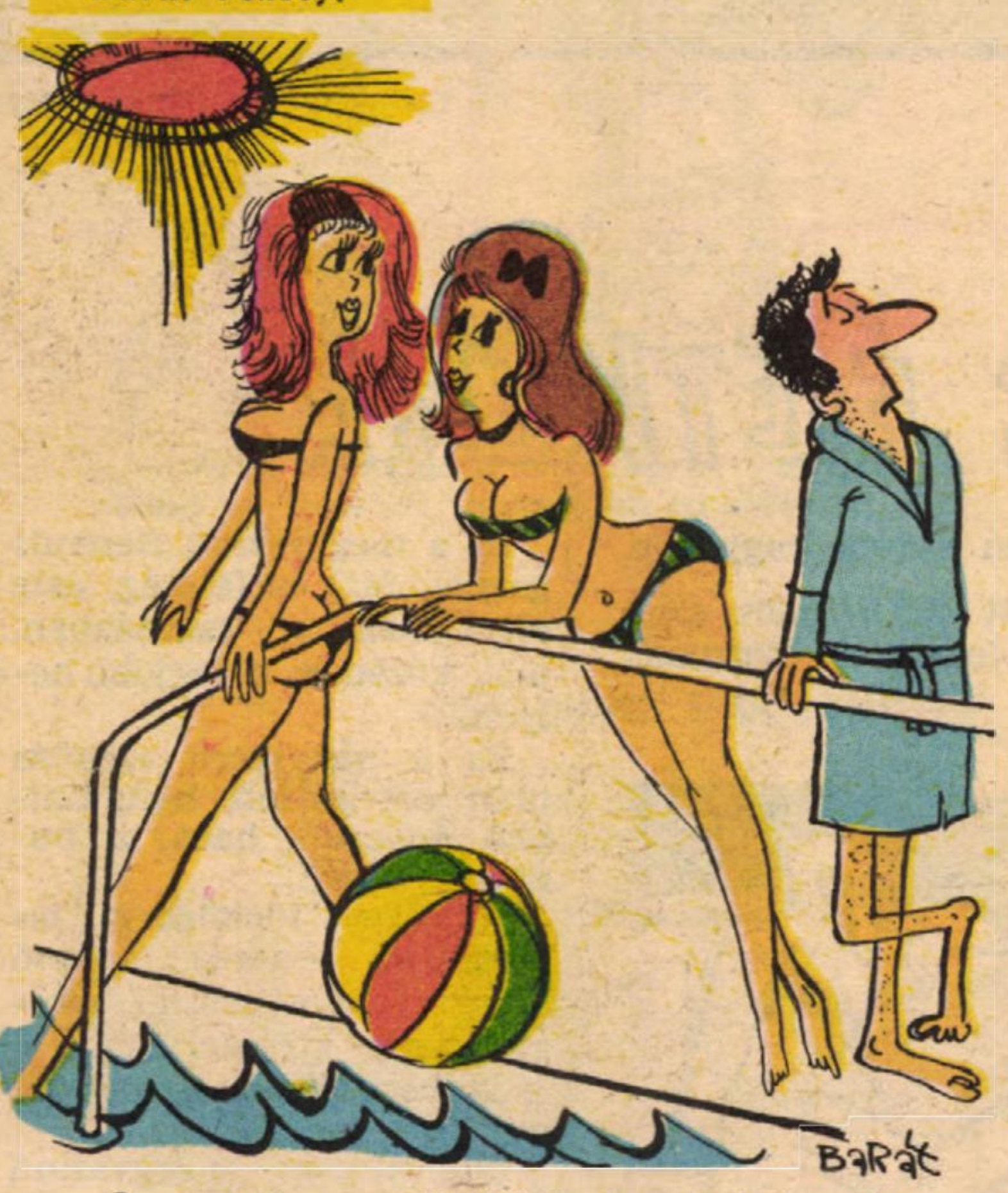

– Szerencsére a nők hűvösek voltak hozzám.

Endrődi István:

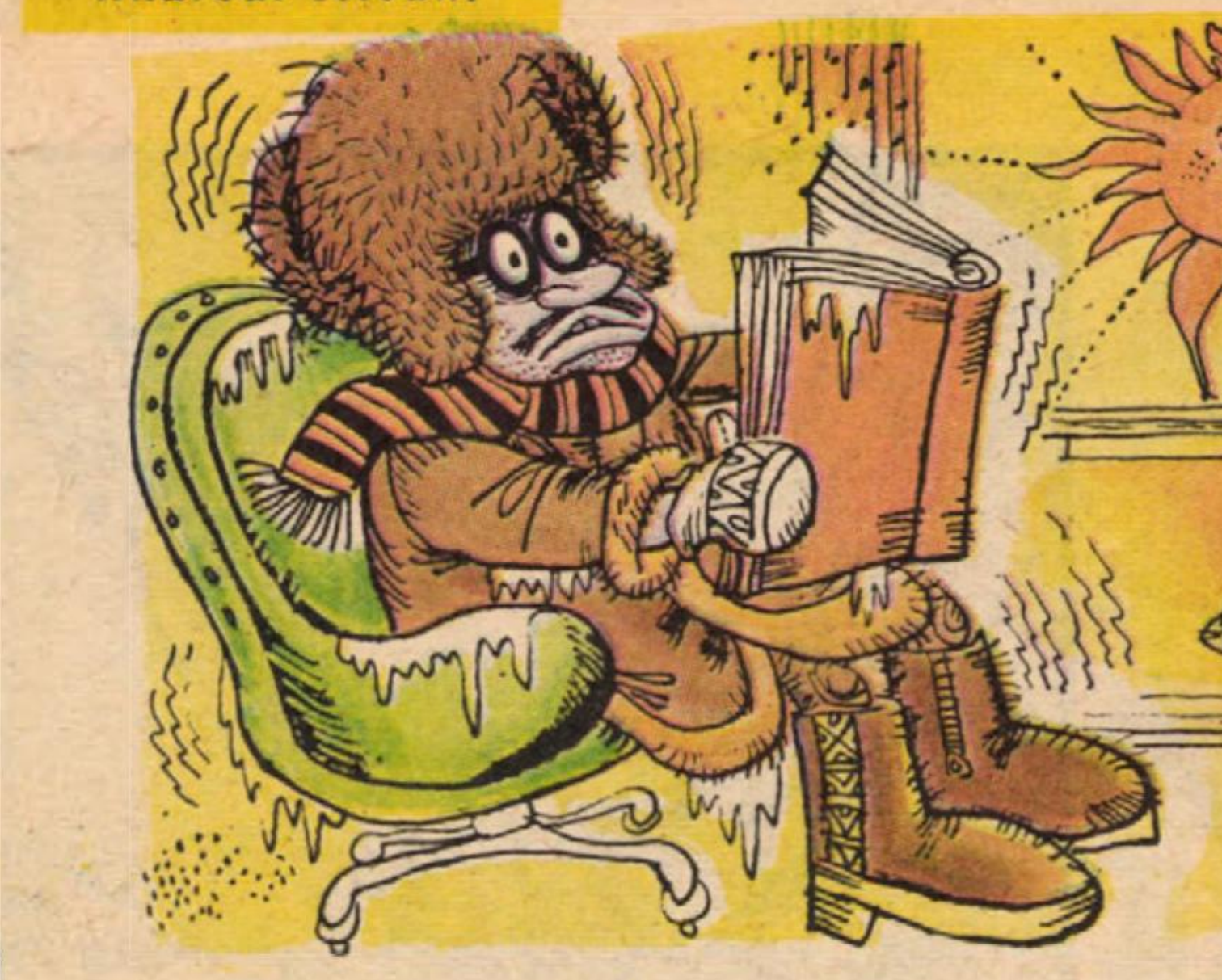

– Amundsen északi-sarki expedíciójáról szóló könyvét olvastam...

Takács Imre:

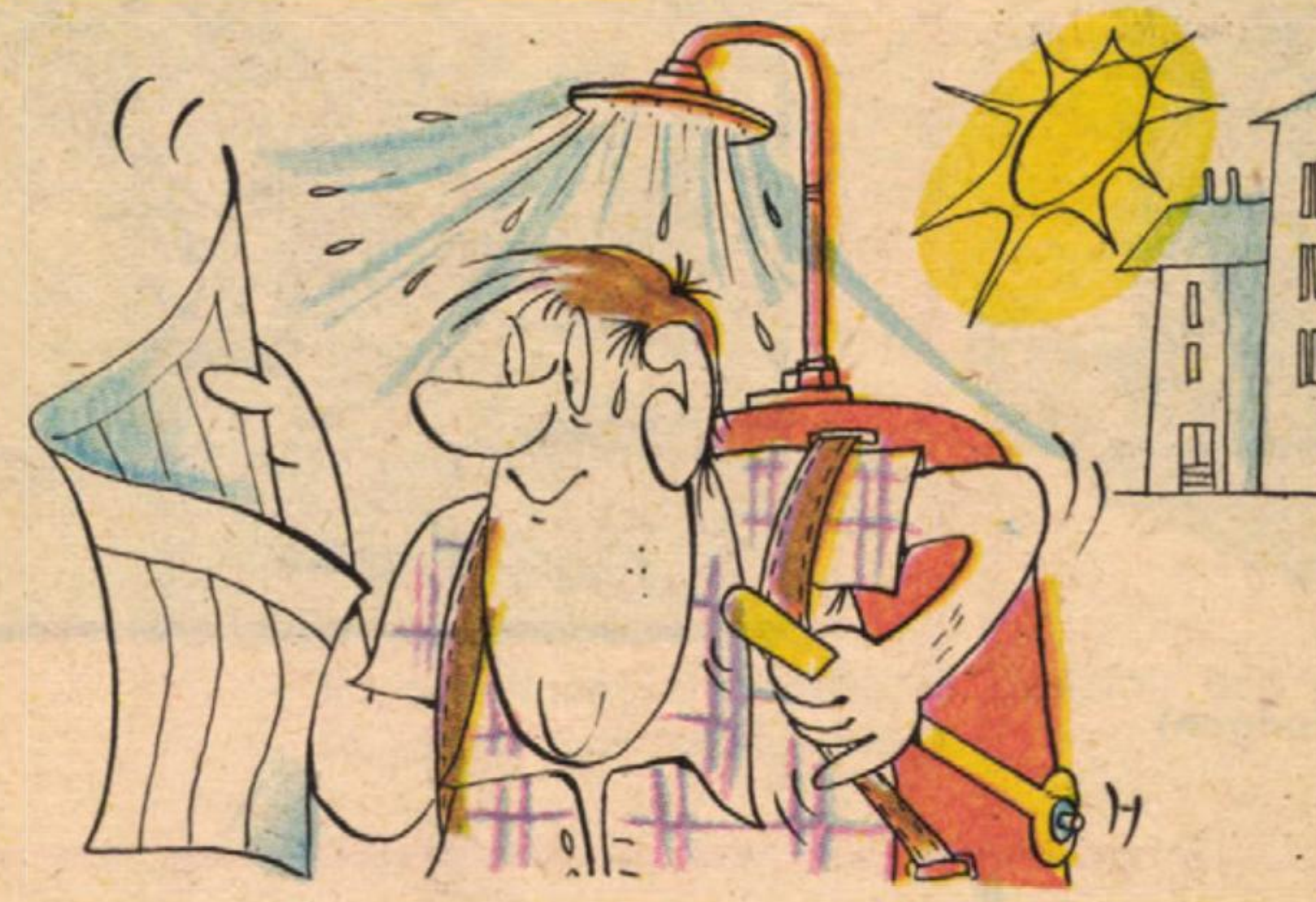

– A permetezőből zuhanyozót készítettem...

Brenner György:

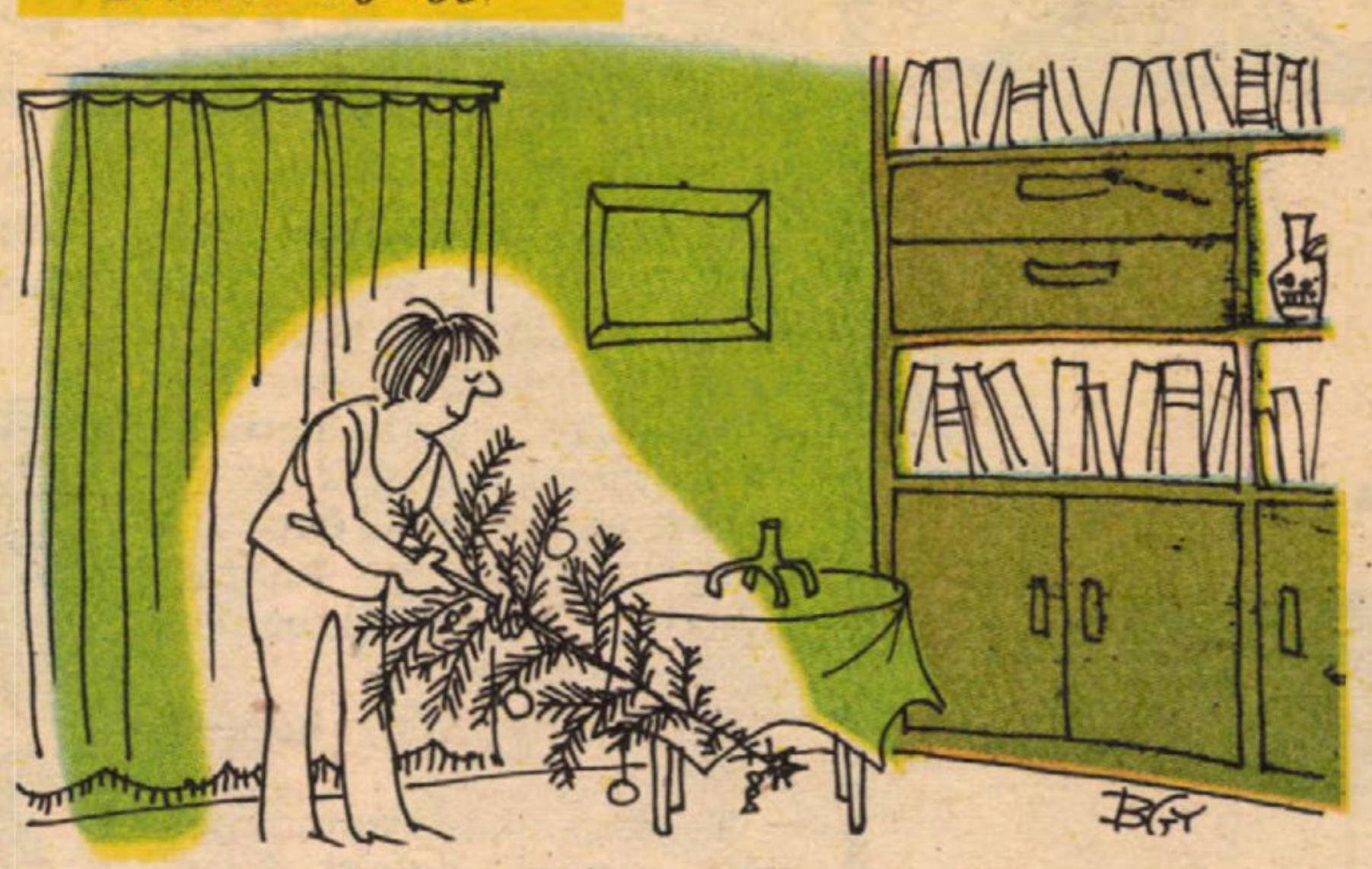

– Téli hangulatot teremtettem a lakásban.

Hegedűs István:

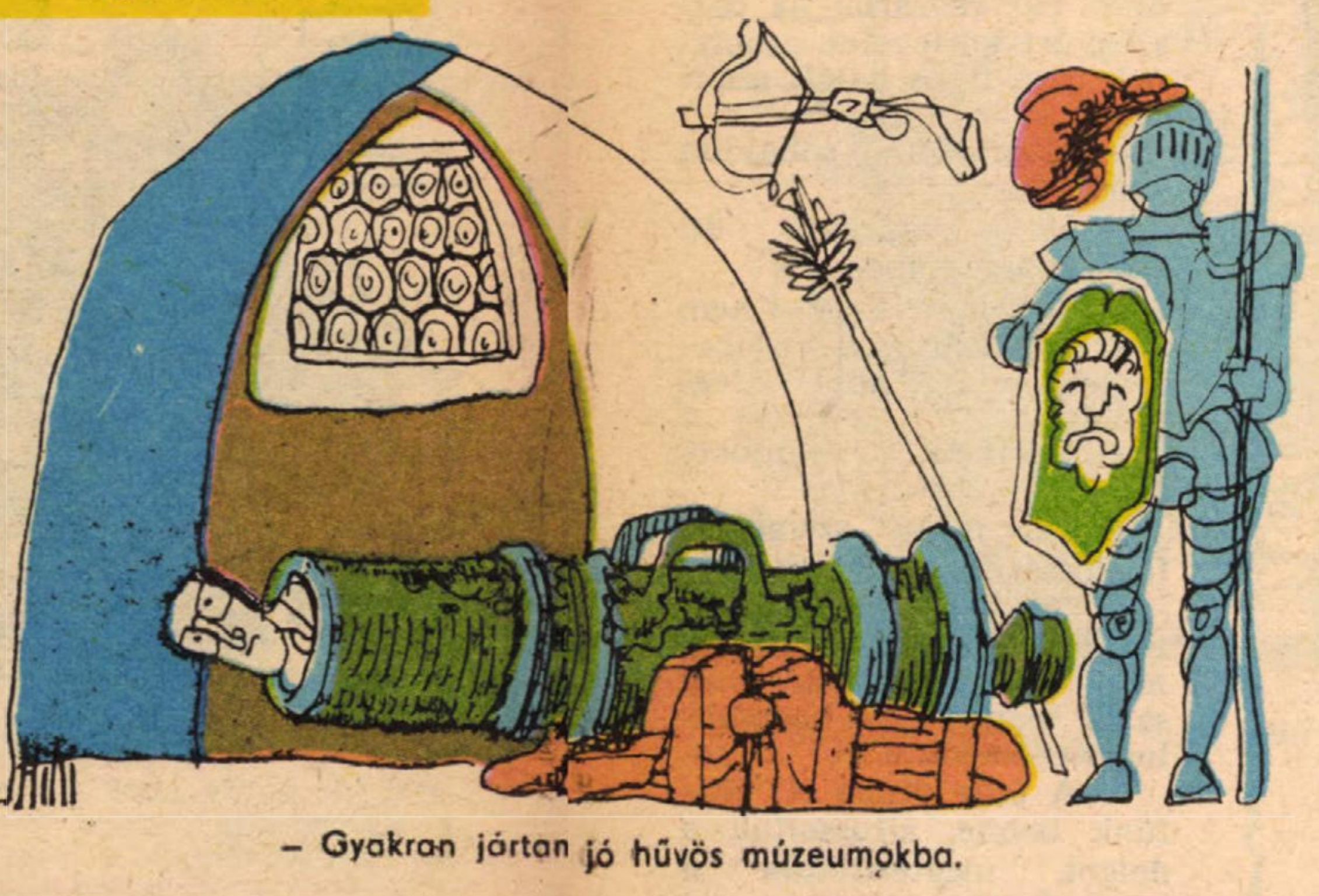

– Gyakran jártam jó hűvös múzeumokba.

Mészáros András:

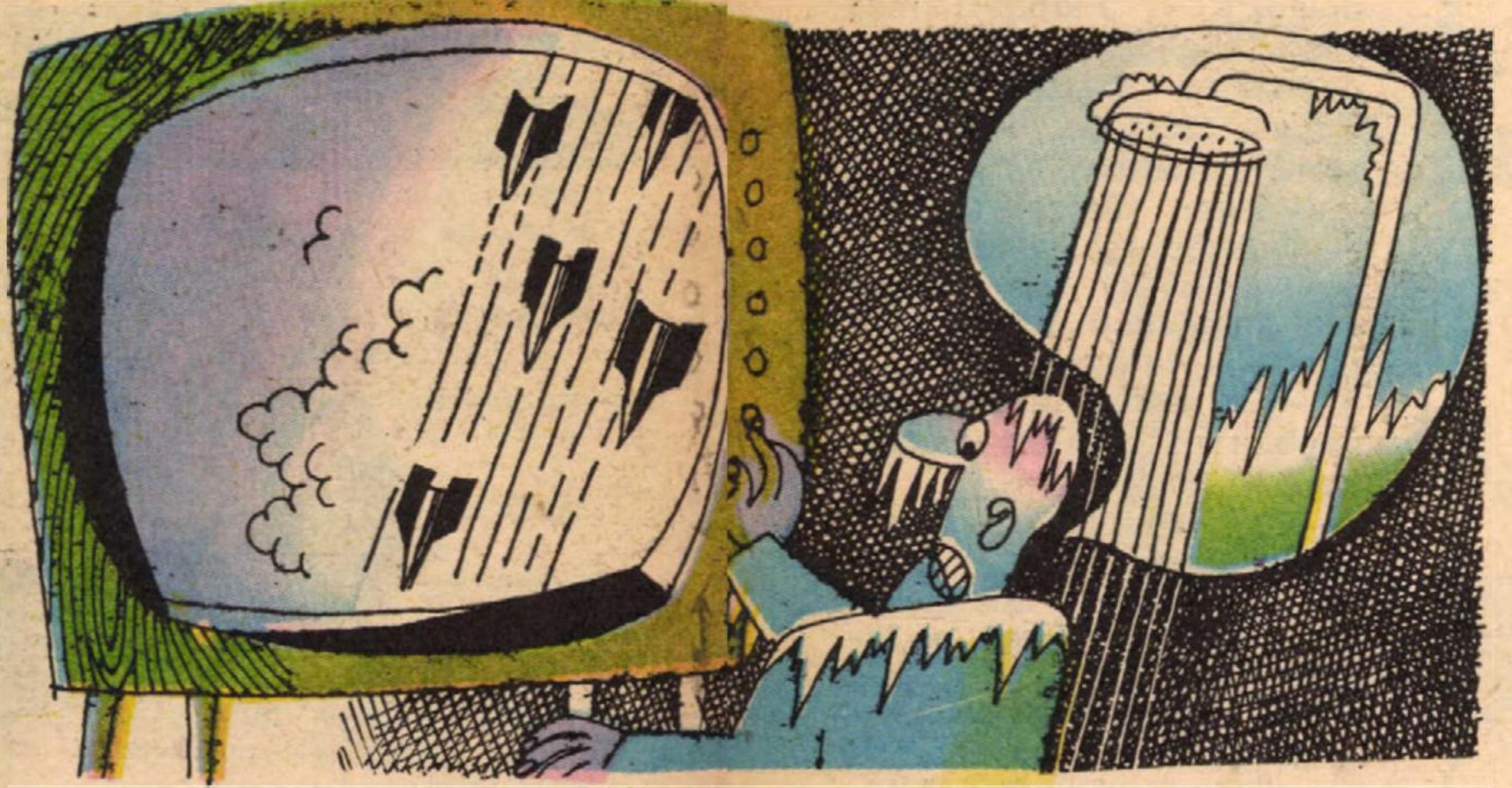

– Naponta többször is híreket hallgattam.

Fülöp György:

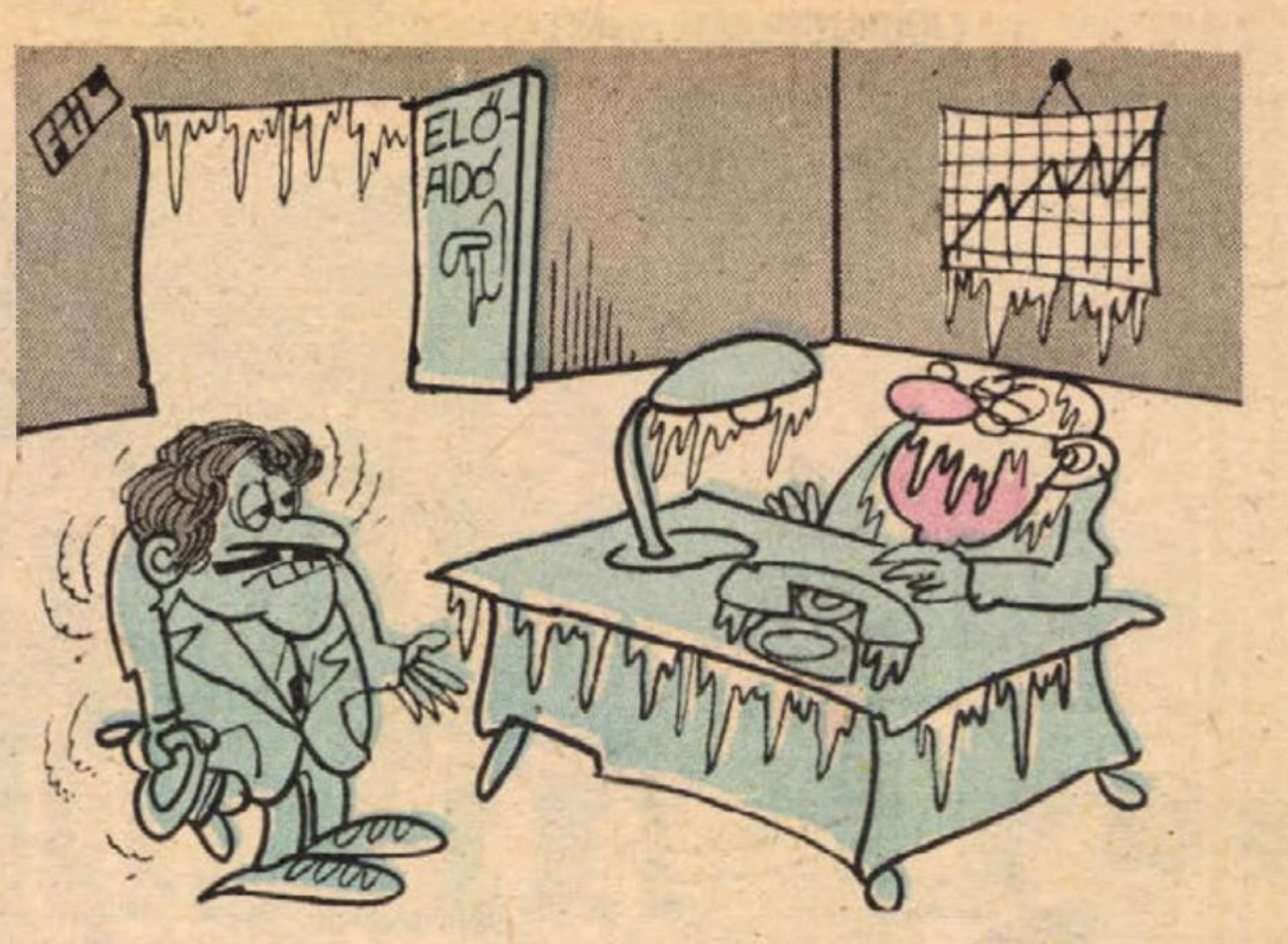

– Hivatalos dolgaimat intéztem.

Lehoczki István:

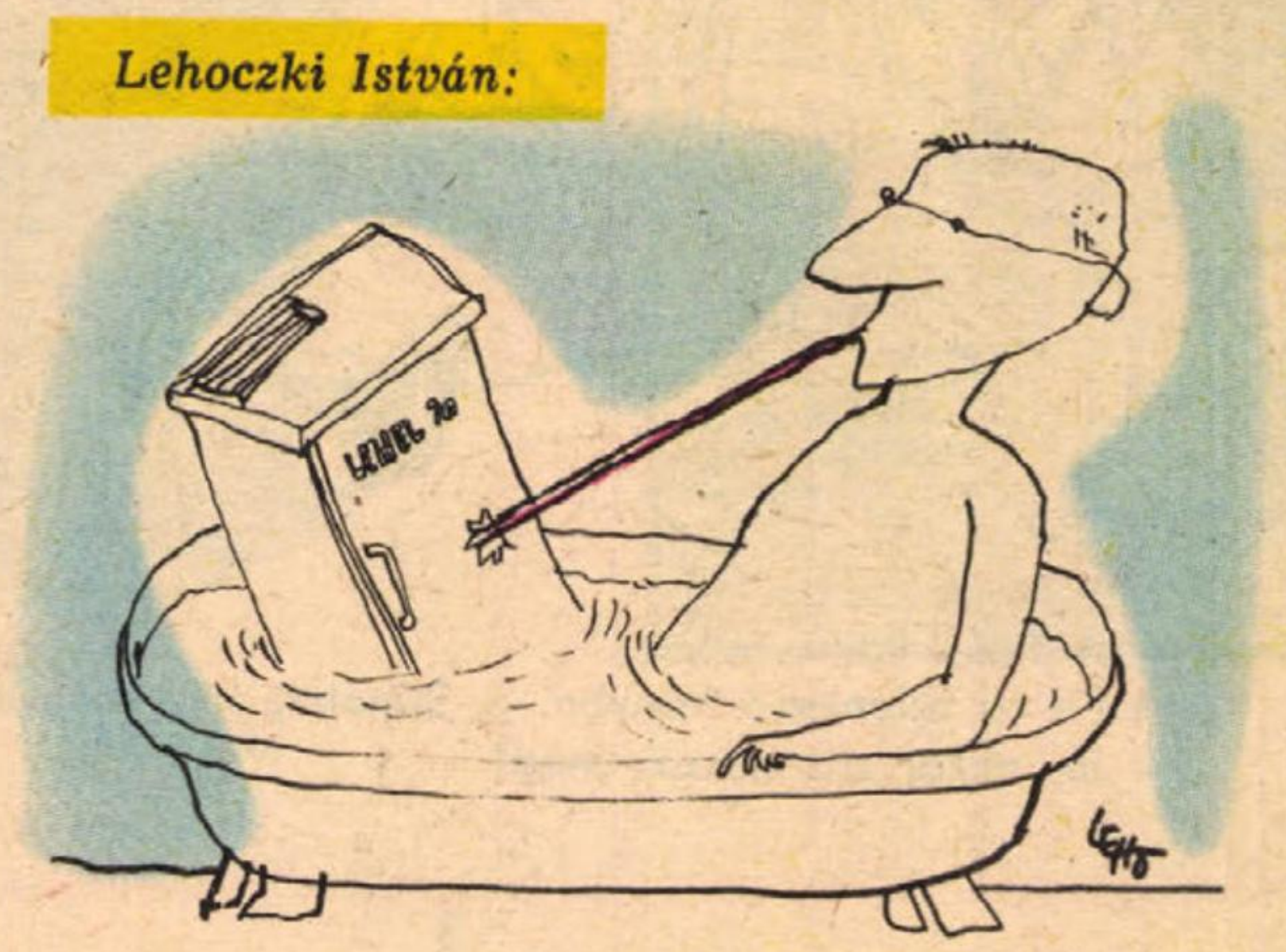

– Jeges italokkal.

Erdei Sándor:

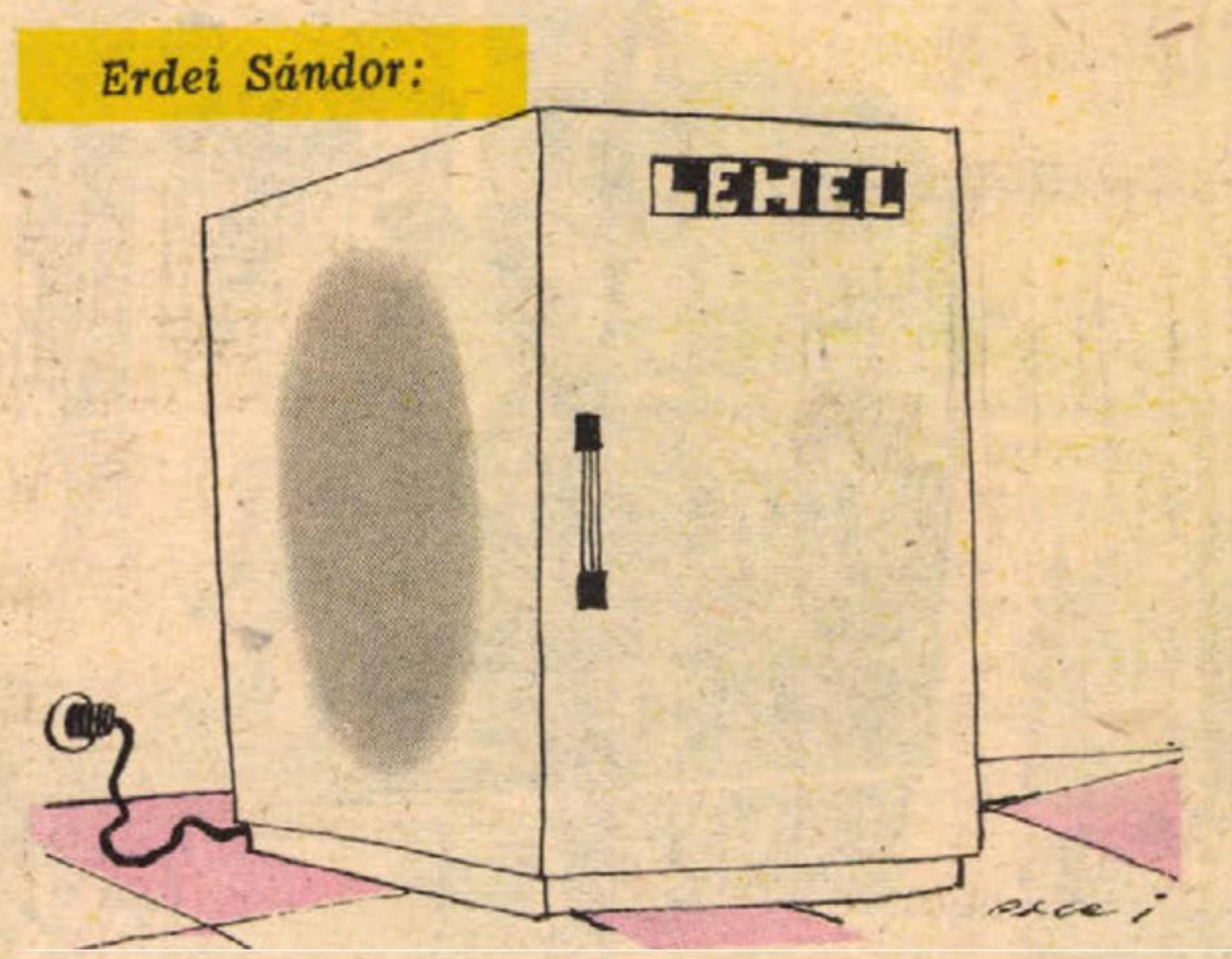

– Bezárkóztam.

Várnai György:

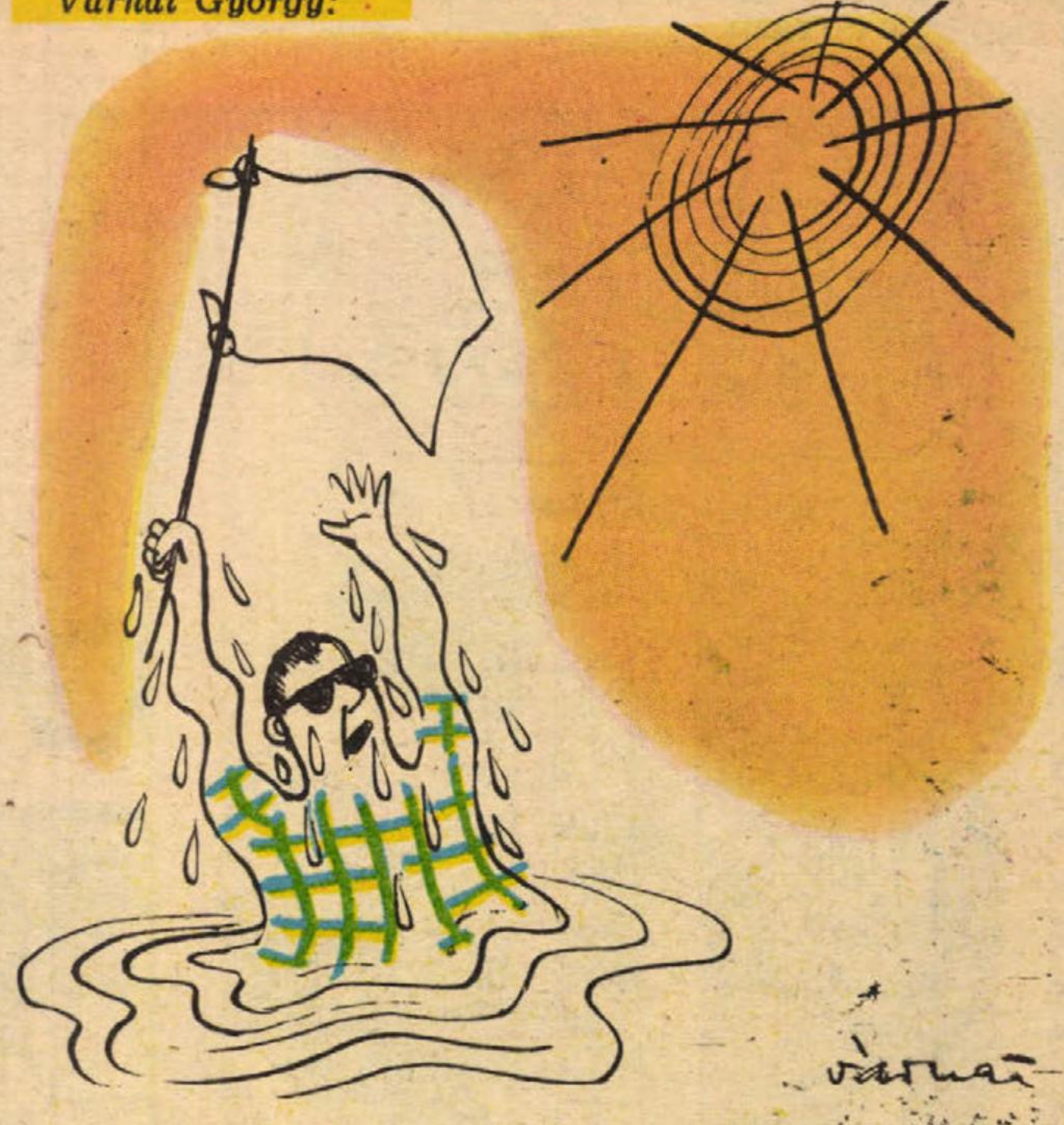

– Sehogy. Megadtam magam!

Balázs-Piri Balázs:

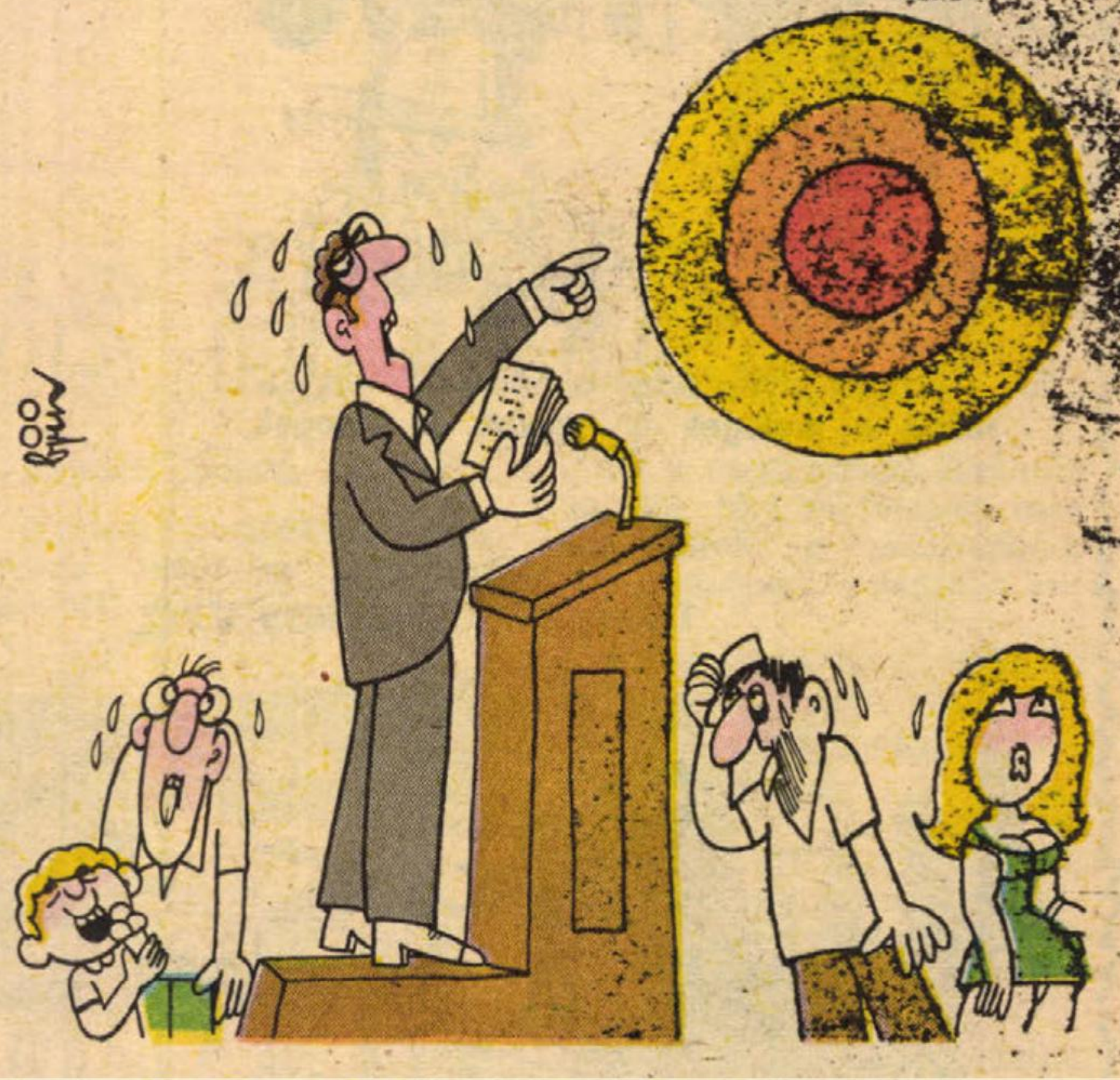

– Megbíráltam a Napot.

SZENVEDÉLY

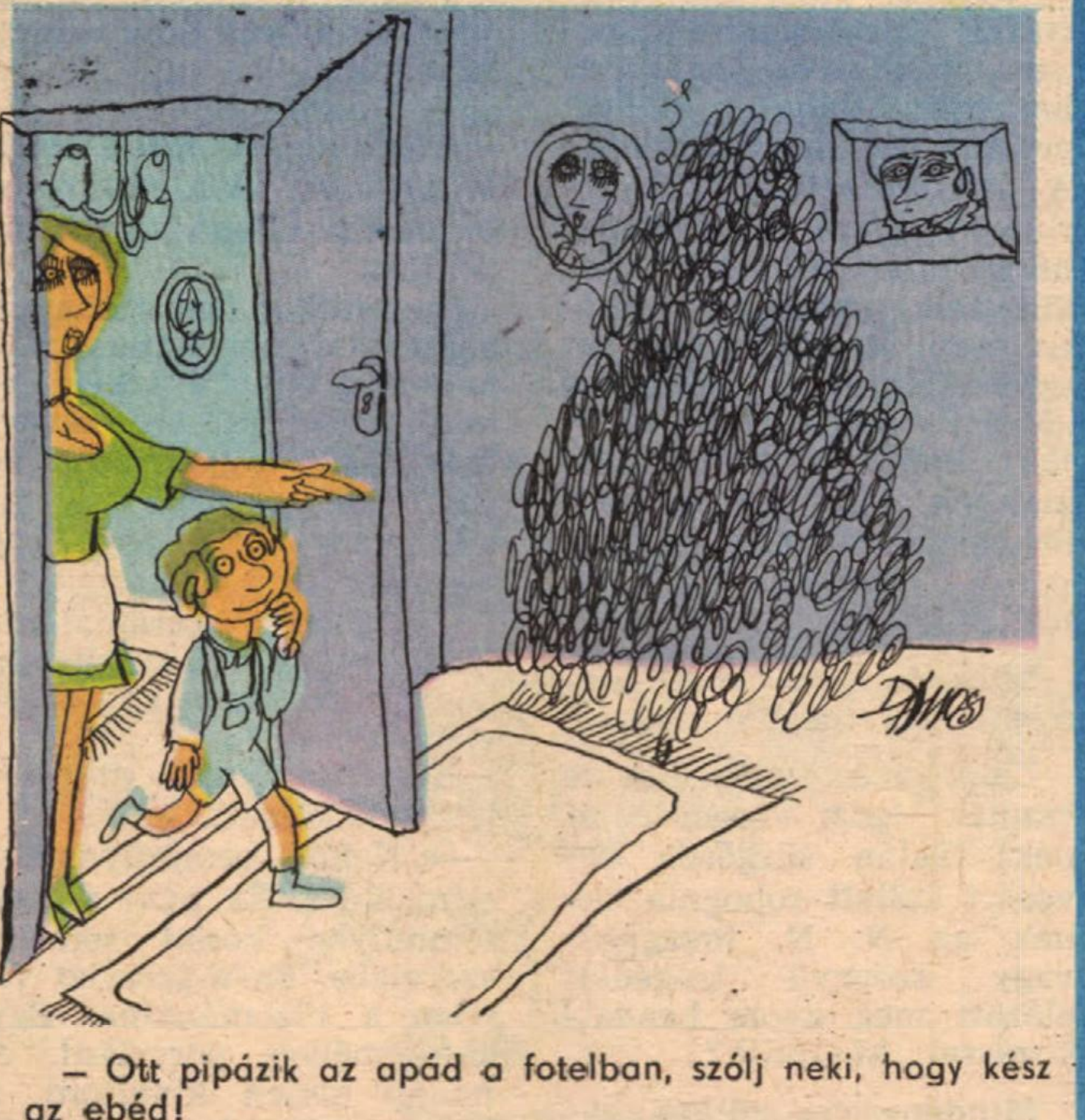

– Ott pipázik az apád a fotelban, szólj neki, hogy kész az ebéd!

Egy és más

①

Egy kis glosszát olvastam a Népsportban, mely nem nyerte meg a tetszésemet. Arról szól a kis írás, hogy a Somogyi Béla utcában három kisfiú több órán át egy vaskarikát hajtott futva maga előtt s ezt egy járókelő rosszallotta. „Nekünk öröm volt nézni őket..." — teszi hozzá a lap s eszmefuttatását így végzi: „... nem az a fontos, hogy mivel és hogyan, hanem hogy mennyit mozognak az emberek. Főleg a fiatalok."

Legyen szabad hozzáfűznöm, hogy: nem csak az a fontos, hogy mennyit, hanem az is nagyon fontos, hogy hol mozognak a fiatalok. A Somogyi Béla utcában nagy az autóforgalom. Ha a vaskarika leperdül a járdáról... Röviden: a testmozgás fontos dolog, de életet kockáztani érte nem szabad. Vagyishogy ebben az ügyben a névtelen járókelőnek volt igaza.

②

Tudvalevő, hogy mást jelent „megemlékezni valamiről" és megint mást jelent „emlékezni valamire". Azaz éppenhogy nem tudvalevő immár, mert a „megemlékezni" kipusztulóban van s átvette helyét az eredetileg más jelentésű „emlékezni rá". Hát jó, mit csináljunk? De ha a Magyar Nemzet ezt írja: „Az 1526. augusztus 29-i mohácsi csata évfordulójára emlékeztek a Dunaparti városban...", akkor meg kellett volna írnia azt is, hogy a szomorú emlékű csata csaknem 450 évfordulója közül melyikre emlékeztek Mohácson? És hogy hová fejlődött az „emlékezni" ige, ideírom, hogyan kezdődött a minap a rádió egyik híre: „*A közelgő bányásznapra emlékeztek...*" Ez már világrekord. Még el sem jött a bányásznap és máris emlékeztek rá.

③

Az Ország-Világ friss számát beharangozó hirdetés közli, hogy mi mindenről olvashat, aki a lapot megveszi. Ebben a hirdetésben olvasom: *„Lehet-e és érdemes-e örökké élni?"* Hogy örökké élni nem lehet, az nyilvánvaló. Éppen ezért rendkívül izgalmas a kérdés, hogy érdemes-e?

④

Egy házassági hirdetés a Magyar Nemzetben:

„Ezúton keres, társaság hiányában, magas, nem kövér, nem kopasz, jó megjelenésű férfit karcsú, értelmiségi nő."

Szívből remélem, hogy az értelmiségi hölgy párjára lel s nem kétlem, hogy diétás főztjével elejét fogja venni annak, hogy élettársa meghízzék. De mit fog kitalálni hajhullás ellen? Vagy talán a tar koponya ellen sem lesz kifogása, ha őmellette kopaszodott meg?

⑤

Egy rövid kis hírben mennyi meglepetés! A Magyar Hírlapban olvasom:

„UNALMAS EGYEDÜL AZ ÁGYBAN — hirdette az amúgyis közismert igazságot egy francia film. A spanyol vámőrség a pornónak hitt alkotást el akarta kobozni, de kiderült: csupán gyermekágymatracot reklámozó filmről van szó."

Hogy az ágyban egyedül unalmas, ezt a közismert igazságot én például nem ismertem. Én úgy tudtam, hogy a gyerekek, az aludni vagy pihenni vágyók, a betegek és aggastyánok nem szoktak unatkozni az ágyban, sőt, már hallottam olyasmit is, hogy az ágyban kettesben is lehet unatkozni. Meglepett továbbá, hogy Spanyolországban a vámőrség dönti el, hogy milyen film mutatható be, de a legjobban az lepett meg, hogy a fenti közismert igazsággal matracot lehet reklámozni. Ha az, aki matracon fekszik, nincs egyedül, akkor ki fekszik egyedül az ágyban?

⑥

A reklámversektől senkisem vár költői magaslatokat. Ha már mindenáron versikékkel kell reklámozni mindent (tudja az ég, hogy miért?), az ember beéri a legszerényebb leleménnyel, egyéb ötlet híján egy egészséges rímpárral is. Amit azonban a rádióban hallottam a tej propagandájaként, az már „alulmúl" minden képzeletet. Íme:

Ülhet vendég a fotelben
Ha van tej a frizsiderben!

Ennél primitívebbet ebben a műfajban még nem hallottam. Aranyérmet a poétának!

⑦

Meglepő sorokat közöl Visszhang c. rovatában az Élet és Irodalom. Íme:

„Orvosilag ugyanis helytálló, hogy közvetlenül szülés előtt két-három hónappal szedett fogamzásgátló szerek esetleg káros hatásúak lehetnek. *Ebben az időszakban* az orvosok másfajta védekezést ajánlanak." Eddig úgy tudtam, hogy a szülés előtt álló nőt a fogamzás „veszélye" nem fenyegeti, mért szedne tehát ellene bármit is? A cikkecske írója, dr. H. L. így fejezi be eszmefuttatását:

„Ismereteim egyébként az Orvostovábbképző Intézet nőgyógyászától származnak, aki ezt a tanácsadáson megjelenő fiatal pároknak mindig elmondja."

Képzelem, hogy mekkorát kacagnak a fiatal párok a bölcs intelem hallatára!

(t)

EZ TÖRTÉNT...

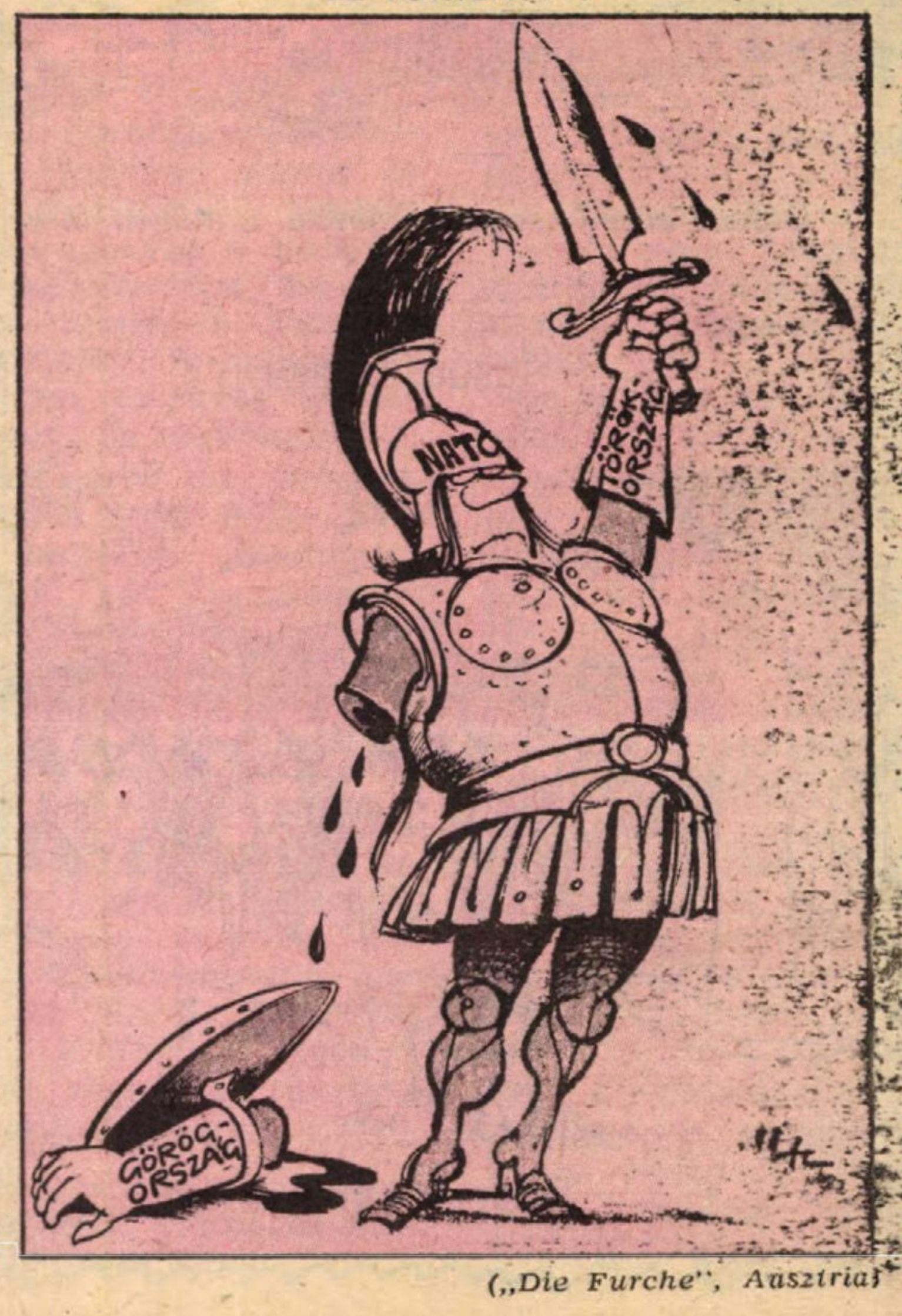

(„Die Furche", Ausztria)

ENDRŐDI ISTVÁN:

ANZIKSZ MOSZKVÁBÓL ÉS LENINGRÁDBÓL

A GORKIJ UTCABAN

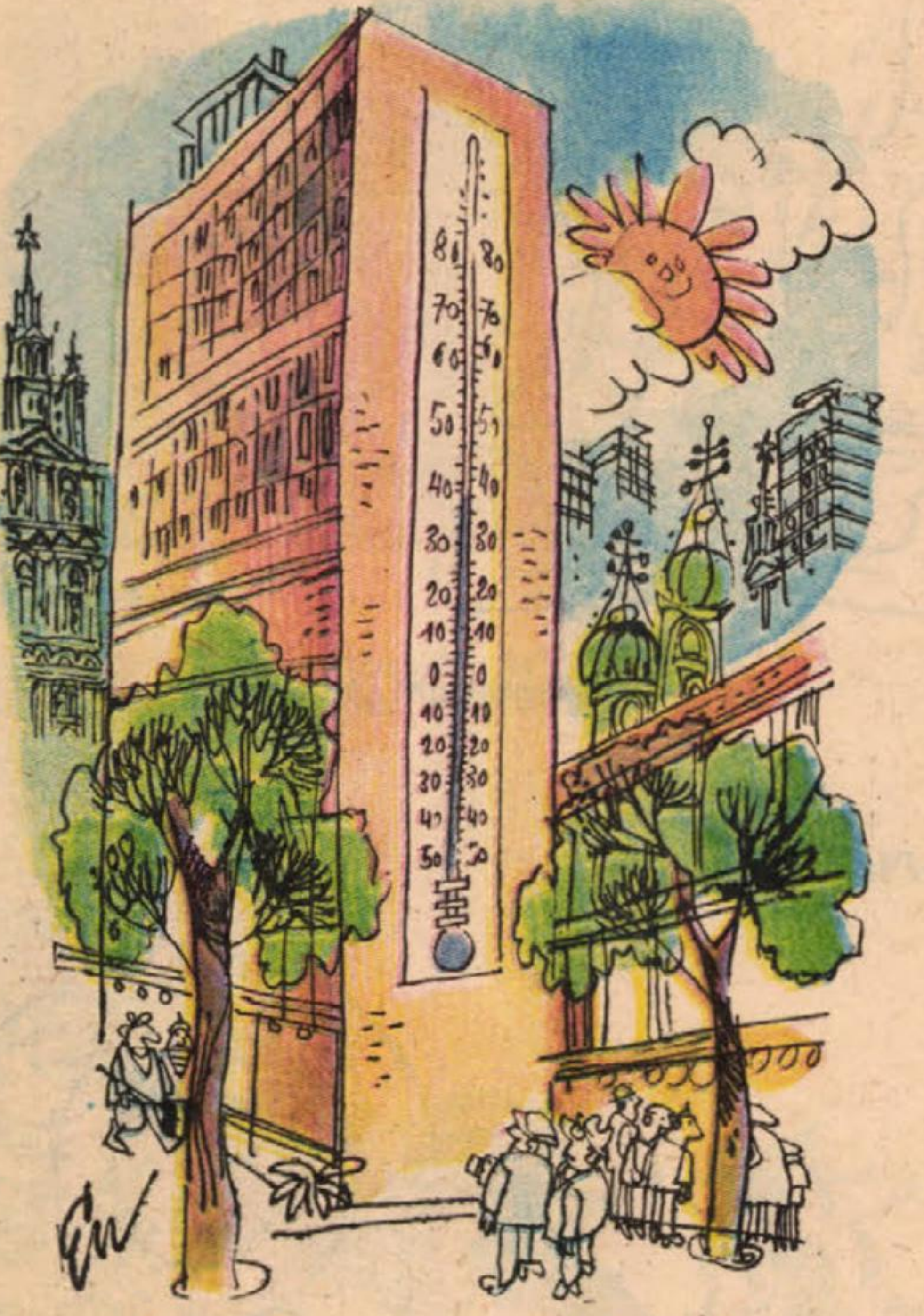

– Azért olyan nagy a hőmérő, mert errefelé a melegek is nagyok, a hidegek is...

LENINGRÁDI TAXI

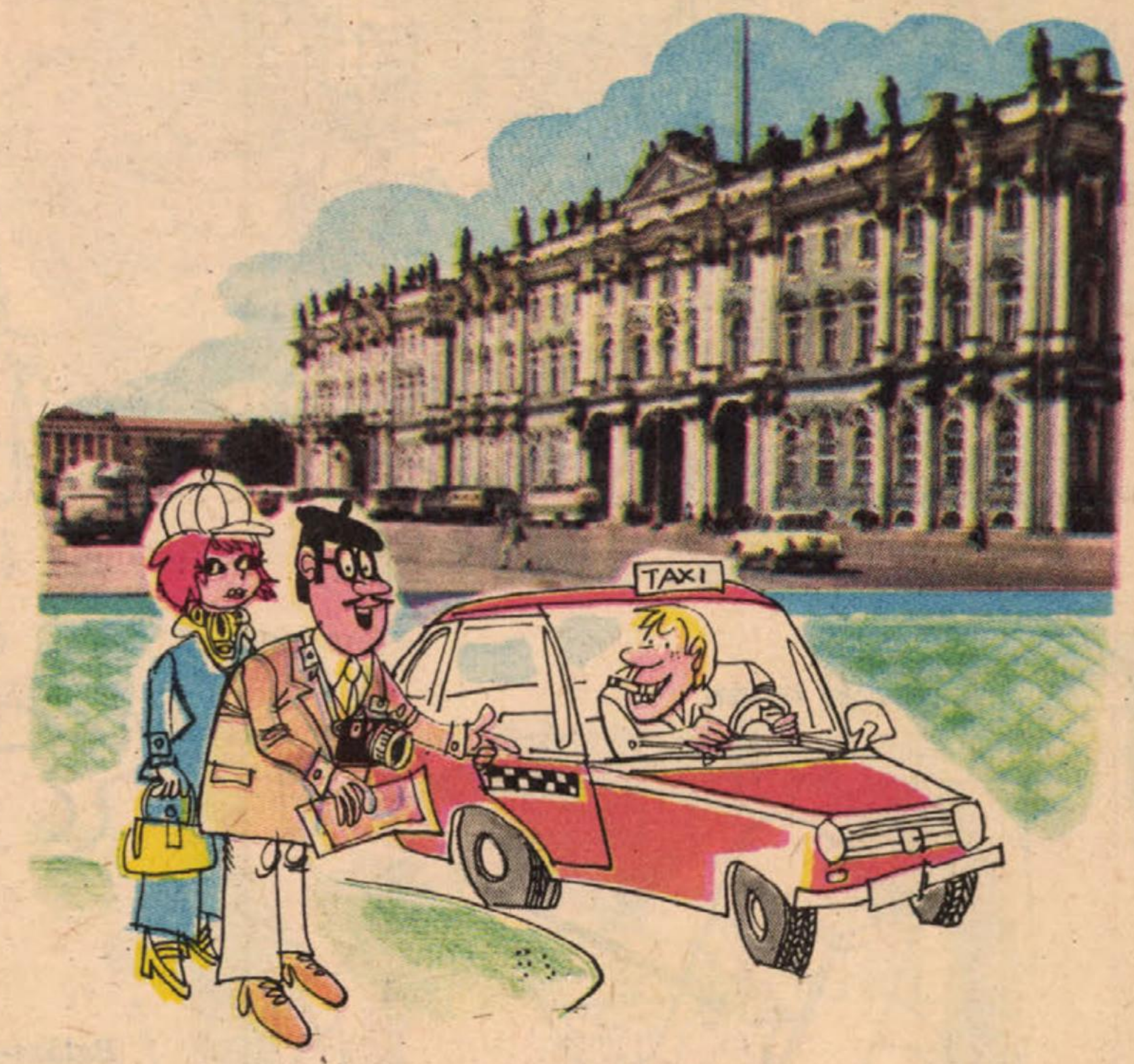

– A Péter-Pál erődhöz!
– Én az ellenkező irányba, a Szmolnij felé megyek.
– Jó, akkor azt nézzük meg!

TATAROZZÁK A VÖRÖS TERET

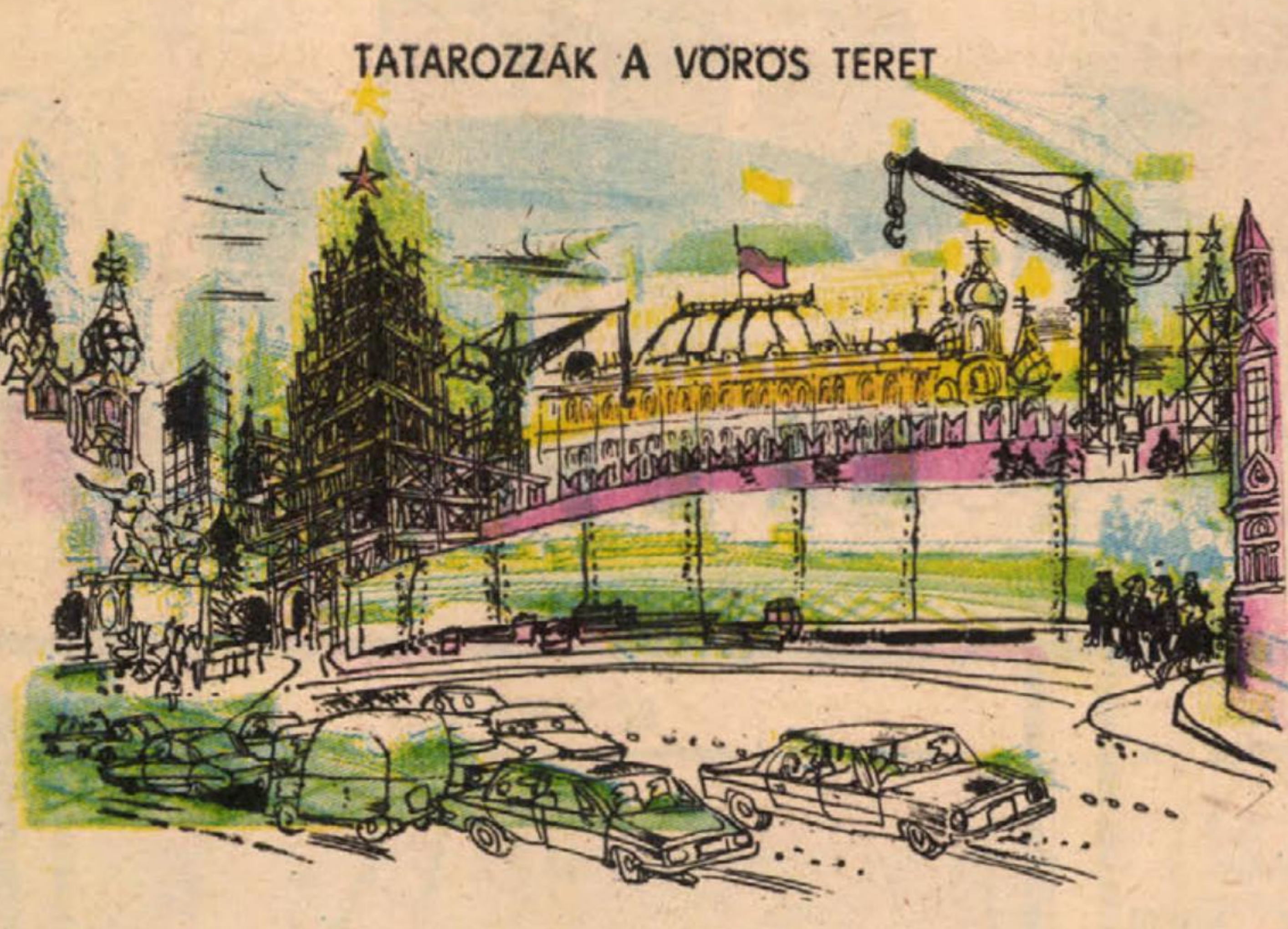

– Otthon érzem magam. Mintha a Kálvin téren lennék...

LENINGRÁD ÉSZAK VELENCÉJE

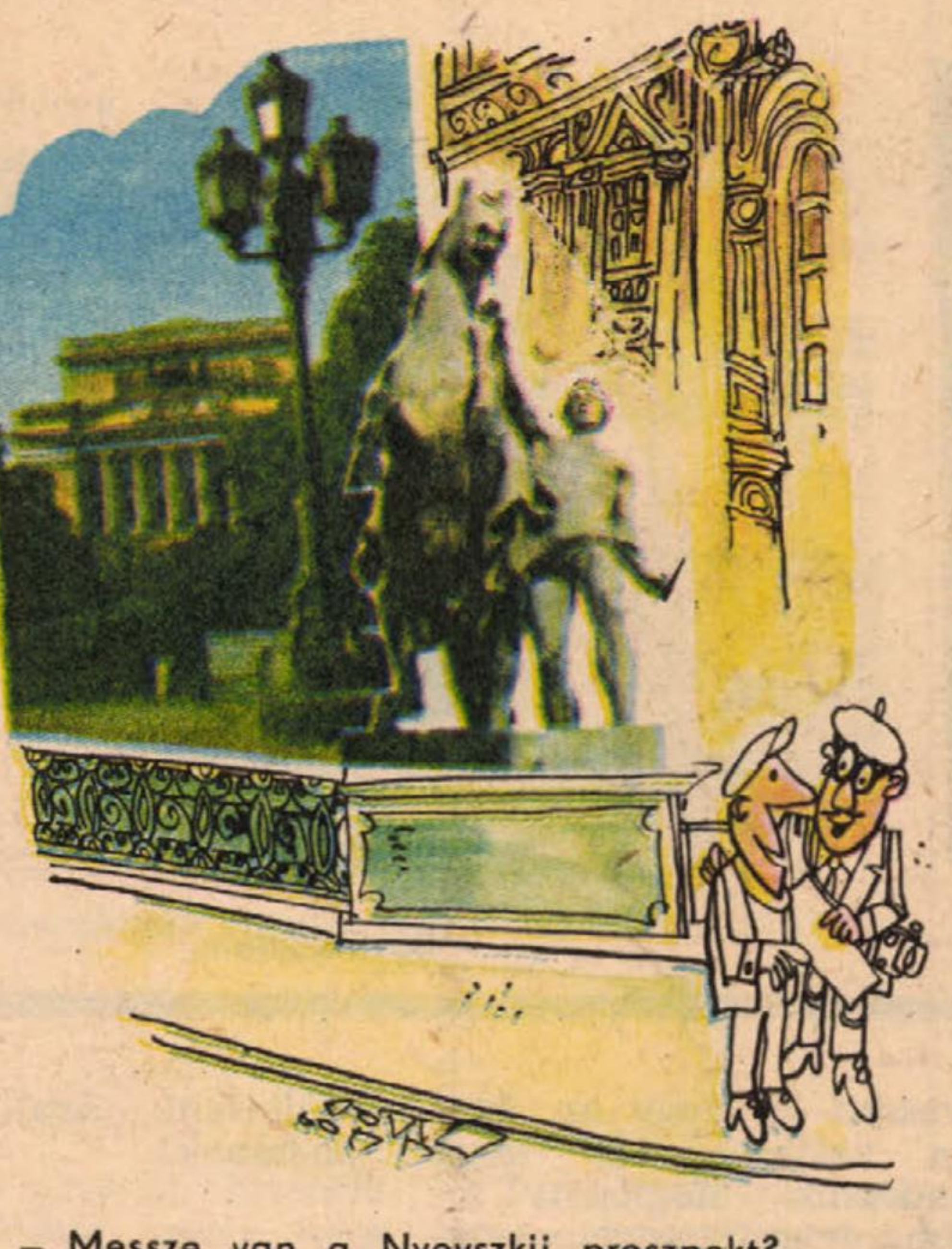

– Messze van a Nyevszkij proszpekt?
– Úszva tíz perc!...

CSÚCSIDŐBEN

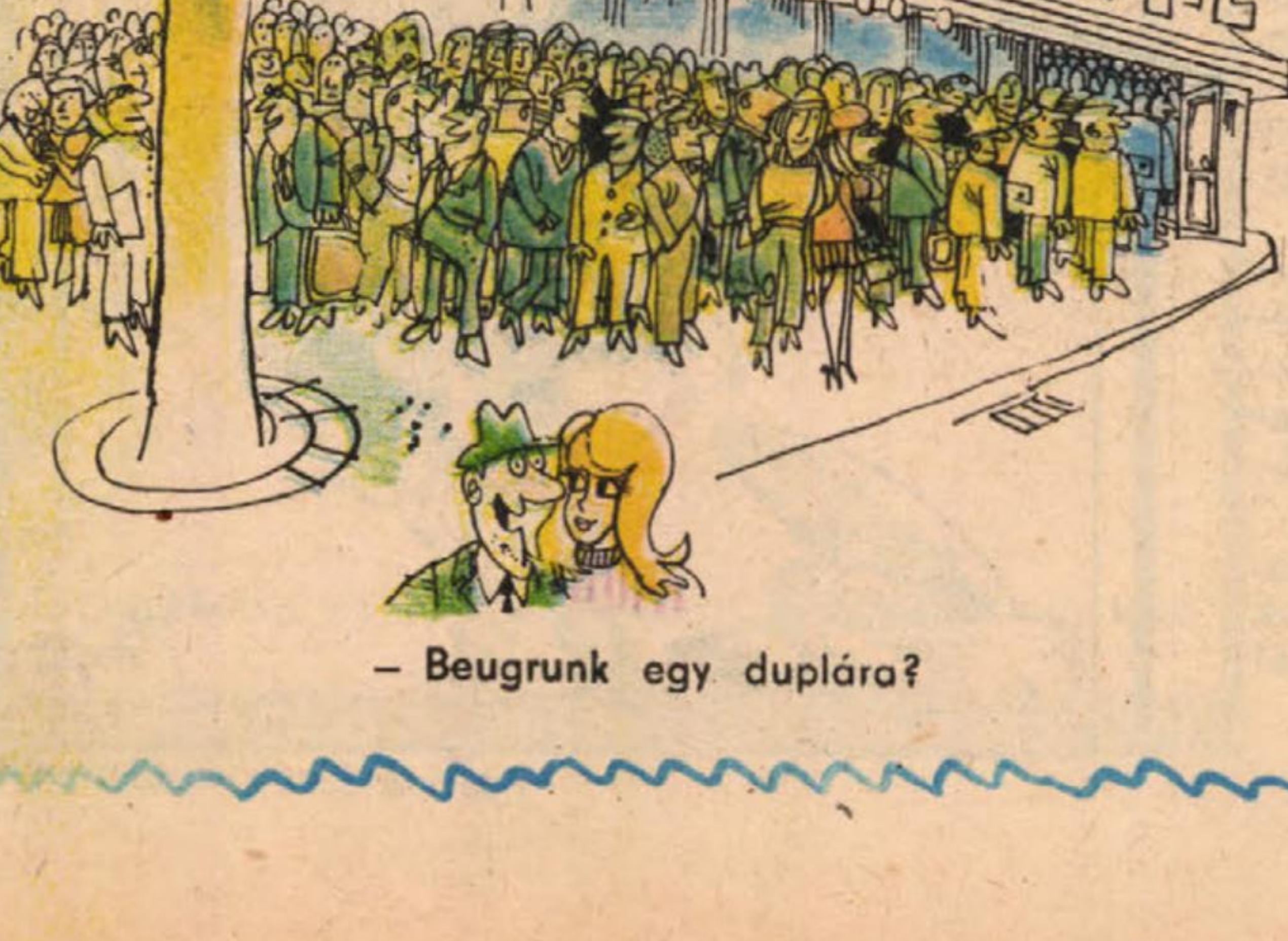

– Beugrunk egy duplára?

A LENINGRÁDI „VÖRÖS NYÍL"-EXPRESSZ

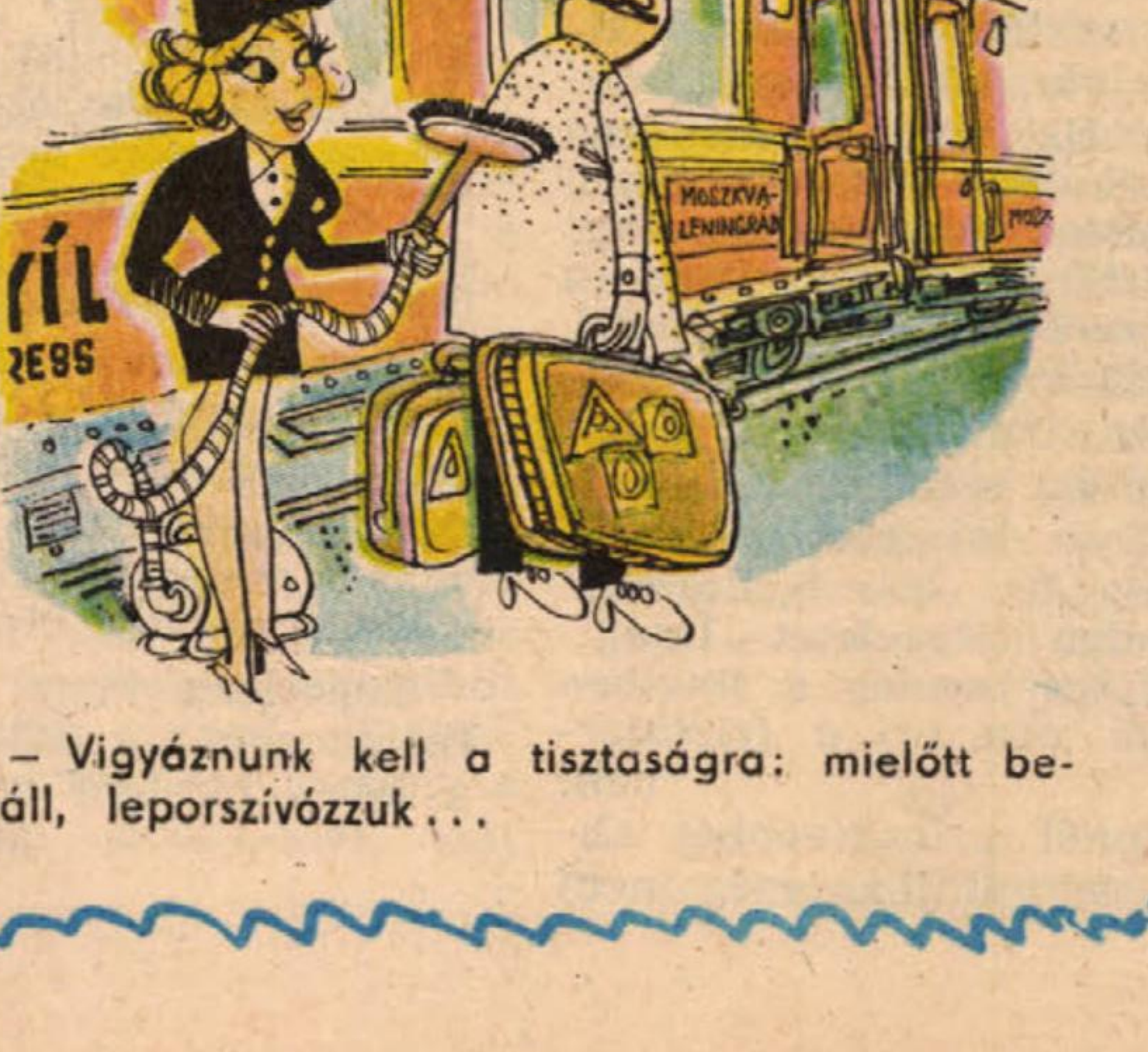

– Vigyáznunk kell a tisztaságra: mielőtt beszáll, leporszívózzuk...

JADWIGA RUTKOWSKA:

A HIÁNY

Tiszteletem, igazgató úr!

A személyzeti osztály vezetője komor mosollyal ült le az igazgató asztala előtt.

— Mi újság?

— Csak a régi. Megint Bedronkevics.

Az igazgató dühösen vágta a papírkosárba az összegyűrt körlevelet, amelynek nem ilyen halált szántak.

— Megint?! — sóhajotta keservesen.

— Igen, igazgató úr. Gyarló az ember.

— Gyarló, vagy nem gyarló, Bedronkevics becsületszavát adta legutóbb...

— Nemcsak legutóbb. Most is.

— De maga személyes felelősséget vállalt érte!

— Ön tapasztalt ember, igazgató úr, és megérti, hogy az embernek még saját magáért is kockázatos kezeskednie.

— A fene vinné el! Hittünk benne, eltussoltuk a dolgot, megtéríttettük a kárt! És ő...

— Ő épp hogy dolgozik. Szerencsére csak keveset dolgozik — állapította meg elégtétellel a személyzetis, de aztán hozzátette: — Éppen ezért. A hiány viszont jelentős.

— Nem tűröm tovább! — üvültött fel az igazgató.

— A hiány, ha szabad azt mondanom, természeti jelenség, igazgató úr.

— De nem minden hónapban! Most mit csináljunk?

— Ezt akartam kérdezni én is, igazgató úr...

— A saját zsebemből nem fogom fedezni a hiányt, az állam pénzéből pedig már eleget pazaroltunk erre a célra. Ideje, hogy elnyerje méltó büntetését! Bíróság elé vele!

— Családja van — csuklott el a személyzetis hangja. — Két gyereke, felesége. Őket nem lehet büntetni!

— Felesége? — érdeklődött az igazgató. — Az aki karácsonykor itt járt, az a nagy, fekete szemű, szőke nő, anyajeggyel a nyakán?...

— Igen, ő az, anyajeggyel a nyakán.

— Hogy egy ilyen hétköznapi eladónak ilyen szép felesége legyen! Kár érte! — sóhajtotta az igazgató.

— Csak gondoljon bele, igazgató úr! Két gyerek. Feleség. Anyajeggyel. Meghasad az ember szíve!

— Talán lassacskán megfizethetné a hiányt a fizetéséből...

— Ilyen összeget? Ilyen fizetésből?! Egy emberöltő is kevés lenne.

— Akkor nincs más hátra, mint hogy felemeljük a fizetését.

(Fordította: Barabás Péter)

KOFFEIN

HEGEDŰS, SZÜR-SZABÓ,
BRENNER, FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI. DALLOS

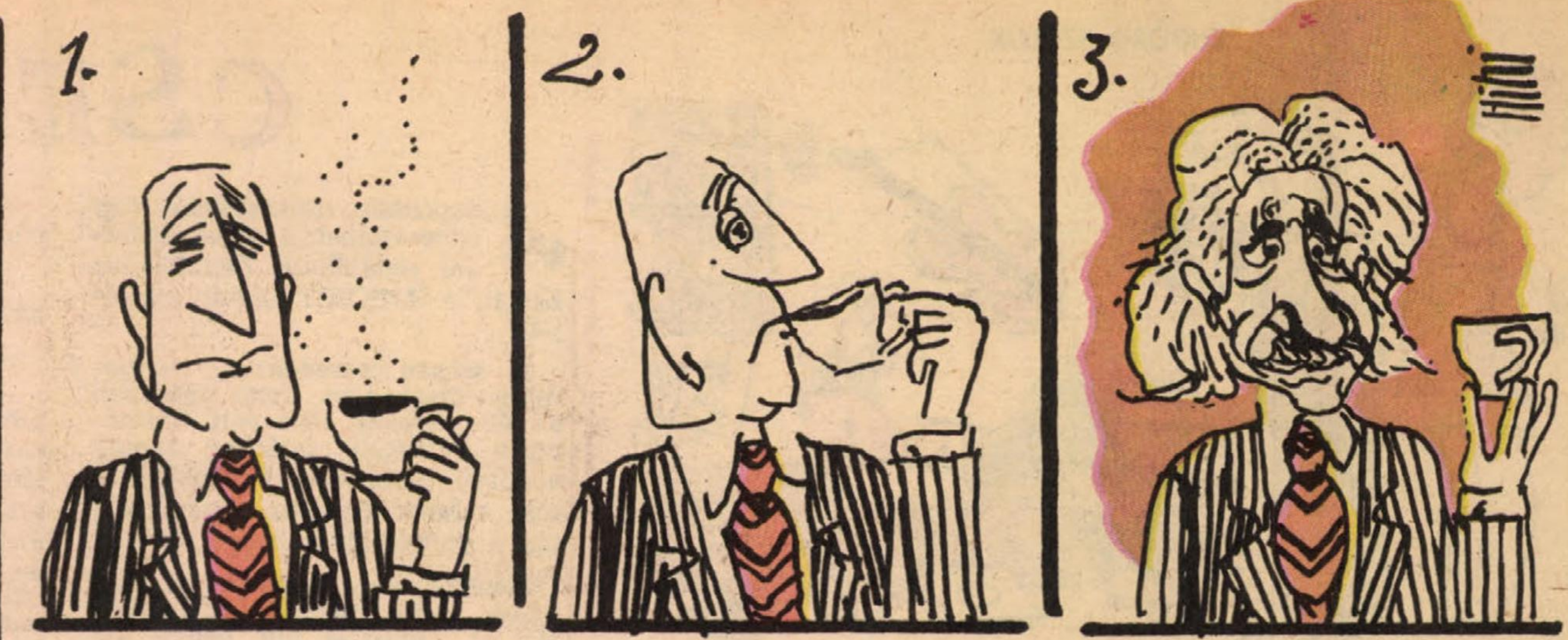

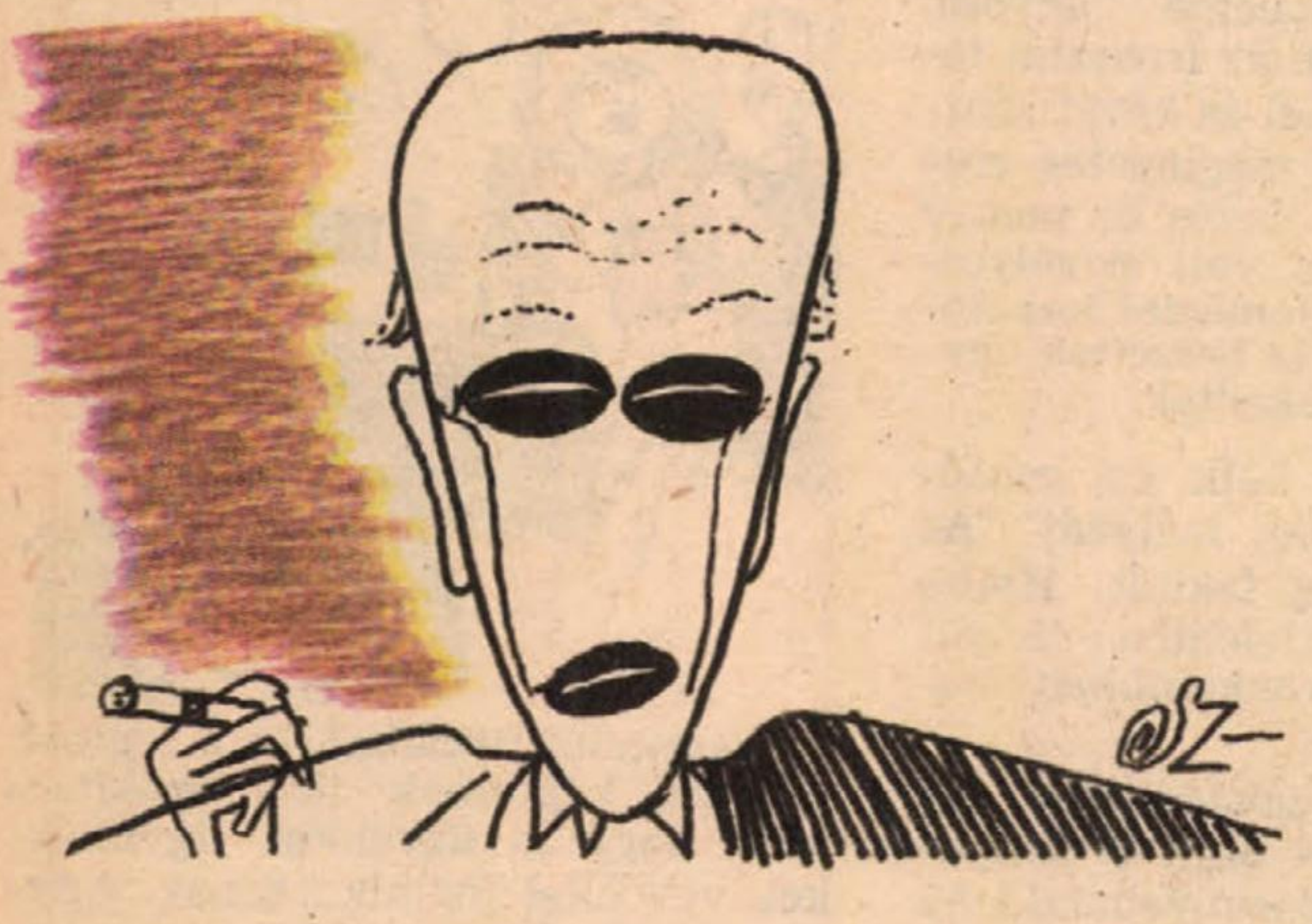

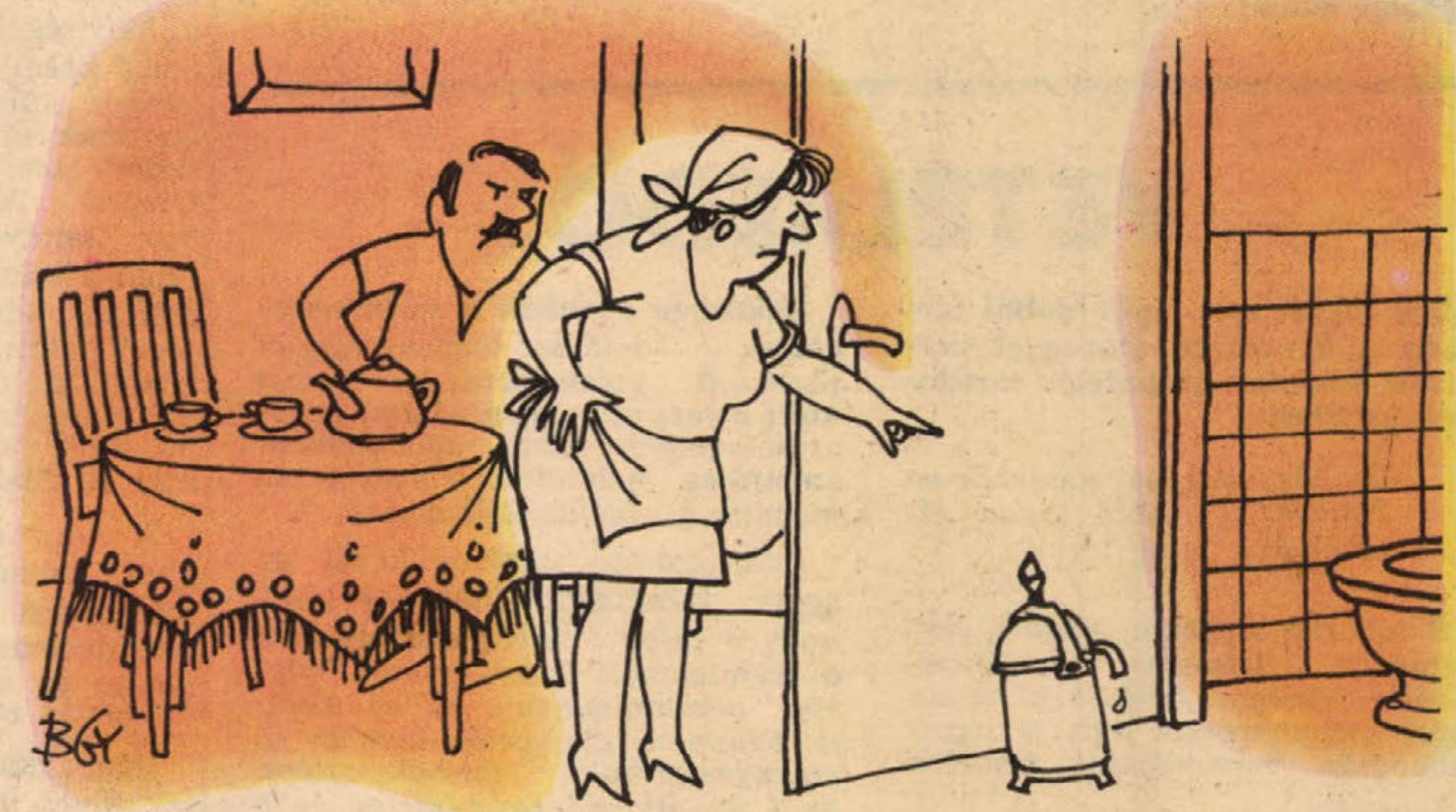

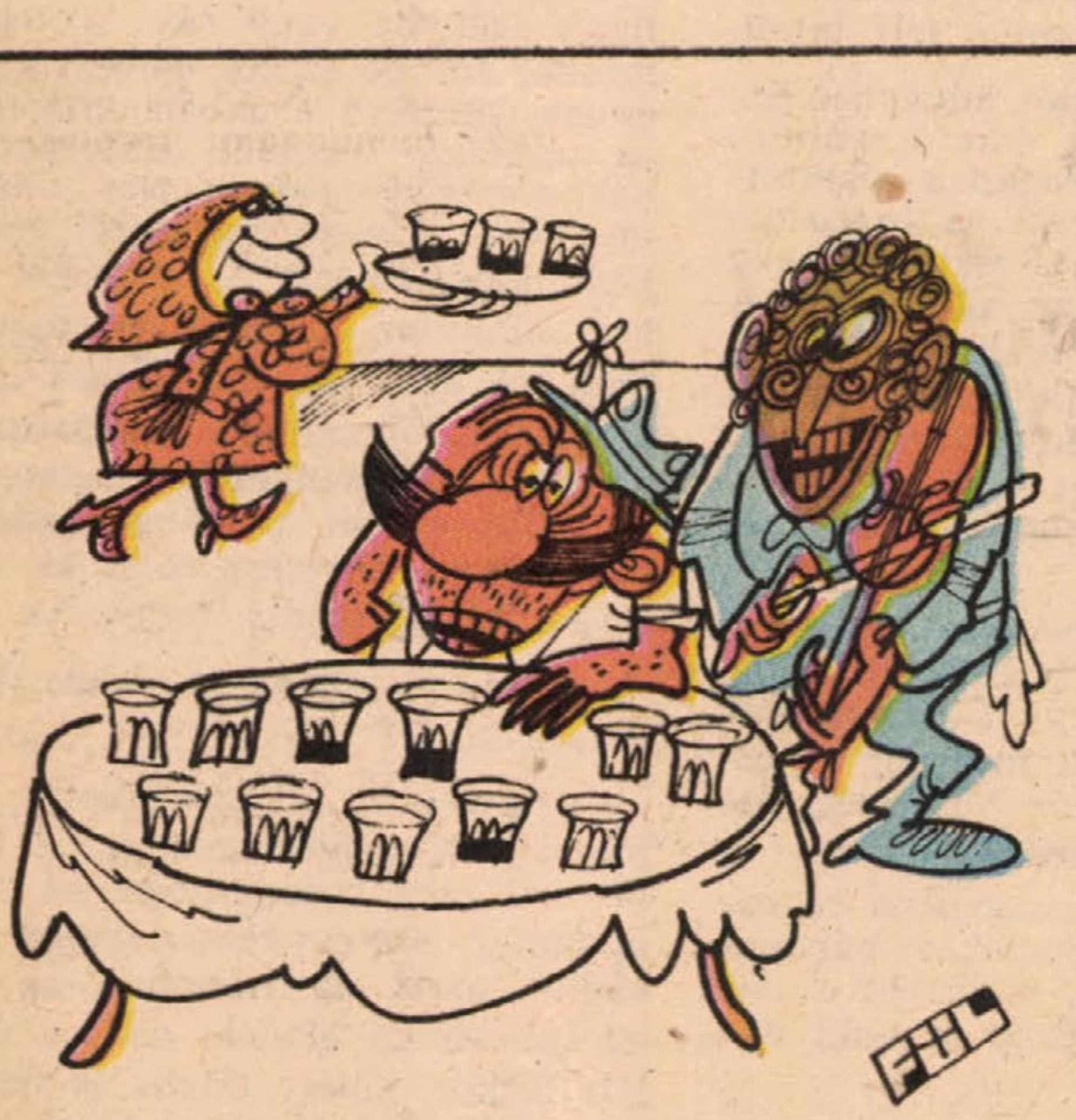

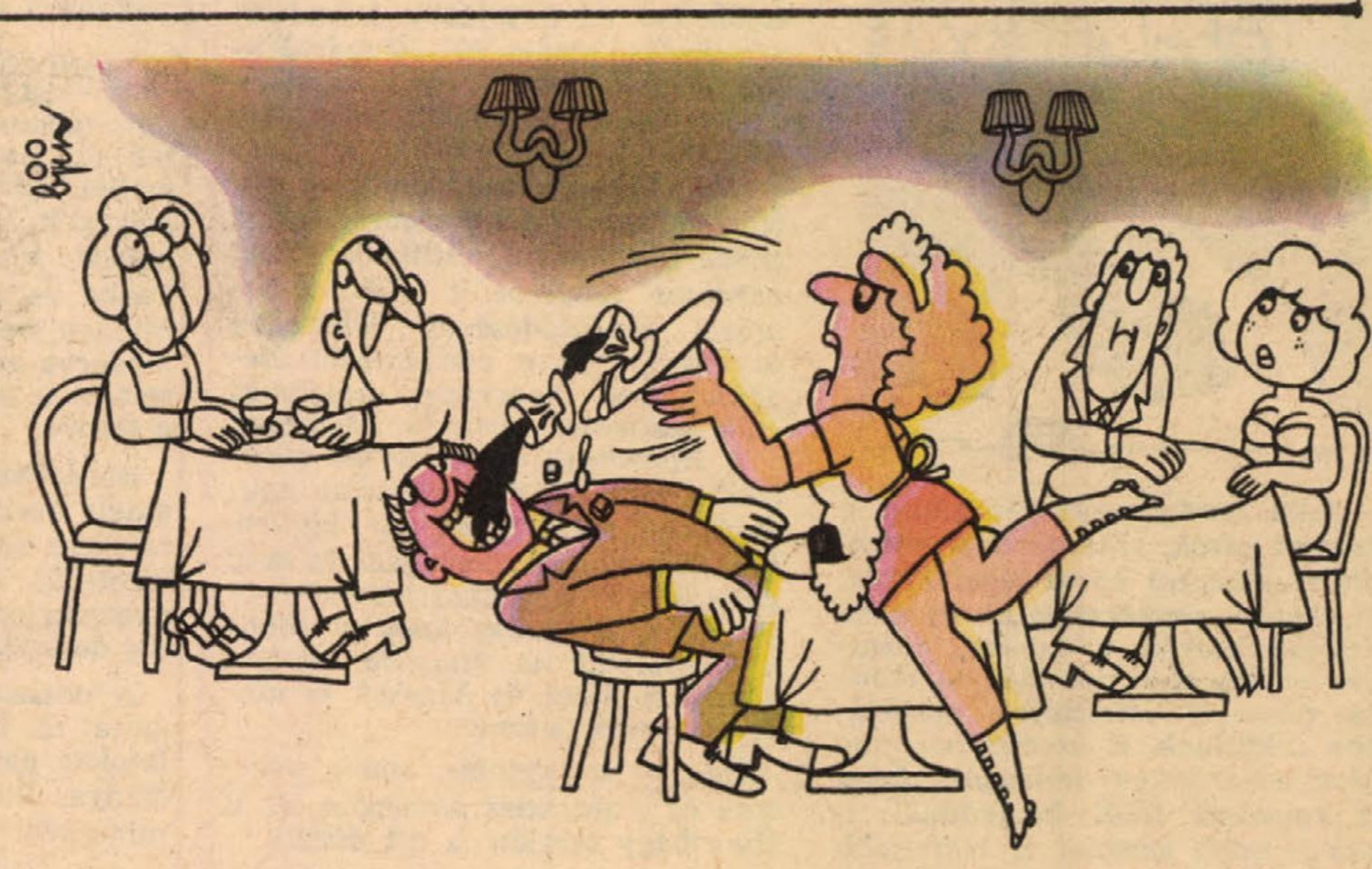

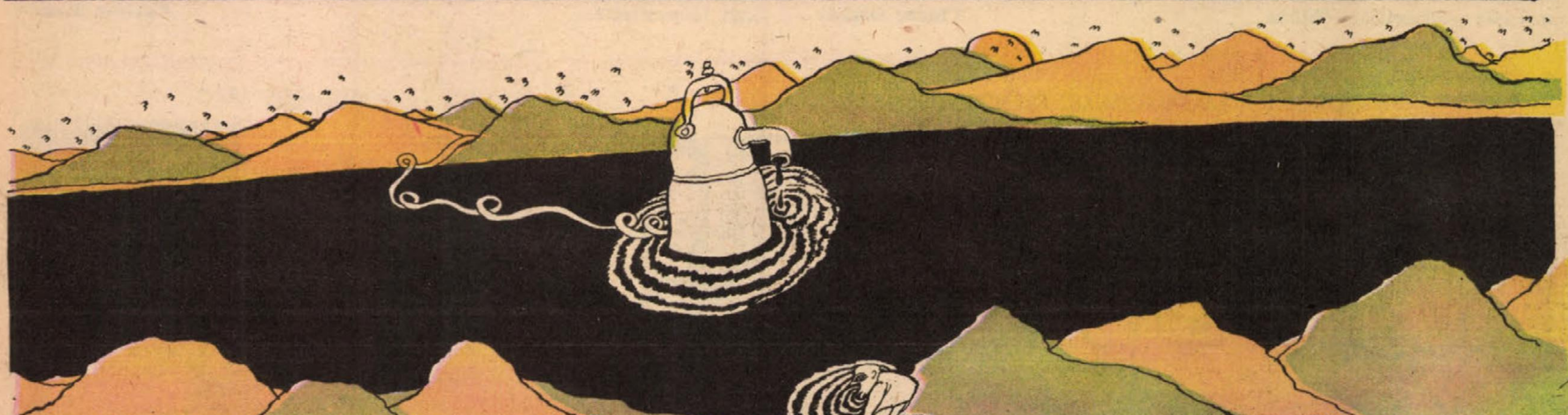

SZIGORÚ SZÜLŐK

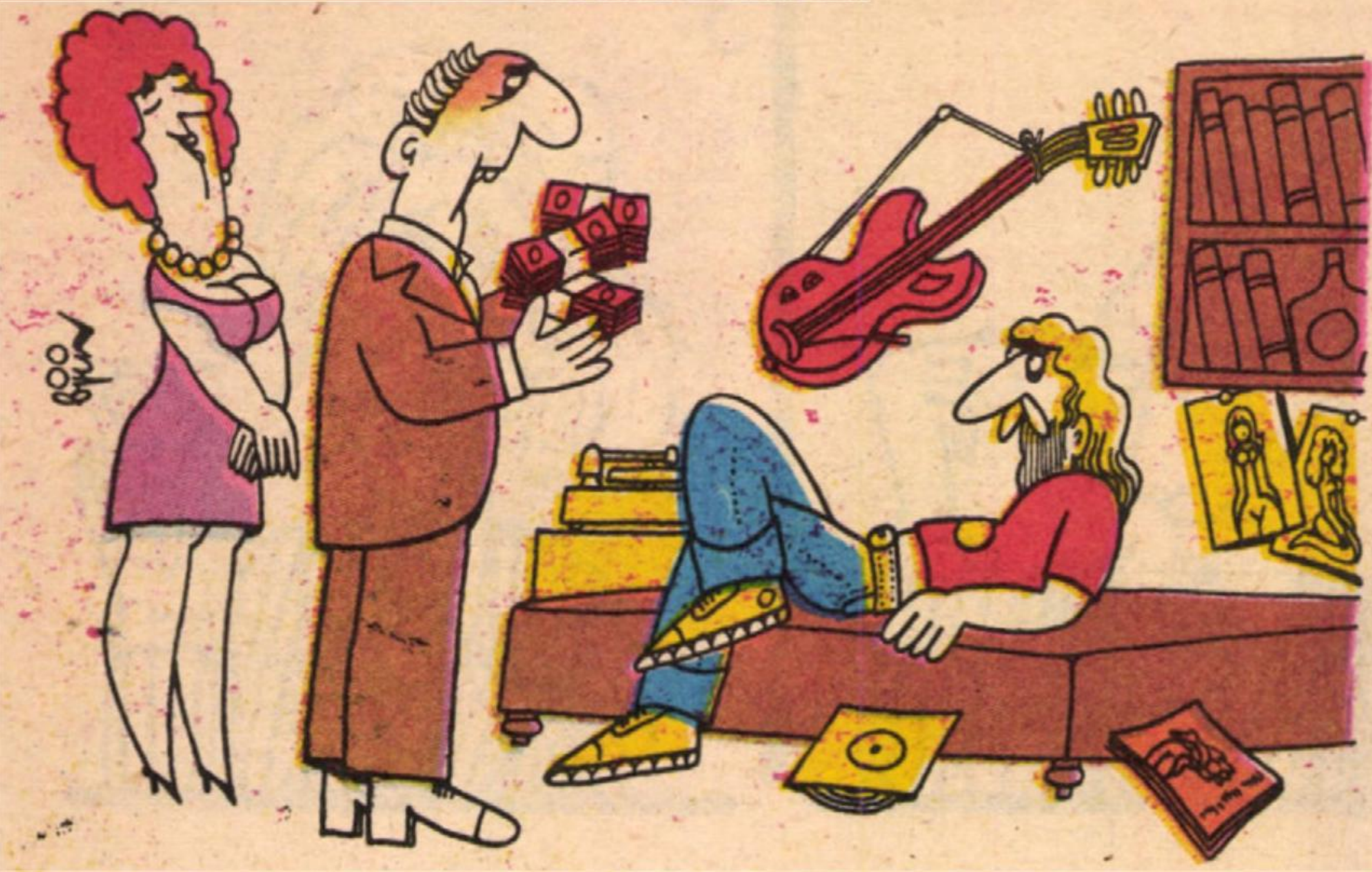

– Itt a pénz a japán sztereo-magnóra, kisfiam, de aztán nincs autófeltörés többé!

VETÉLKEDŐ

Egy tekintélyes légiforgalmi társaság a következő szöveggel verbuvált utasokat szenzációs turistacsemegéjéhez:

> Új házasok! Látogassátok az Antarktiszt, ahol is az éjszaka 180 napig tart!

E toborzó olvastán magam előtt láttam a félelmetes, bár lenyűgözően fenséges Déli-Sark havasjeges szélviharoktól dúlt térségeit. Libabőrös borzongással figyelem — lelki szemeimmel —, amint a stramm párok, viharoktól tépetten, ejtőernyőjükkel havat-jeget érnek. Itt azután vérmérsékletük és kondíciójuk szerint a hosszú, veszélyes utazás stresszét kifújva menten mennyei missziójuk művelésébe szédülnek. E kiváltságos fiatalok elégedetten láthatják, hogy az egyszerű földi halandónak a sors legjobb esetben is legfeljebb levelenként pötyögteti a nászéjek babérjait, nekik viszont egyetlen szippantásra 180 éjszaka dús koszorúját pottyantják ölükbe.

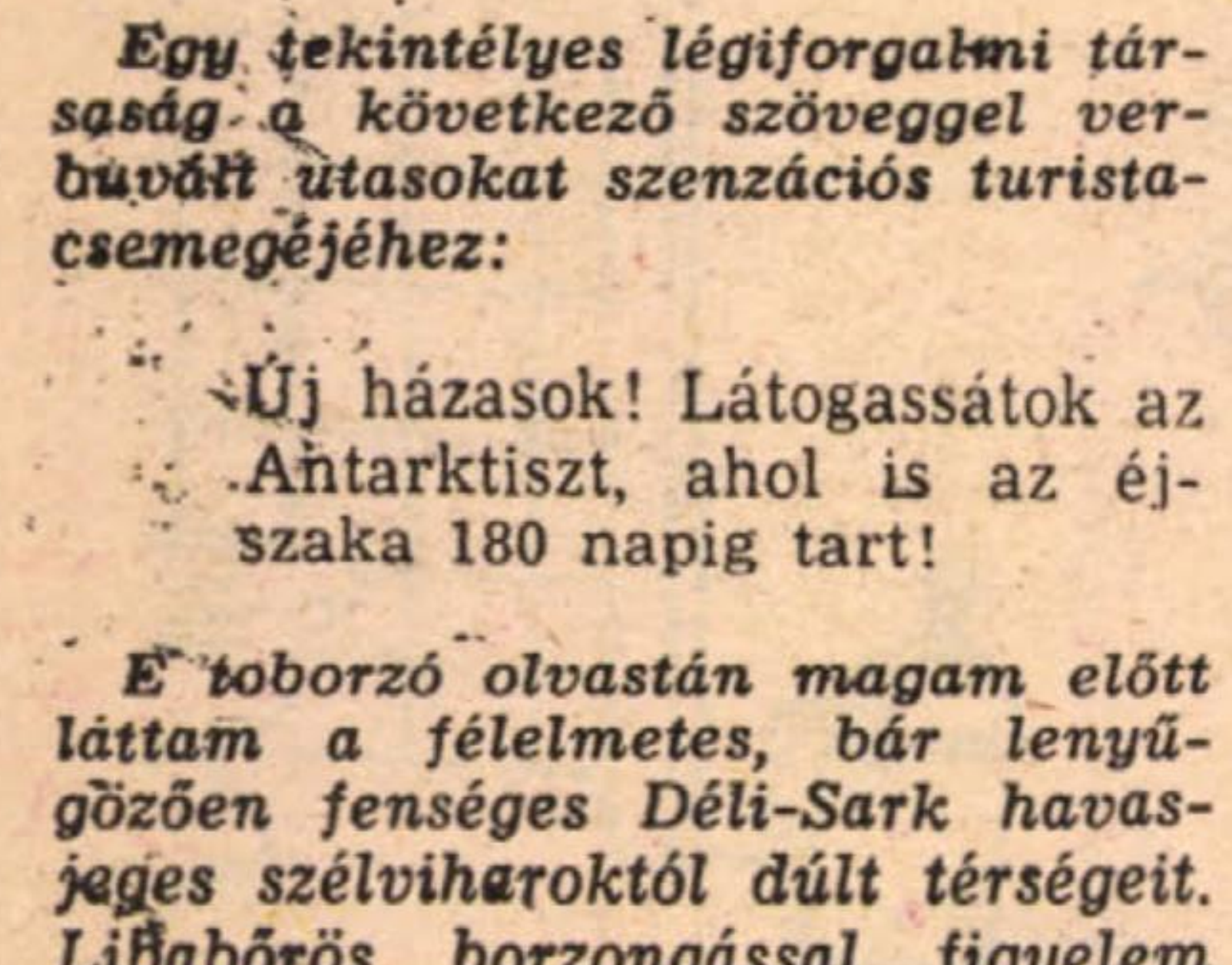

Miközben azonban a sarki nászutazás földrajz-idegenforgalmi részleteit elemezgetném, szeget ütött a fejembe, hogy valami nászutascsemegét hazai adottságaink szemfüles gyümölcsöztetésével mi magunk is kiókumlálhatnánk.

Íme, számos variáns közül az egyik: túlhaladott biológiai tétel, hogy a fajok továbbplántálásának, a szerelemnek leghatásosabb ihletője, alkalomszerzője az éj sötétje. Frappáns ellenpélda erre az új szárnyasfarmok termékenysége, ahol az állandó természetes és a művi fényárban a jércebabák jobb tojókedve és a tojások számának növekedési rátája 30—50 százalékkal megemelkedett: természetesen az azonos körülmények között élő kakaskák kooperációja révén.

Nos, vegyük figyelembe a mi Hortobágyunk fénytengerét és a tündéri délibábot. Állítsuk e két varázsos tényezőt a világ nászutasai érdeklődésének fókuszába és máris kész a világraszóló idegenforgalmi koncepció, amelyhez csak szellemes hírverés szükséges. A Hortobágy és a délibáb révületébe vonzott új házasokat egyszeriben mentesítjük a kietlen, örök tél, az ejtőernyőugrás és még számos viszontagságos kaland kockázatától. Hisszük, hogy e többletkomforttal az éltesebb korban nászra lobbant új házasok is idelelejezhetők lesznek.

Íme, az aranytojás, amely nemcsak az Antarktisz hómezőin, de a Hortobágy talaján is ott díszlik.

Csak éppen le kell hajolnunk érte.

Vincze Oszkár

CSERE

A napokban fölkerestem régi ismerősömet: a népes családdal rendelkező Zsemlyebuci Zsigát, a MIKÉRT osztályvezetőjét.

A szépen berendezett, harmonikus összhangot keltő lakásban az élet koránt sem volt harmonikus. A népes családban mindig adódtak problémák és konfliktusok, a falak gyakran visszhangozták a szenvedélyes hangú vitákat.

Meglepő kép fogadott: az első szobát irodai titkárságnak rendezték át. Íróasztal állt benne. Az íróasztalon levő kávéfőzőből nemrég folyhatott ki a fekete nedű, mert kellemes aroma töltötte be a helyiséget. Az íróasztal mögött maga Zsemlyebuciné ült. A máskor lompos külsejű asszony most jól ápoltnak látszott: gondosan kikészített arc, elegáns ruha, remek frizura. Zsemlyebuciné anyósa, özv. Zsemlyebuciné az íróasztal tetején helyezkedett el és kávét szürcsölt. A jelenet a meglepetés erejével hatott, mert anyós és menye között azelőtt nem volt szívélyesnek nevezhető diplomáciai kapcsolat. Évek óta nem is beszéltek egymással. Csak veszekedtek.

A két asszony halk és bensőséges beszélgetésbe mélyedt. Az íróasztalon csomag feküdt. Ifjabb Zsemlyebuciné önfeledten túrkált benne és egy lurexkombinét halászott ki belőle.

Nem akartam zavarni őket és így rövid üdvözlés után érdeklődtem: hol találom Zsemlyebucit? Az asszony a másik szoba felé intett.

Az ismerős ebédlőt, amelyben azelőtt neobarokk étkezőgarnitúra állt, ugyancsak irodának alakították át. Zsemlyebuci az íróasztala mellett álldogált, az asztalon pedig bélyegek áztak egy tál vízben. A másik íróasztal mellett ülő fia, Csaba — akivel különben jó, ha minden szökőévben váltott egy-egy mogorva mondatot — vicceket mesélt és a papa hahotázva verdeste a térdét.

Benéztem a harmadik szobába, amely azelőtt ugyancsak puha, barátságos fészek volt. Irattárrá változott át. A falak mentén, mennyezetig érő polcok húzódtak, poros dossziékkal megrakva.

A dossziékat a nagypapa rakosgatta és fél szemmel a balatoni fotókat nézegette, melyeket a ház leánya, Piri nyújtott át neki darabonként.

Piri, akit azelőtt a nagypapa egyszerűen buta hippi libának nevezett, és szóba sem állt vele, a körmét fényesítette.

— Mi történt itt? — fordultam elhűlve Zsemlyebuci Zsigához.

— Láthatja, a lakásunkat irodává alakítottam át.

— Mi jutott eszébe?

— Úgy érzem, ötletem világraszóló jelentőségű. Az elmagányosodás, elszigetelődés, korunk fő problémája az egyes emberek magukra maradnak, senkit sem érdekel az életük. De mikor és hol, kérdem én, tör rájuk az elmagányosodás? Otthon, miután elhagyták a munkahelyüket. A hivatalban, munkahelyen szó sincs elszigetelődésről. Lépjen be csak egy irodába, üzlethelyiségbe, mindenütt szívélyes, baráti a légkör. Az alkalmazottak elmerülten társalognak egymással, vicceket mesélnek, fényképeket mutatnak, bevallják egymásnak legféltettebb titkaikat, és a legtöbb esetben képtelnek időt szakítani arra, hogy az ügyekkel, ügyfelekkel, vevőkkel foglalkozzanak. Annyira igénybe veszi őket az egymáshoz fűződő szoros emberi kapcsolat. Mihelyt azonban kilépnek az irodából, üzletből, elidegenednek, elmagányosodnak. Nos, világmegváltó ötletem egyszerű, mint Kolumbusz tojása. A lakásokat át kell alakítani irodává és rögtön kialakul az a szoros, emberi légkör, amely olyannyira jellemzi irodáinkat, intézményeinket, üzleteinket. Úgy érzem, példám hamarosan számos követőre talál és országos mozgalommá szélesedik.

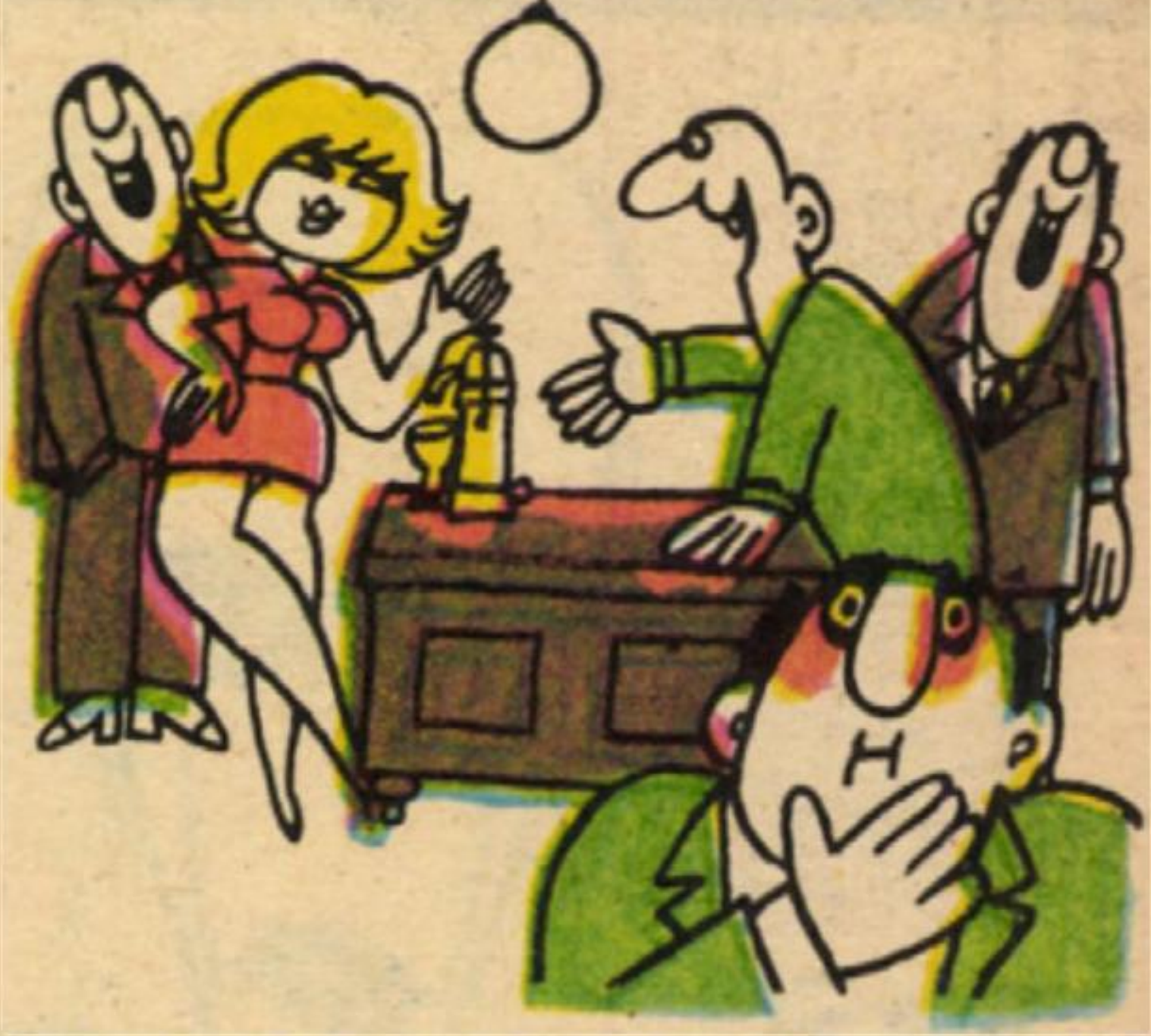

— És mi történt a lakás berendezésével?

— Egyszerű! Kicseréltem. Az irodai bútort hazahoztam, az itthonival meg berendeztem az irodámat. A csere nyomán talán kialakul majd az irodában az az egyéni elszigetelődés, az az izolált légkör, amely üdvös és hasznos lehet a hivatali munkálkodáshoz.

Kertész Magda

TÖLTSÜK A SZABADIDŐNKET CSENDES HELYEKEN

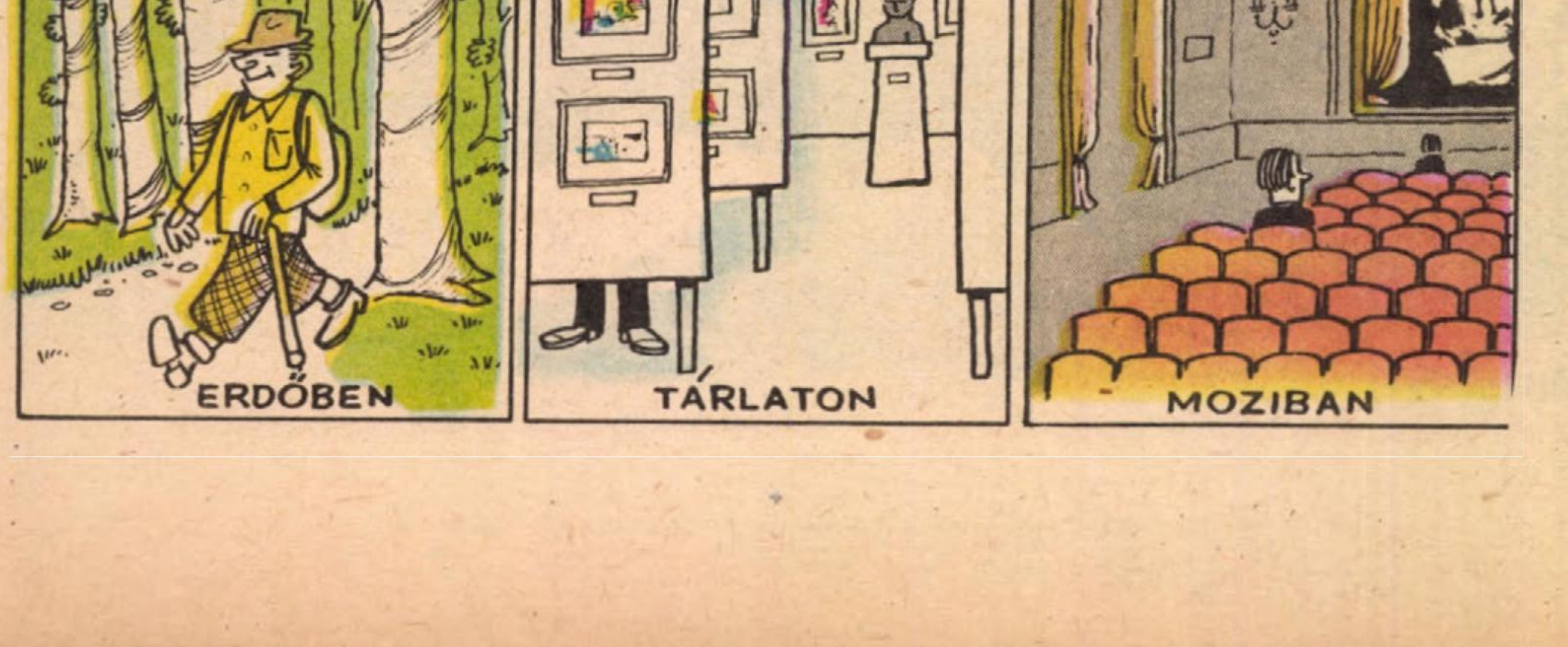

ERDŐBEN

TÁRLATON

MOZIBAN

CÉLTUDATOS SRÁC

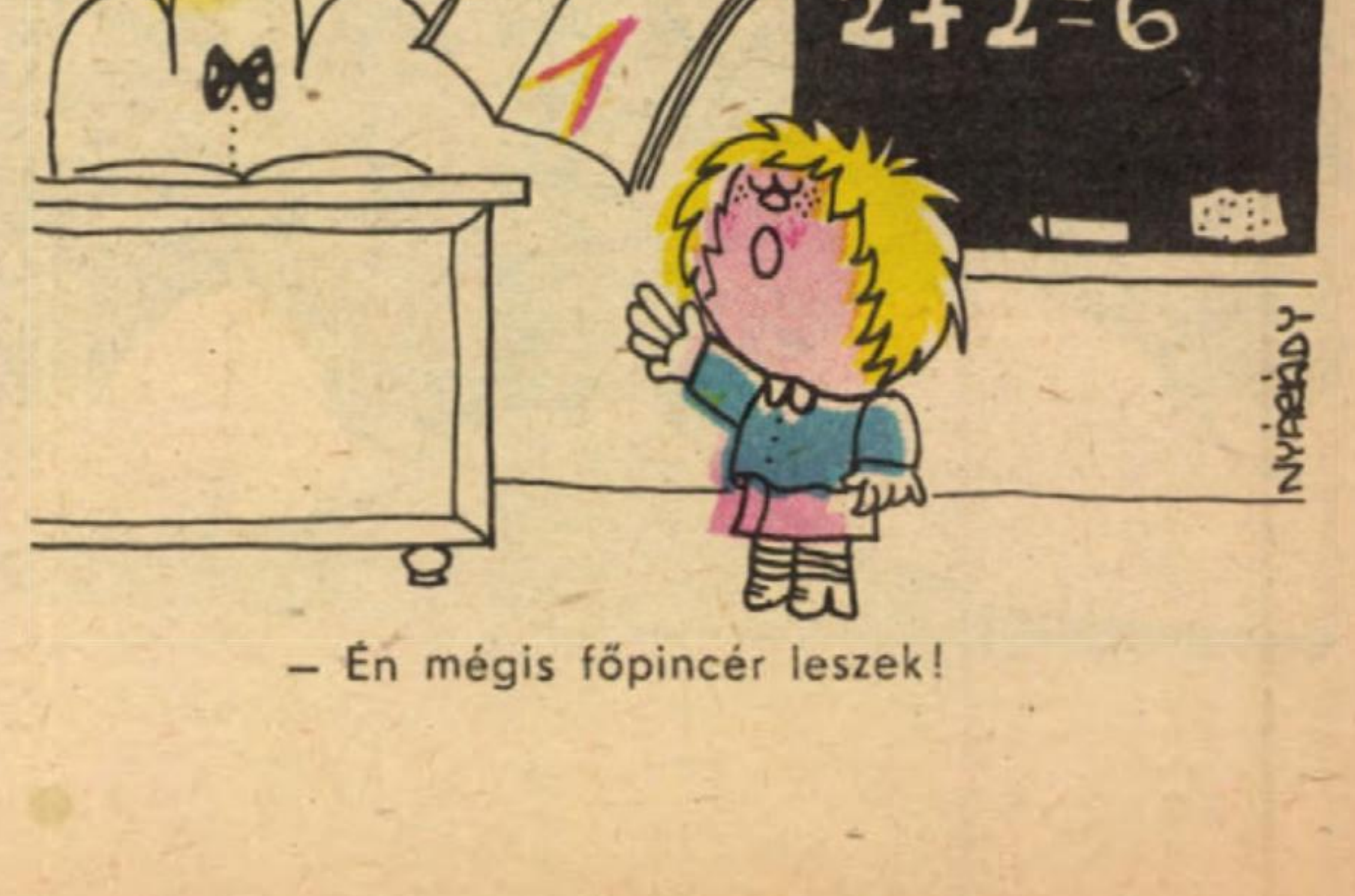

– Én mégis főpincér leszek!

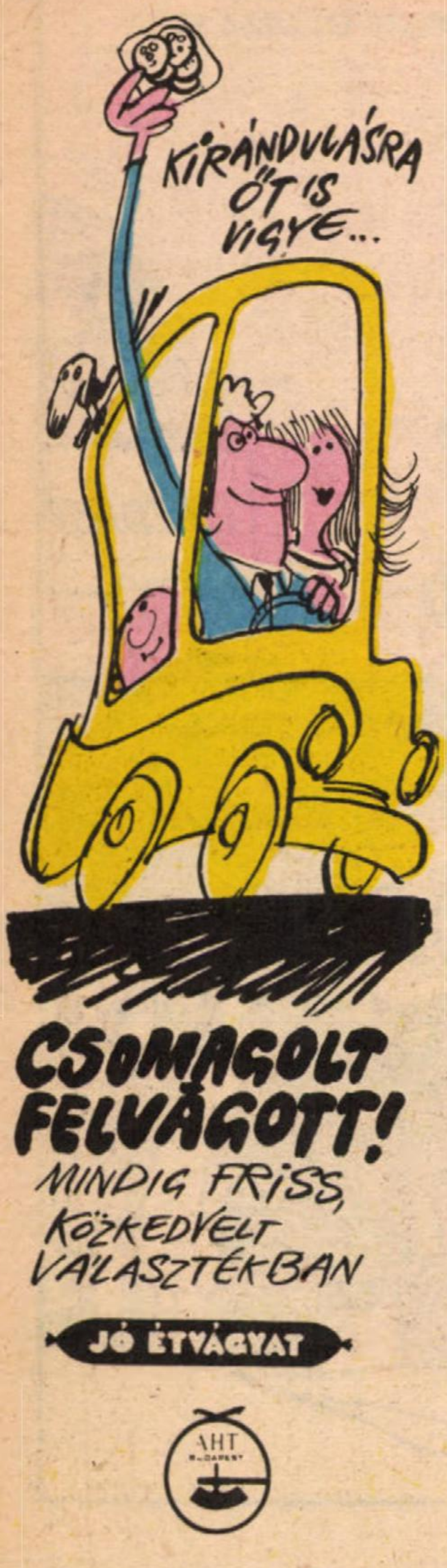

KIRÁNDULÁSRA ŐT IS VIGYE...
CSOMAGOLT FELVÁGOTT!
MINDIG FRISS, KÖZKEDVELT VÁLASZTÉKBAN
JÓ ÉTVÁGYAT
AHT

LEGYEN SZERENCSÉNK...
Temaforg
MEGHÍVÓ
AZ ŐSZI BNV-N!
Az A pavilon
II/7. sz. szektorában
ÉRDEKES LÁTNI-VALÓK, KÉZIMUNKA SZAKTANÁCSADÁS

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGAR

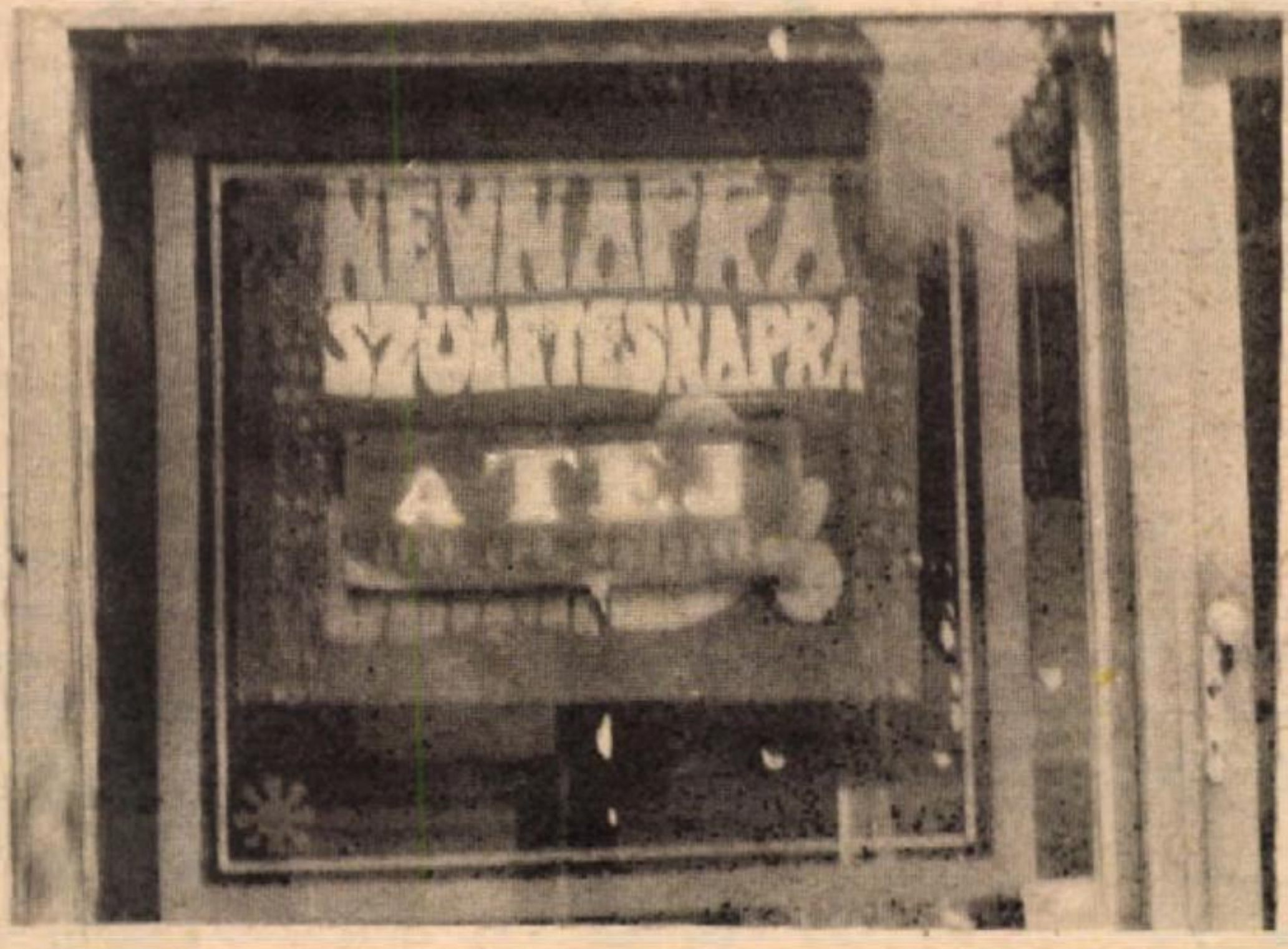
NÉVNAPRA
SZÜLETÉSNAPRA
A TEJ

Nagyon helyes: koccintsunk pasztőrizálttal!

(Sátoraljaújhelyen fotózta Soltész Dezső, erdőhorváti olvasónk)

A RÁCS MÖGÖTT

. . . íjászversenyeket rendeztek, és ami a legérdekesebb, állatokat sorsoltak ki a fizetővendégek között. 1882-ben egy pár fiatal szarvas, fakutyák, fácánok, egzotikus madarak találtak gazdára a belépődíjért.

Ma a statisztika szerint minden bázeli lakos évente kétszer keresi fel kedvelt „Zolli"-ját, s ez világviszonylatban is jó átlag.

Kétségtelen: a fakutya a legérdekesebb állatok egyike. És hogy vigyorog!

(A Nők Lapjából ollózta Jaczkó A.-né)

A hízók igazi boldogságát természetesen a növényi sertéscomb feltalálása jelentené.

(A Ludas Matyiban észlelte számtalan olvasónk)

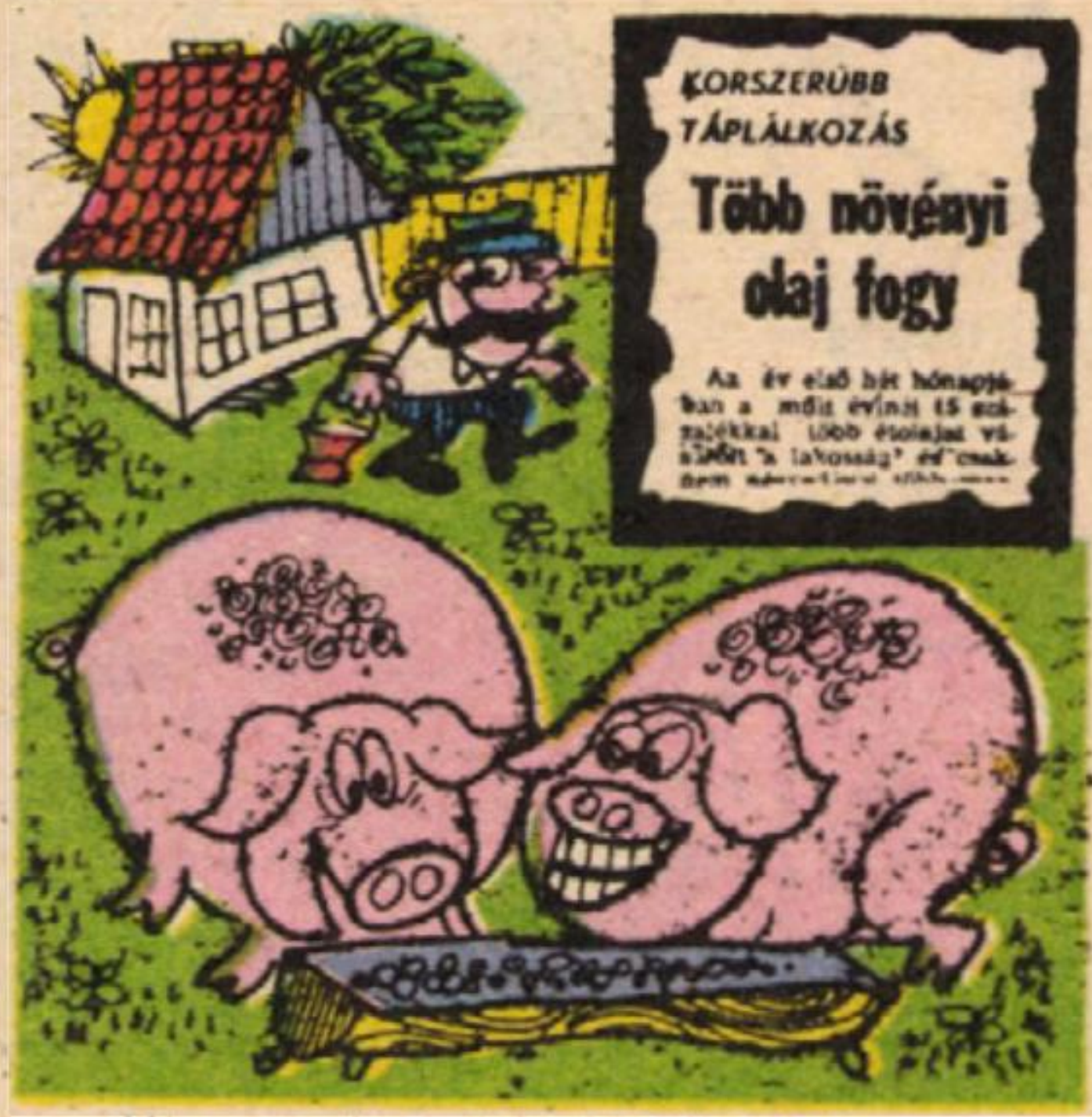
KORSZERŰBB TÁPLÁLKOZÁS
Több növényi olaj fogy

– Jól mennek a dolgok! Most már csak a növényi borjúcombot kellene feltalálni!

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

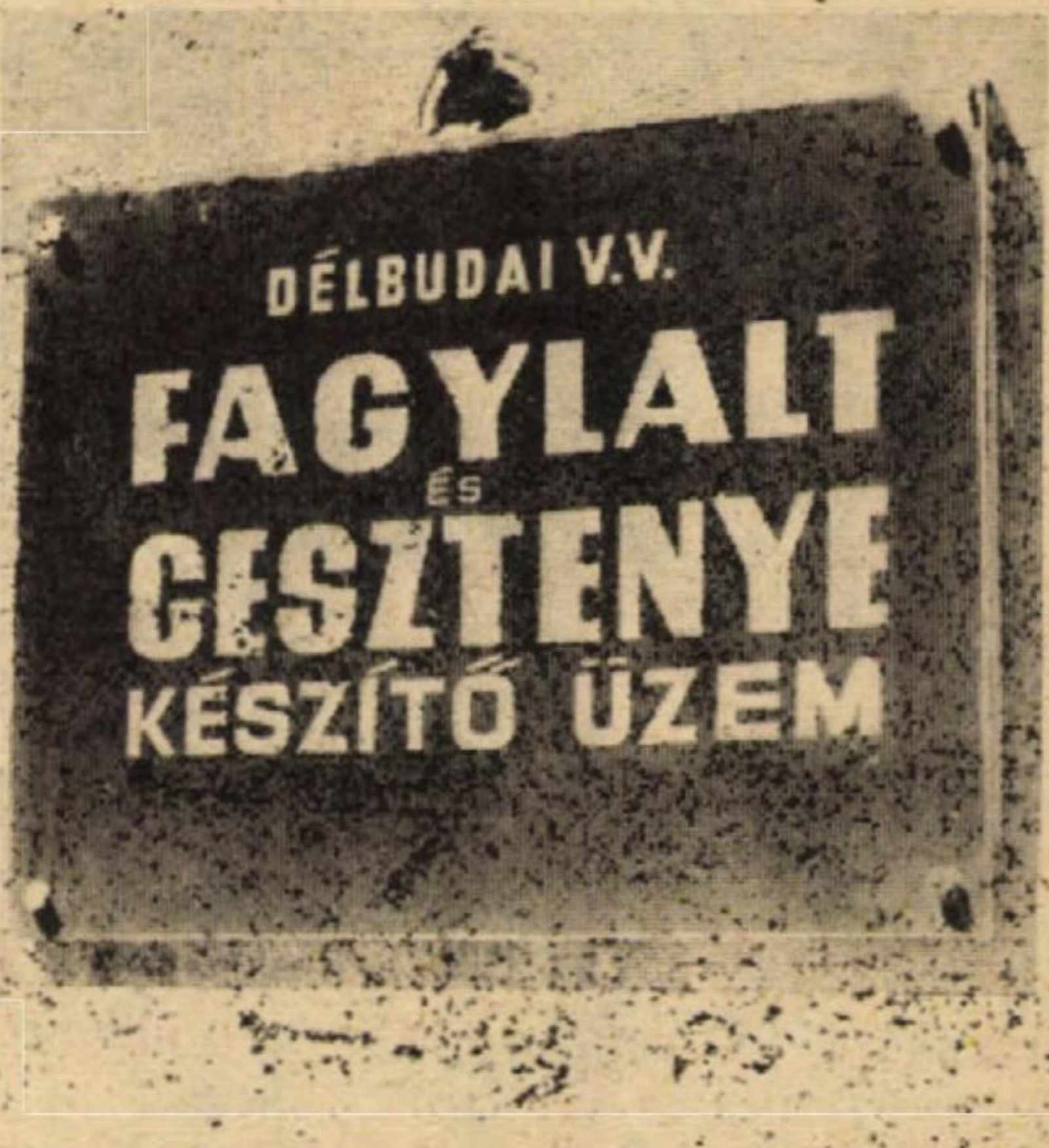
DÉLBUDAI V.V.
FAGYLALT
ÉS
GESZTENYE
KÉSZÍTŐ ÜZEM

A papírhéjú diót pedig nyilván a szomszéd műhelyben készítik.

(A Budafoki úton fotózta: Miskey Alajos)

ÁLLATRAJONGÓ

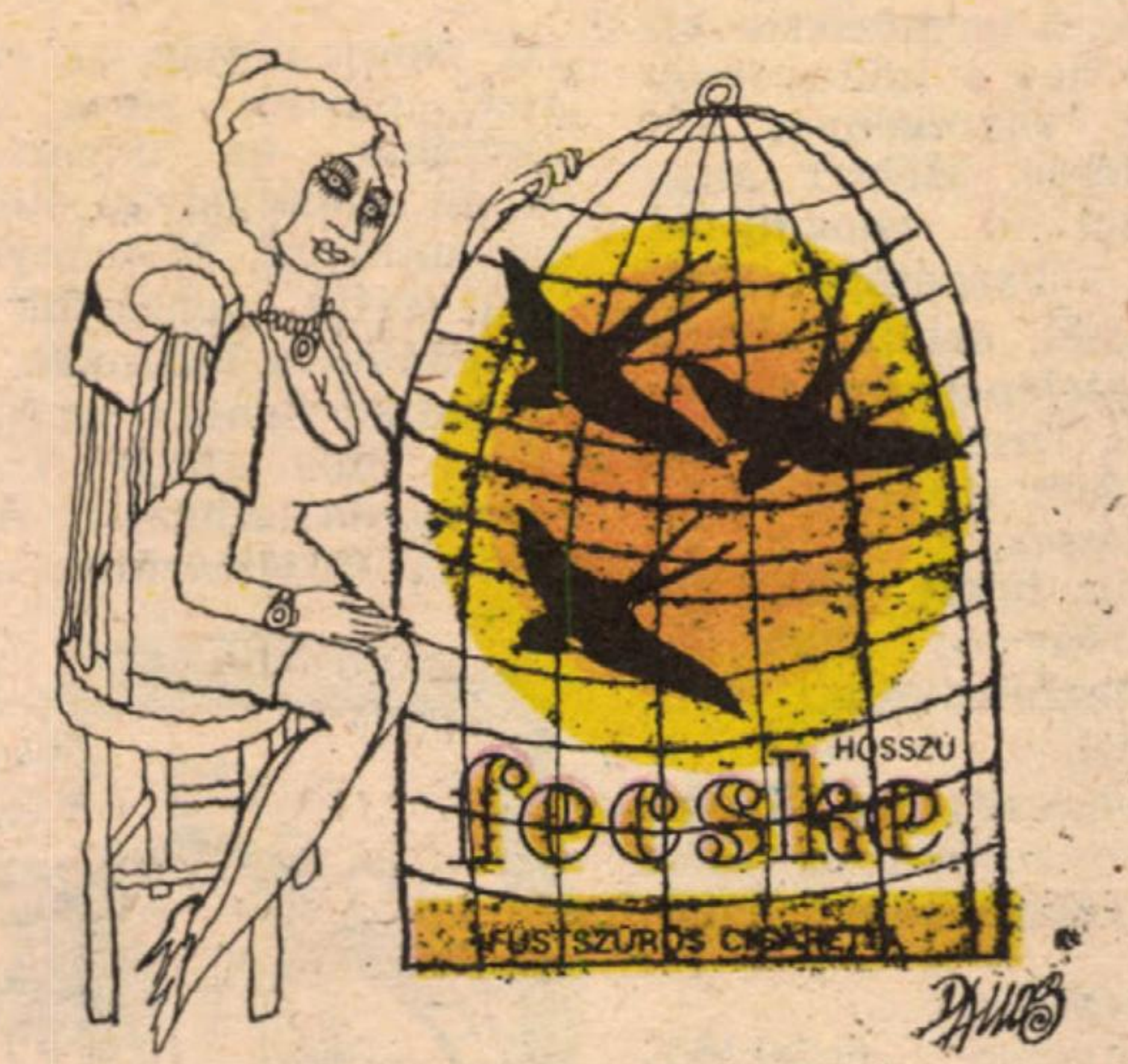
HOSSZÚ
fecske
FÜSTSZŰRŐS CIGARETTA

JÖVEDELMEZŐ PALACSINTASÜTÉS

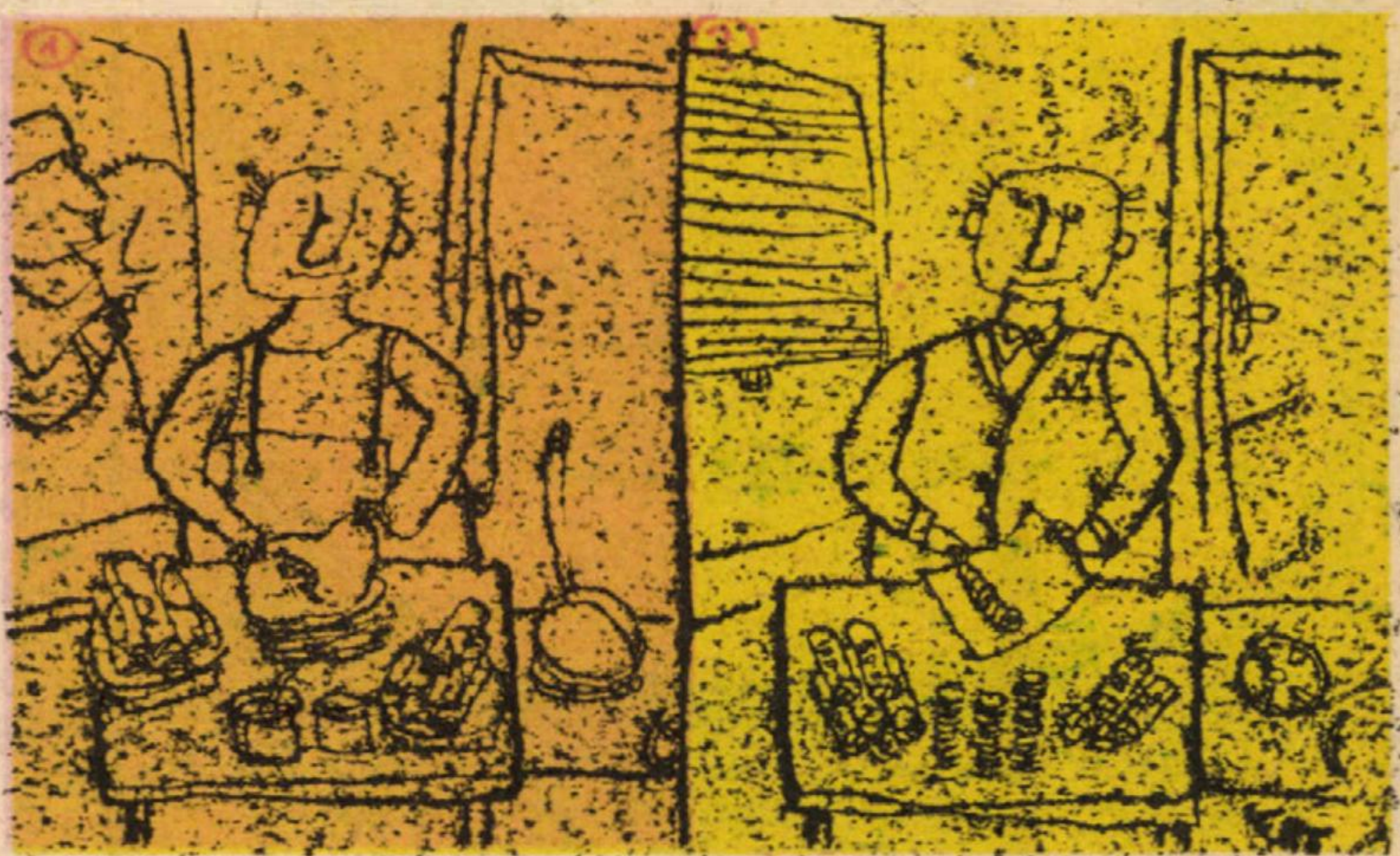

IGÉNYES PÁCIENS

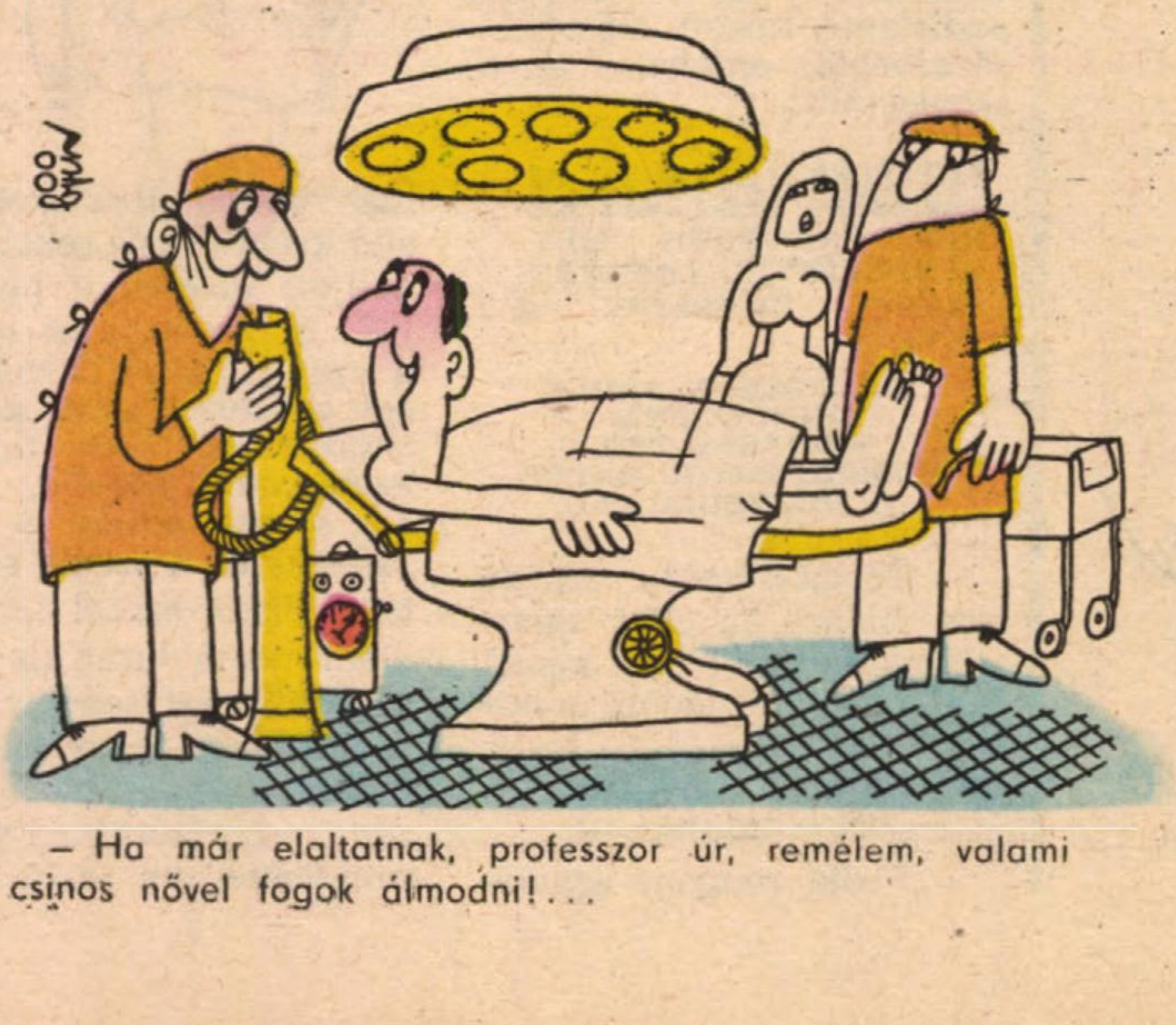

– Ha már elaltatnak, professzor úr, remélem, valami csinos nővel fogok álmodni! . . .

HAZATÉRÉS KÜLFÖLDRŐL

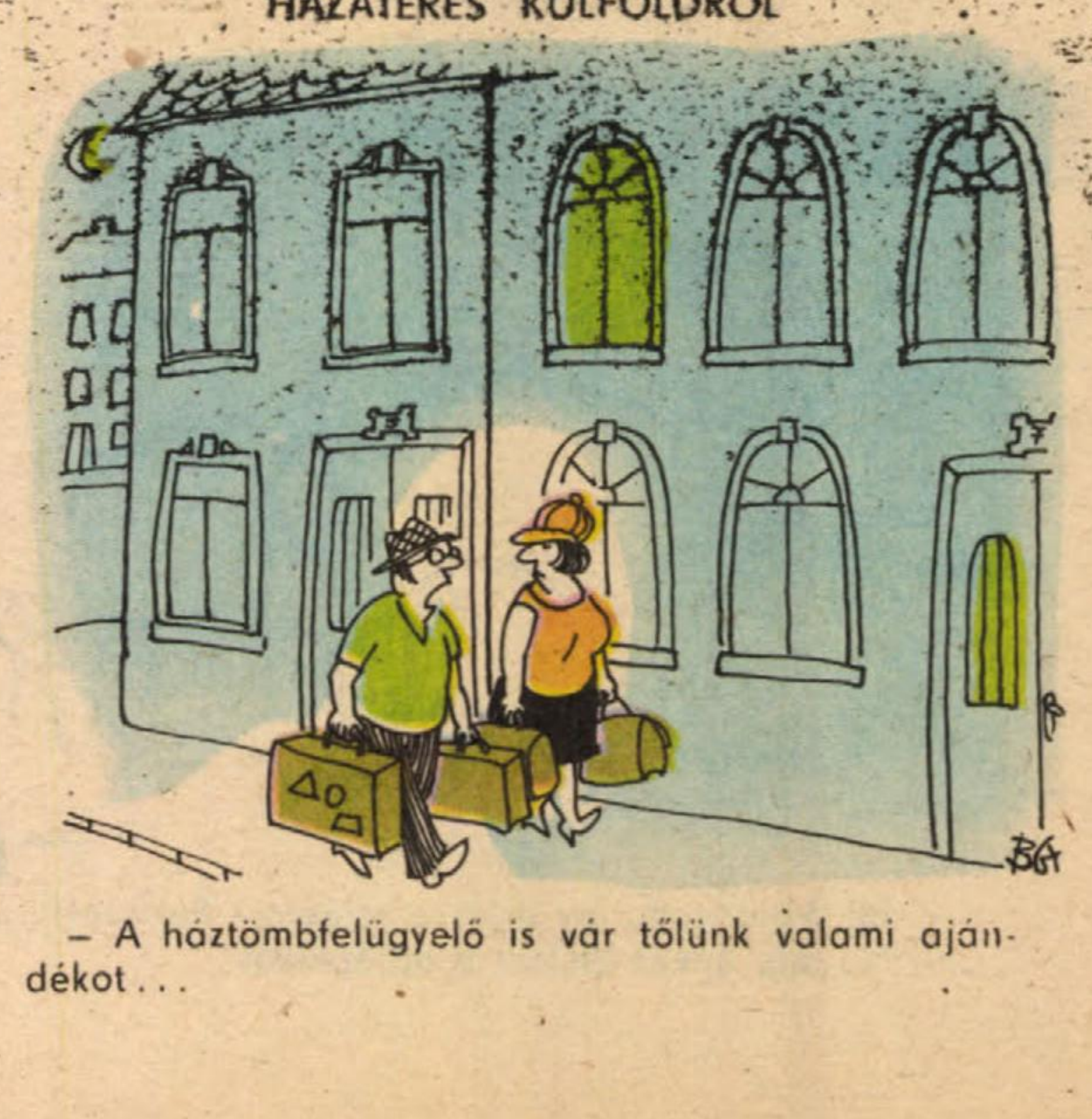

– A háztömbfelügyelő is vár tőlünk valami ajándékot . . .

TÓT GYULA:

AKTUÁLIS KÖZMONDÁSOK

AKINEK NEM INGE, NE VEGYE MAGÁRA

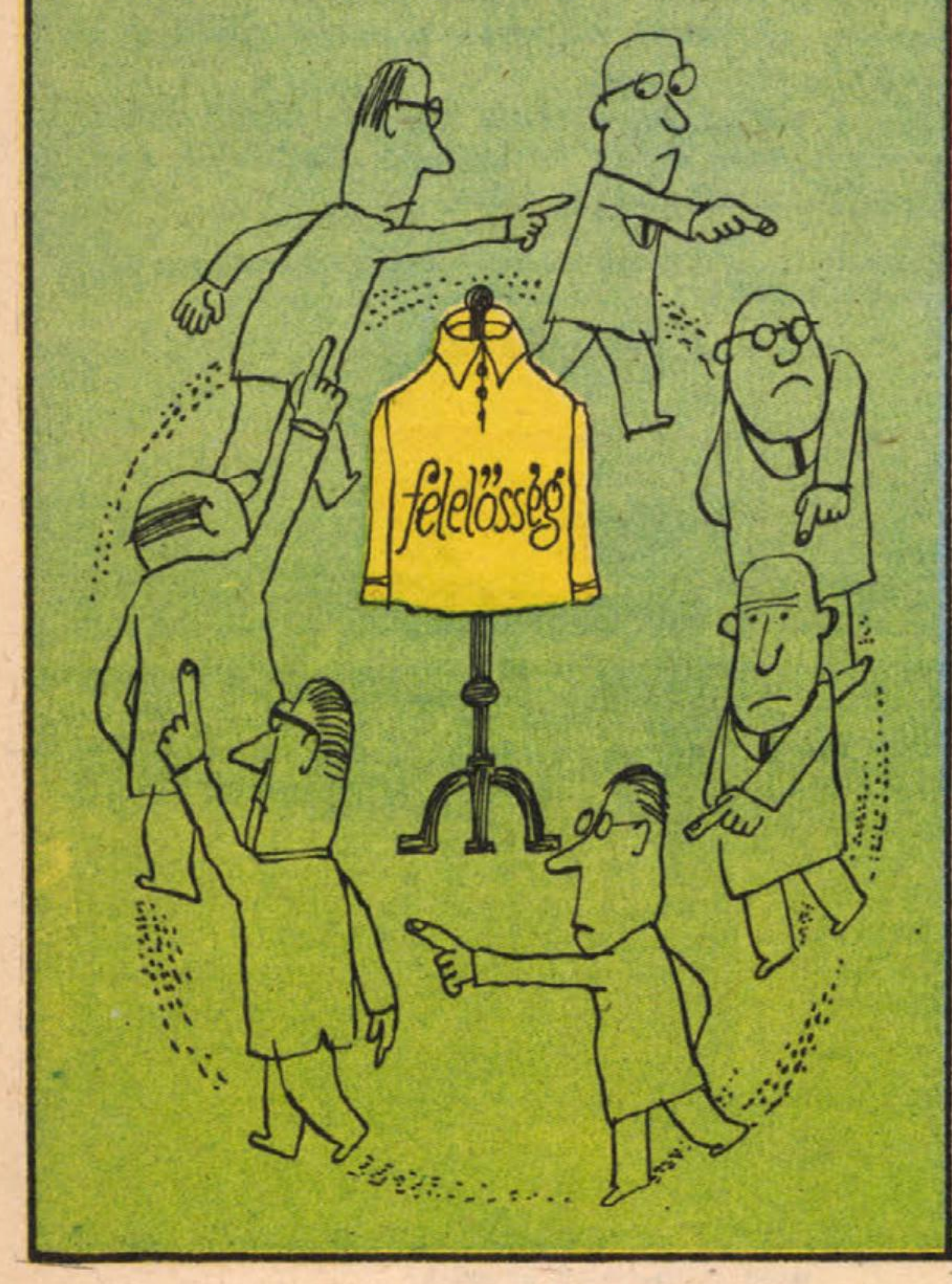

KÖNNYEN SZERZETT PÉNZ KÖNNYEN VÉSZ EL

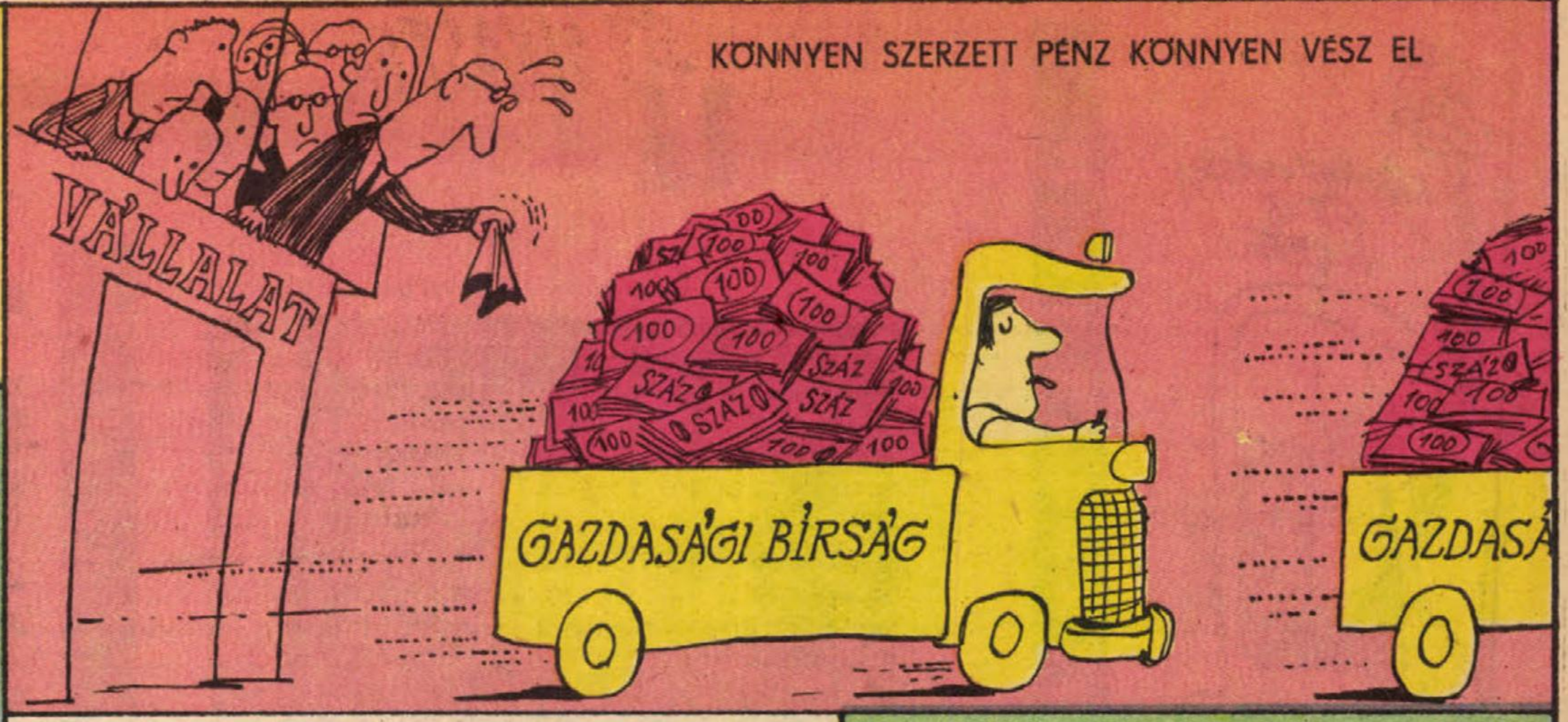

NEM MIND ARANY, AMI FÉNYLIK

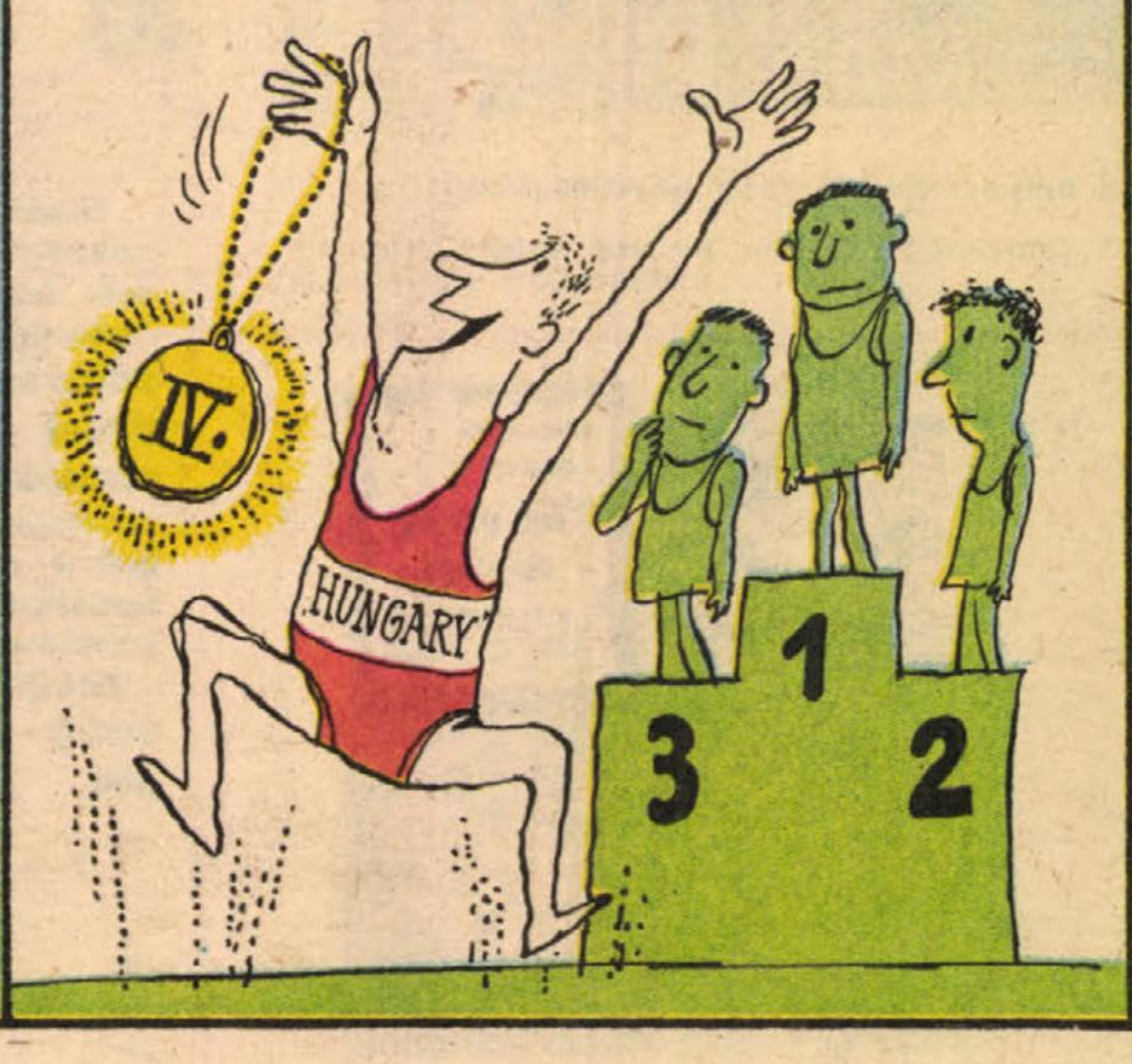

TÜRELEM RÓZSÁT TEREM

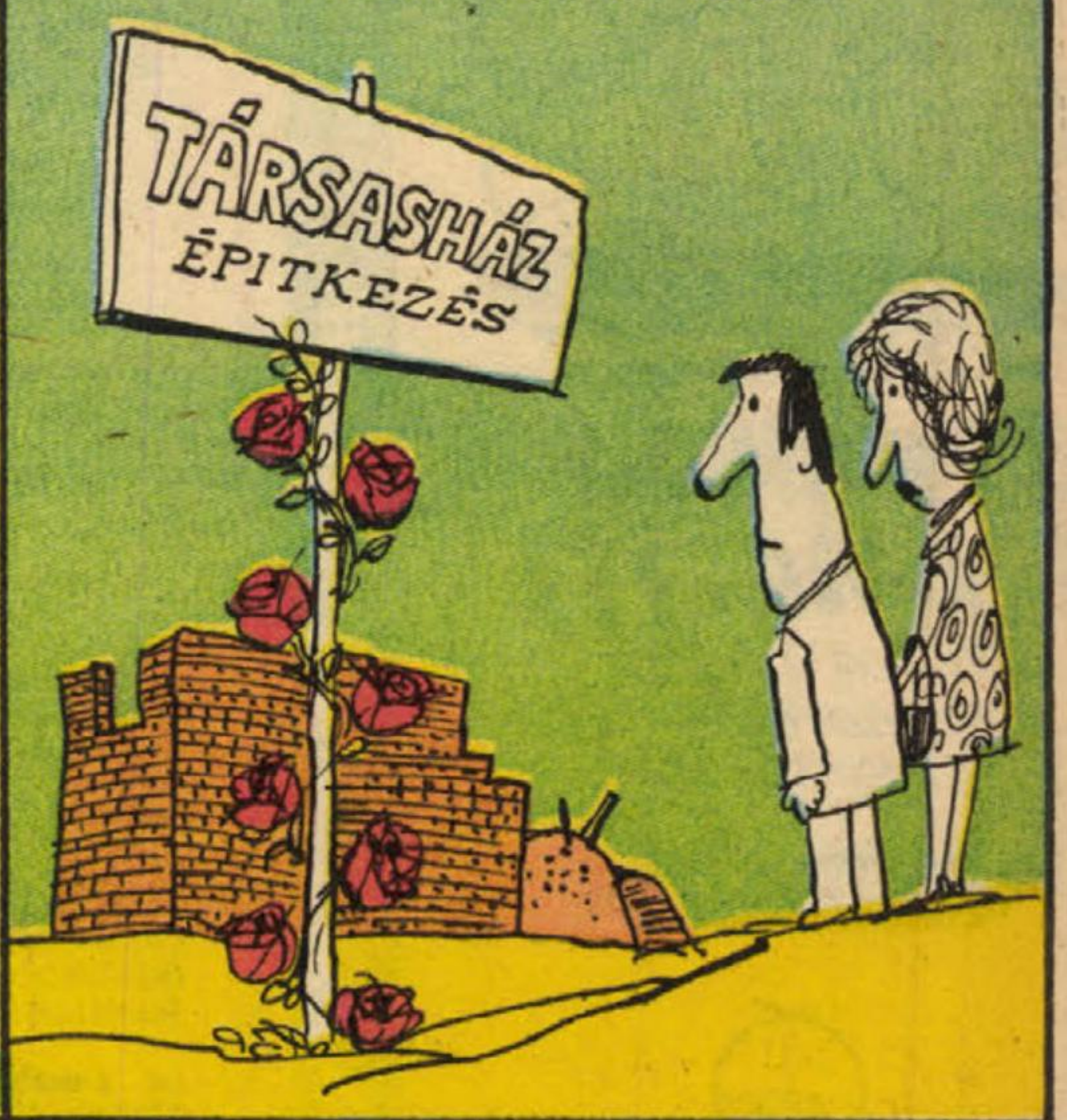

JÓNÁS

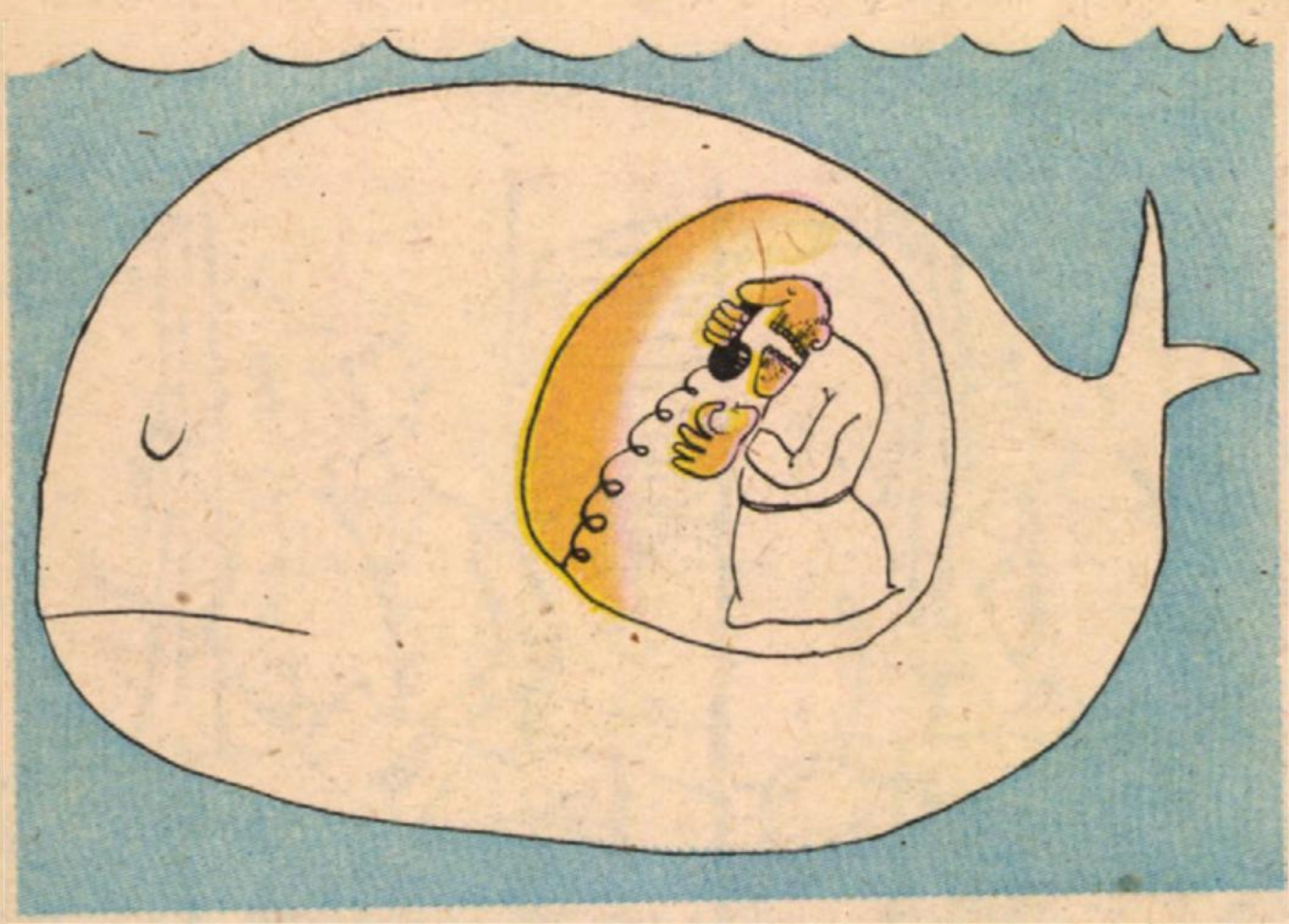

– Hidd el, fiacskám, nem azért találtam ki ezt a cethal mesét, hogy ne kelljen vendégségbe menni anyádékhoz . . .

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

MELEG ESTE

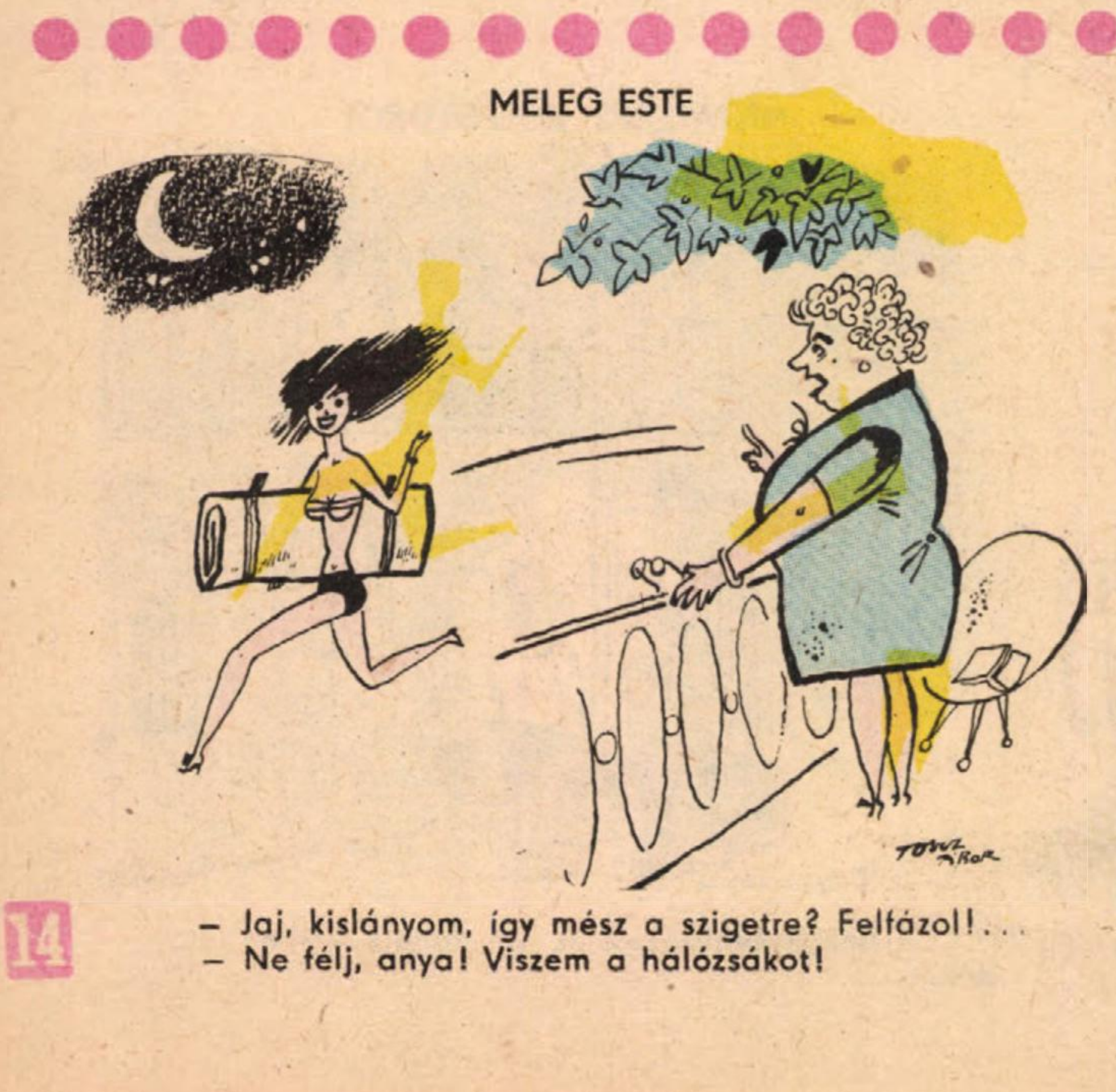

– Jaj, kislányom, így mész a szigetre? Felfázol! . . .
– Ne félj, anya! Viszem a hálózsákot!

ELNÉZÉST

Hosszú hónapokig ellenálltam a csábításnak. A múlt héten aztán nem bírtam tovább: vágytam a szépségre, a természetre, kimentem hát a költő megénekelte, vadregényes Almássy térre. Mélyet szippantottam a benzingőz-, jázmin-, disznósajt illategyvelegből, aztán habozás nélkül letelepedtem régi ismerősöm, Droznicsek Árpád mellé. Nem fogadott nagy lelkesedéssel:

— Szép, hogy eszébe jutottam. Már azt hittem, teljesen megfeledkezett öreg barátjáról.

— Ne haragudjon, Árpád, külföldön voltam, de azért sokszor gondoltam magára . . .

— Képzelem . . .

— Szabadna érdeklődnöm, napjainkban mit tesz az Emberiségért? — tettem fel a kérdést gyötrő kíváncsisággal. Négyrét hajtott papírlapot húzott elő a belsőzsebéből, amelyen ez a szöveg állt:

FIGYELEM! SZERÉNY DÍJAZÁSÉRT ELNÉZÉST KÉREK! NAGYOBB MEGRENDELÉSNÉL ÁRENGEDMÉNY. ÜGYELJEN A CÍMRE!

DROZNICSEK ÁRPÁD
HUMANISTA
ALMÁSSY TÉR,
HOMOKOZÓTÓL BALRA
A NEGYEDIK PAD

— Természetesen ezúttal sem világos ön előtt misszióm lényege? — nézett rám Árpád sértődött arckifejezéssel.

— Sajnos, így van — mormoltam bűnbánóan.

— Pedig roppant egyszerű. Napjainkban az emberek jelentős része nincs tisztában az udvariasság elemi szabályaival. Zökken az autóbusz. Mázsányi súlyú férfiú nehezedik bakancsával a lábunkra. S mi történik? Semmi az égvilágon. Csak annyit kellene mondania: elnézést. Ám ő hallgat és elmerülten tanulmányozza a „Rex" kebeldúsító krém csinos reklámmodelljét. Fizetek a pénztárnál. Nyolc forintot tesz ki a számla, s én lehelyezek egy gusztusos, piros százast. Visszakapok két forintot. Szerényen közlöm, hogy egy százast adtam. A pénztárosnőnek a szeme se rebben. Unott arccal leszámol elém még 9 darab tíz forintost. Világért sem gyanúsítanám azzal, hogy be akart csapni, csupán tévedett. Ám egy „elnézést" ilyenkor mindenképpen járna a vevőnek. Elmerülten nézem egy háztartási bolt kirakatát a Körúton. Valaki hátba vág. Megfordulok. Egy díjbirkózó külsejű férfi áll mögöttem: „Azt hittem, hogy te vagy a Józsi! Ha meg nem te vagy, akkor minek rontod itt a levegőt?" Az üzletben vásárolt áru már egy hét múlva használhatatlan. A vevő visszamegy, hogy cseréljék ki. Ahelyett, hogy elnézést kérnének tőle, amiért nem megfelelő minőségű árut kapott a pénzéért, úgy tekintenek rá, mint egy bűnözőre. Ez a kis szócska, hogy „elnézést" lecsillapítaná feldúlt idegzetünket, ismét derűsnek látnánk az életet, de ezzel a szócskával nagyon takarékoskodnak manapság. Egyetért velem? — kérdezte szigorú tekintettel Droznicsek Árpád.

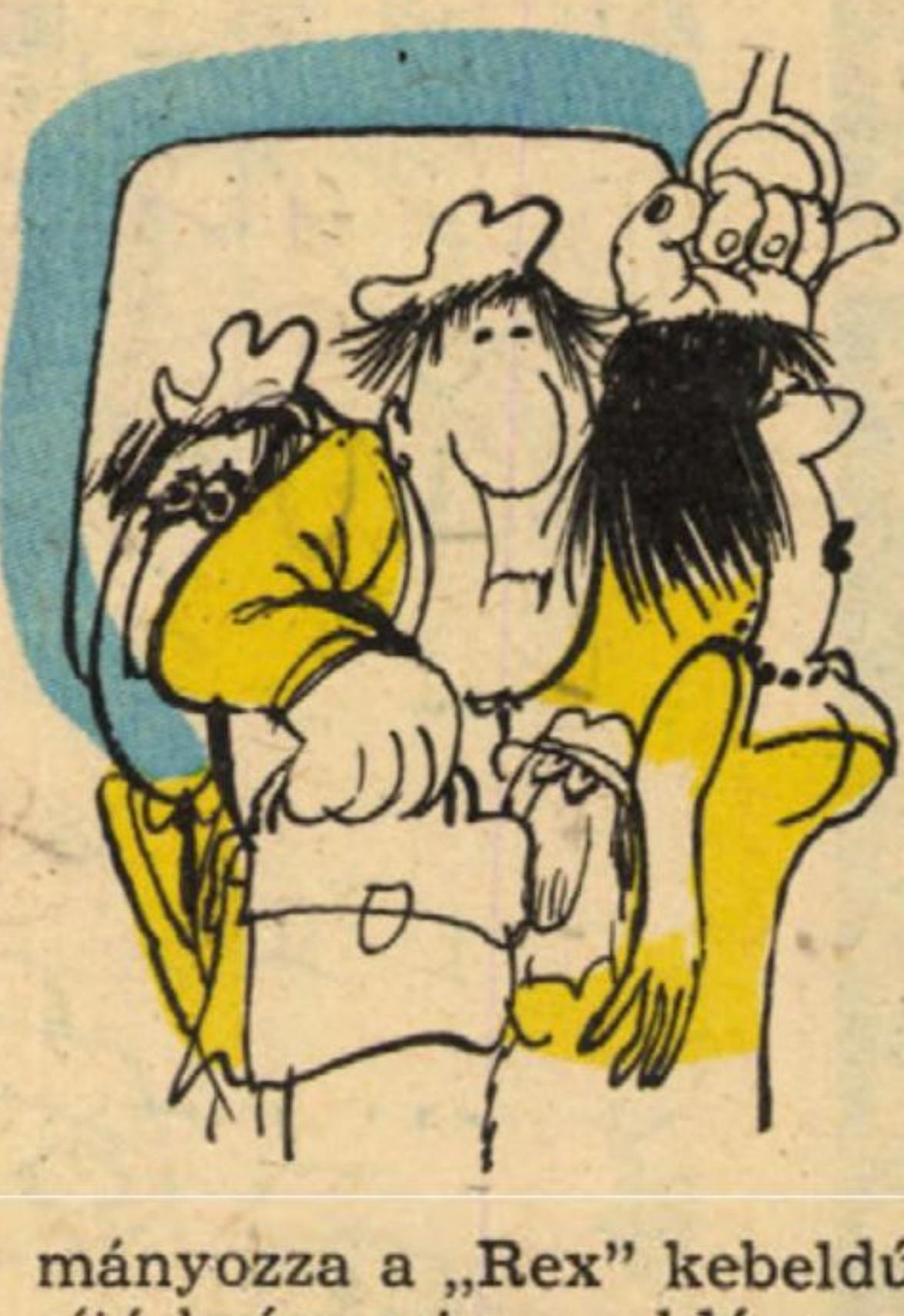

— Tökéletesen — bólintottam engedelmesen.

— Nos, röviden ez misszióm lényege. A mások által megbántott, megsértett embertársaimtól ünnepélyesen elnézést kérek; mélységesen sajnálva a történteket, s ezzel hozzásegítem őket, hogy ismét nyugalom költözzék szívükbe.

— Jó, jó, de kik, hogyan és miért bízzák meg magát?

— Ezt még nem tudtam megoldani. Egyelőre mindenkitől elnézést kérek, akivel találkozom. Magától is.

Galambos Szilveszter

TAKARÉKOS ASSZONYKA

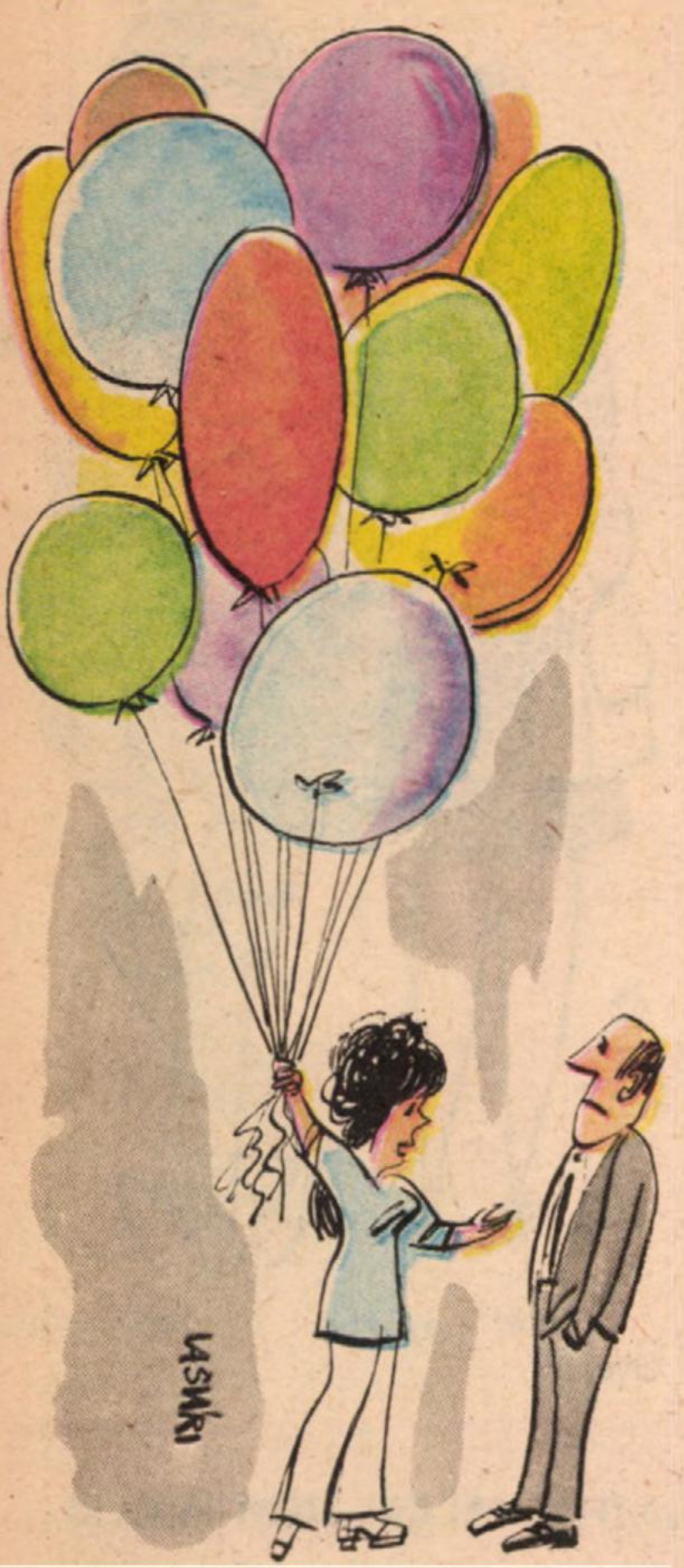

– Nemcsak befőttet tettem el télire, hanem gázt is...

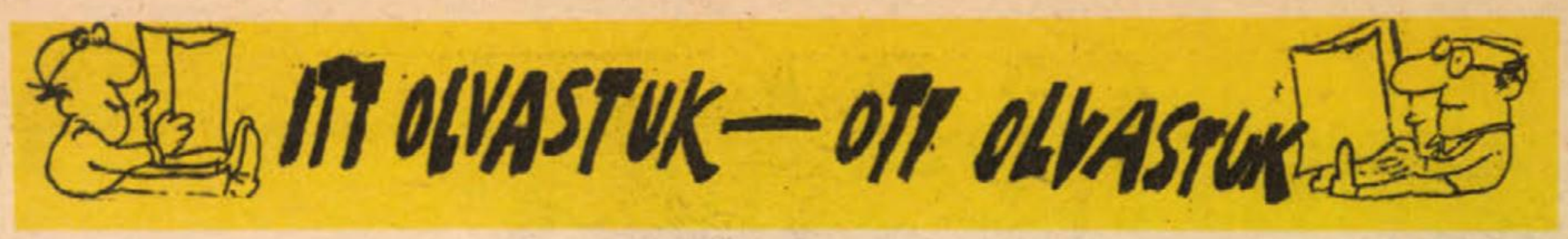

ITT OLVASTUK—OTT OLVASTUK

SKÓT VICC

A skóciai Edinburgh városában a helyi lapban Clara Peters 38 esztendős háziasszony a következő hirdetést tette közzé: „Fajtiszta skót terrier kutyám elveszett. Hajlandó vagyok egy éjszakát eltölteni azzal a férfival, aki visszahozza”. Harmadnap Peters asszonyt meglepetés érte: házában megjelent a helyi tűzoltóság egyik 14 tagú brigádja, az őrmester karján a terrierrel. Peters asszony utána szó szerint a következő nyilatkozatot adta a Sun című lapnak: „Amikor a tűzoltók megjelentek, az őrmester mindjárt mondta, hogy nem ragaszkodnak a hirdetésben ígért jutalomhoz. Ehelyett megelégszenek fejenként 10 fonttal. Miután tizennégyen voltak, az ügy, sajnos, nagyon sok pénzembe került.”

Skót vicc — de a poén nem az igazi.

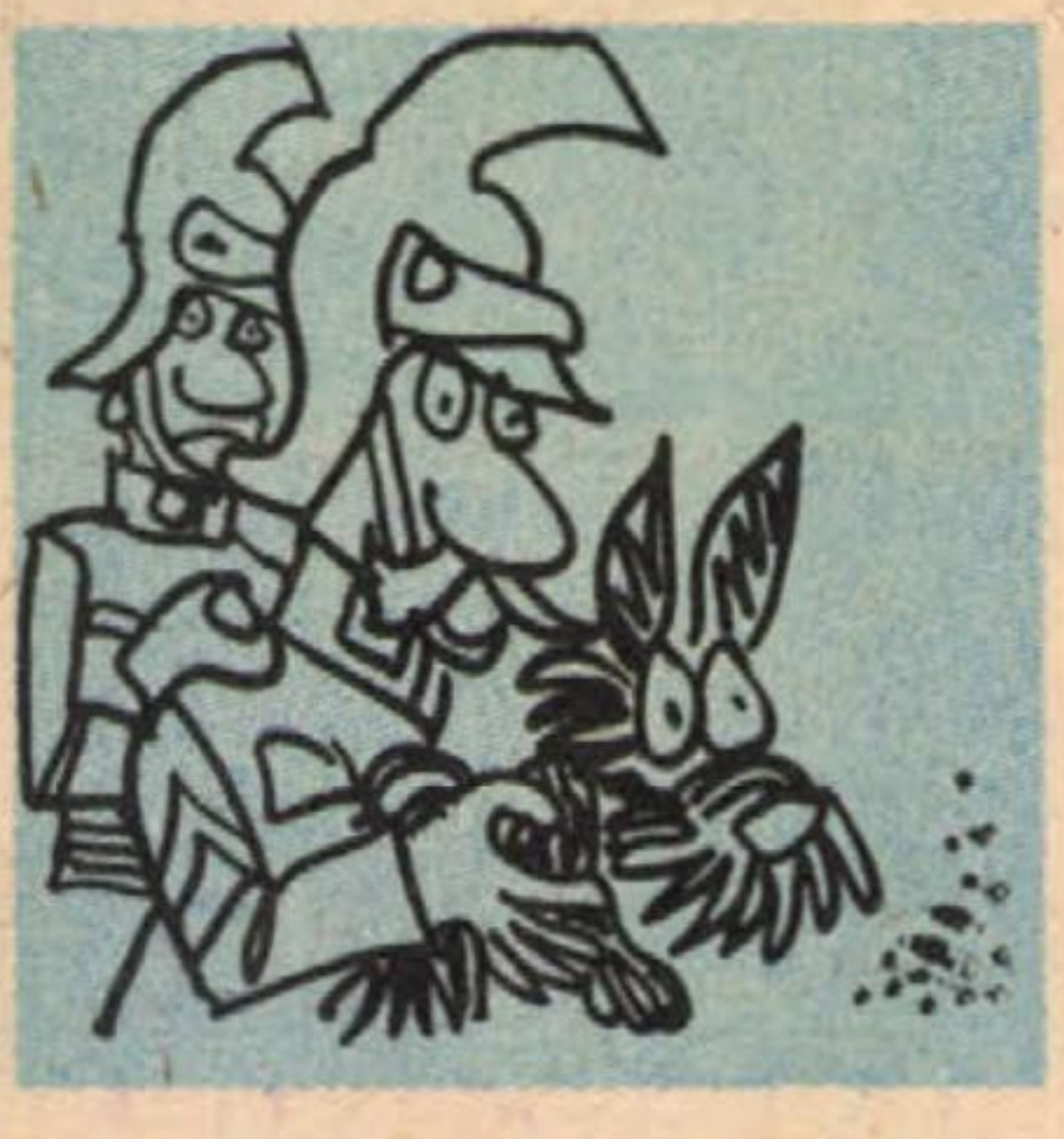

BUKÁS

A Kaliforniában levő Yorba Linda nevű kisváros helyi újságja, a „Yorba Linda Star” eddig címe felett a következő felírást viselte: „Nixon elnök szülővárosa”. Az utóbbi hetek sajnálatos eseményei következtében a lap tulajdonosa, Ed Kelley jónak látta a feliratot megváltoztatni. A lap címe felett most a következő mondat díszeleg: „Az Egyesült Államok 37. elnökének szülővárosa”. Így tűnik el a világ dicsősége.

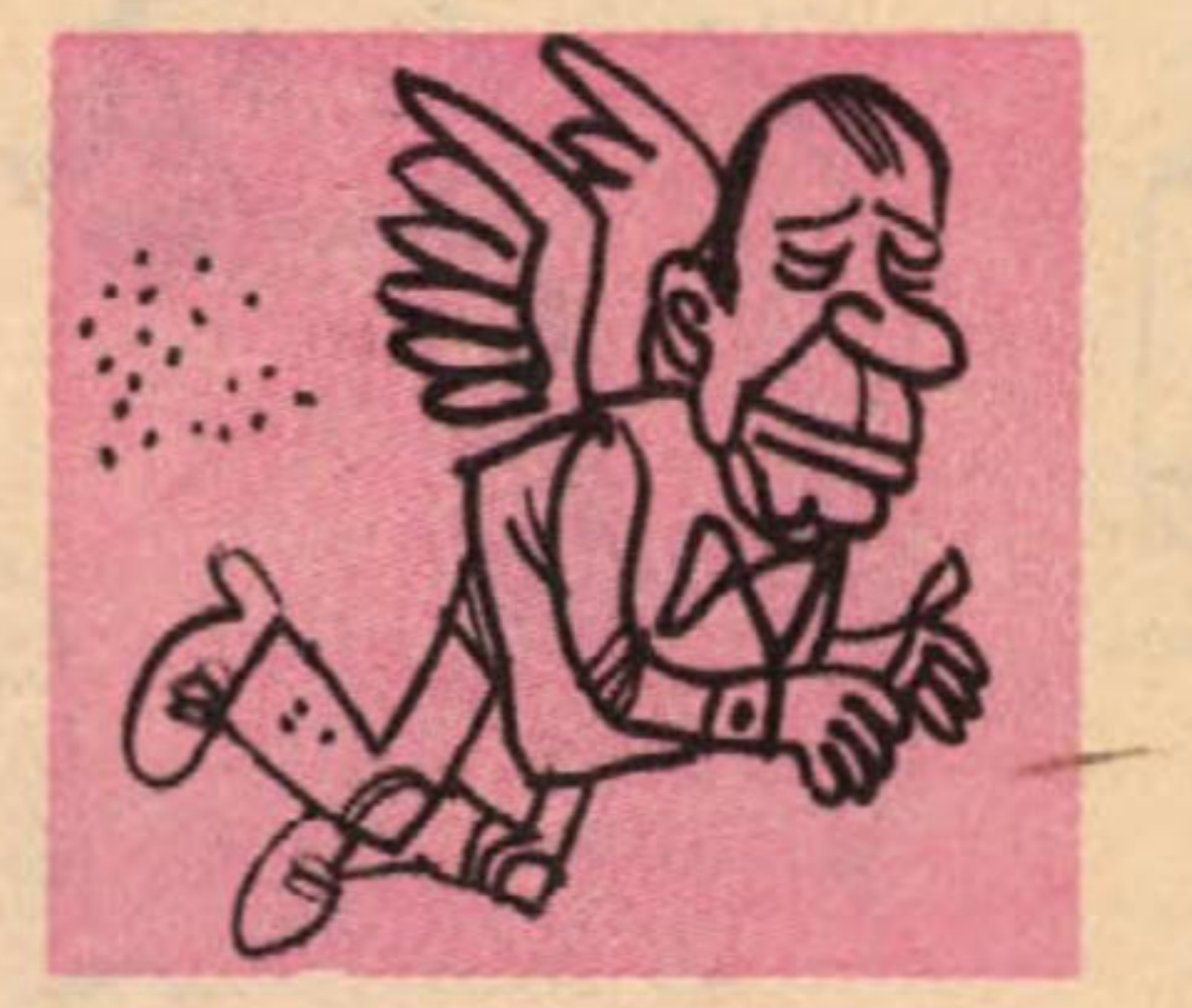

POLITIKAI ÜDÍTŐ

Londonban az egyik nagy szövetkezeti élelmiszer áruház kirakatában kartondobozba csomagolt gyümölcslevek jelentek meg, a következő különös felírással: „Kiváló minőségű eredeti gyümölcslé, amely nem egyetlen országból származik”. A New Statesman egyik riportere elhatározta, hogy végére jár a különös feliratnak és megállapította: a szövetkezet áron alul Chiléből és Dél-Afrikából vásárolt gyümölcslevet, a kettőt összekeverte és így csomagoltatta be. A különös felírás oka: attól féltek, hogy a háziasszonyok nem hajlandók megvásárolni a két egymástól távollevő, de egyaránt visszataszító fasiszta rezsim exportcikkeit. A leleplezés után a szövetkezet az újabb szállítmányok feliratát megváltoztatta, mégpedig a következőképpen: „75 százalékban chilei, huszonöt százalékban dél-afrikai gyümölcsből készült friss gyümölcslé”. A szövetkezet vezetője az újra jelentkező riporternek a következőképpen indokolta a változást: „Üzleteink nagyrésze London színes bőrűek által lakott negyedeiben van, akik a dél-afrikai rendszert még jobban utálják, mint a chileit. Ezért választottuk ezt a keverési arányt.”.

*

AGRÁR-VITA

Franciaországban hetek óta egymást érik a parasztüntetések az alacsony felvásárlási árak miatt. Különösen Korzika szigetén nagy a felháborodás. Ajaccióban, a sziget fővárosában a prefektúra mezőgazdasági osztályának irodáját a minap megrohamozták a parasztok. Guy Degos igazgatót megbilincselték, azután lehúzták a nadrágját és így vezették végig Ajaccio főutcáján.

A francia földművelésügyi minisztérium sajtóosztálya úgy látszik még nem veszítette el teljesen a humorérzékét, mert az incidenssel kapcsolatban a következő hivatalos sajtónyilatkozatot adta ki: „Nem hisszük, hogy a korzikai mezőgazdasági termelők ezzel az akcióval az alacsony felvásárlási árak mélyebb okait tárták volna fel.”.

*

JÓ EMBEREK

A chilei junta főnökének, Pinochet tábornoknak legutóbbi nyilatkozata arra adott „választ”: miért hosszabbították meg a kijárási tilalmat, s miért adták ki a hadseregnek azt a parancsot, hogy felszólítás nélkül lőjjön mindenkire, aki a tilalom után az utcán tartózkodik. A tábornok: „Ha a férj korán hazamegy, boldogok az asszonyok”.

Azokról a férjekről, akik soha többé nem mennek haza, Pinochet nem nyilatkozott.

VISSZATÉRÉS A BALATONRÓL

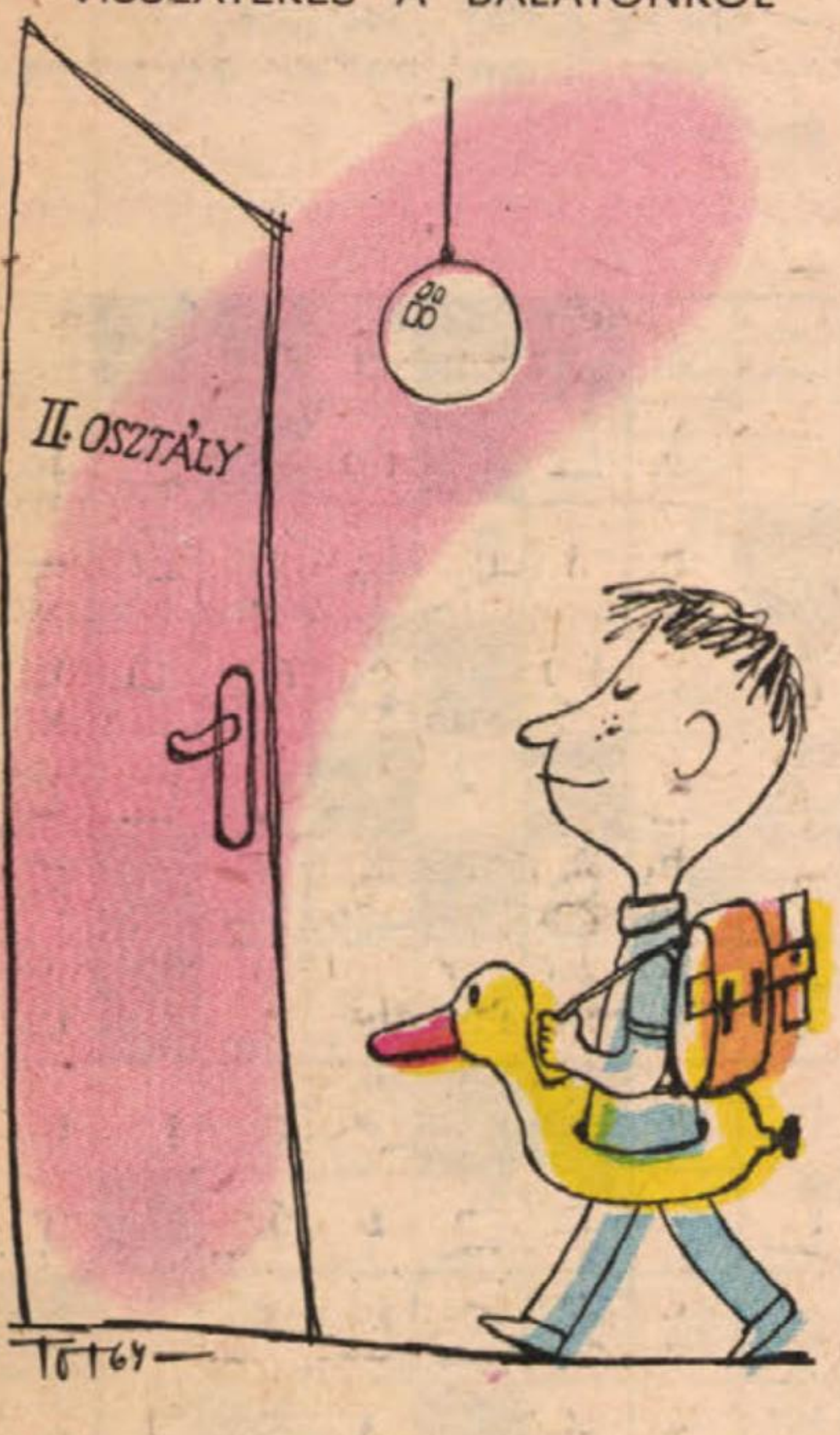

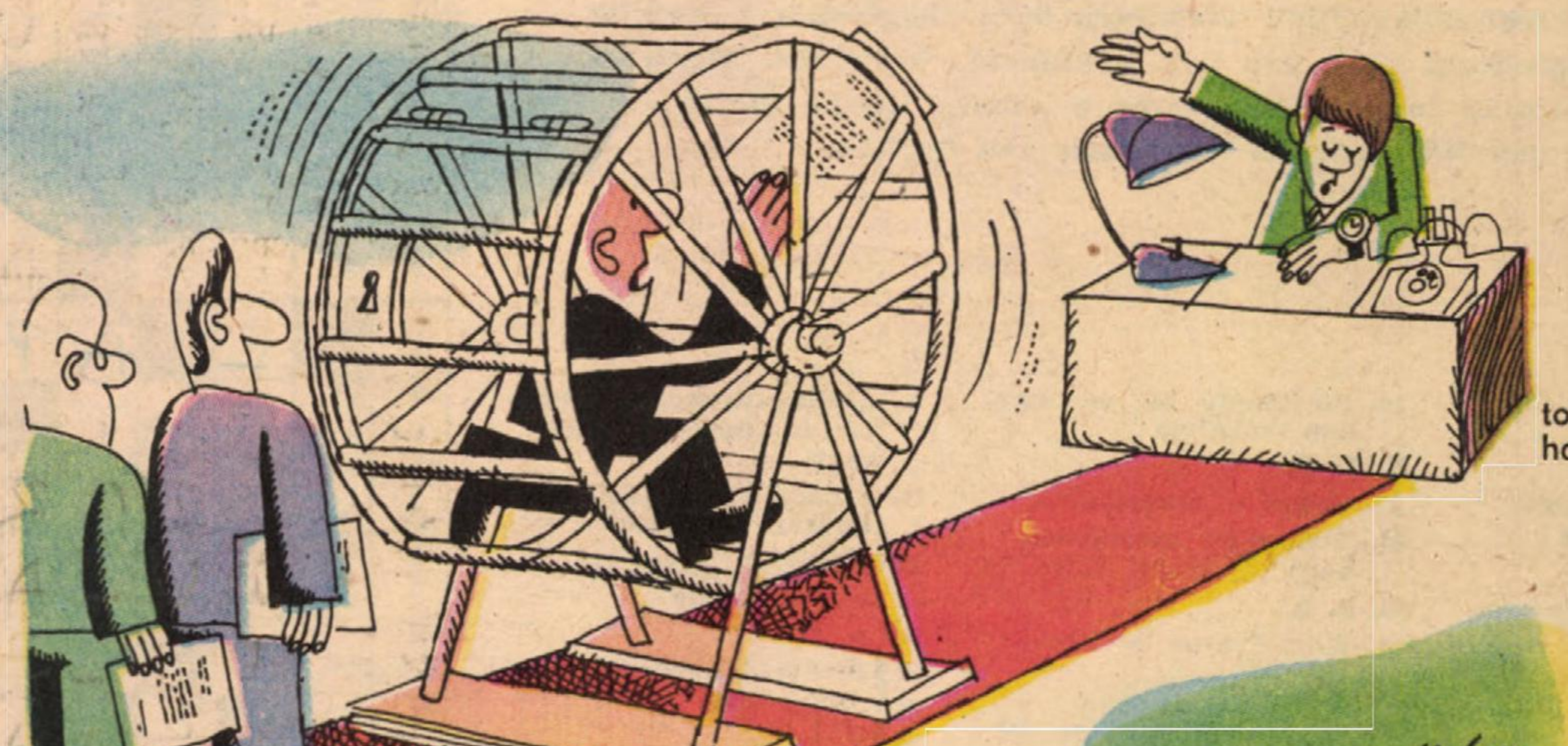

EGYSZERŰSÍTÉS

– Na jól van, lefutotta az idejét, ideadhatja a kérvényét!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-37 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

KIAKNÁZATLAN TERÜLET

– Megjelent a „Lakáskultúra” legújabb száma!

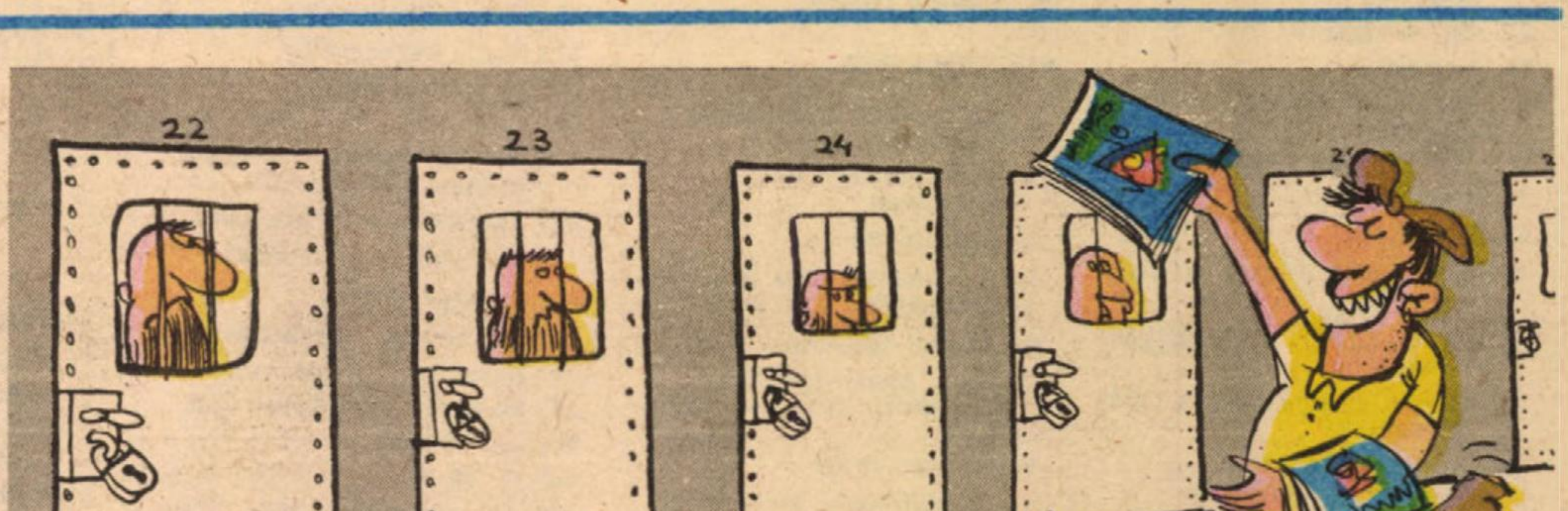

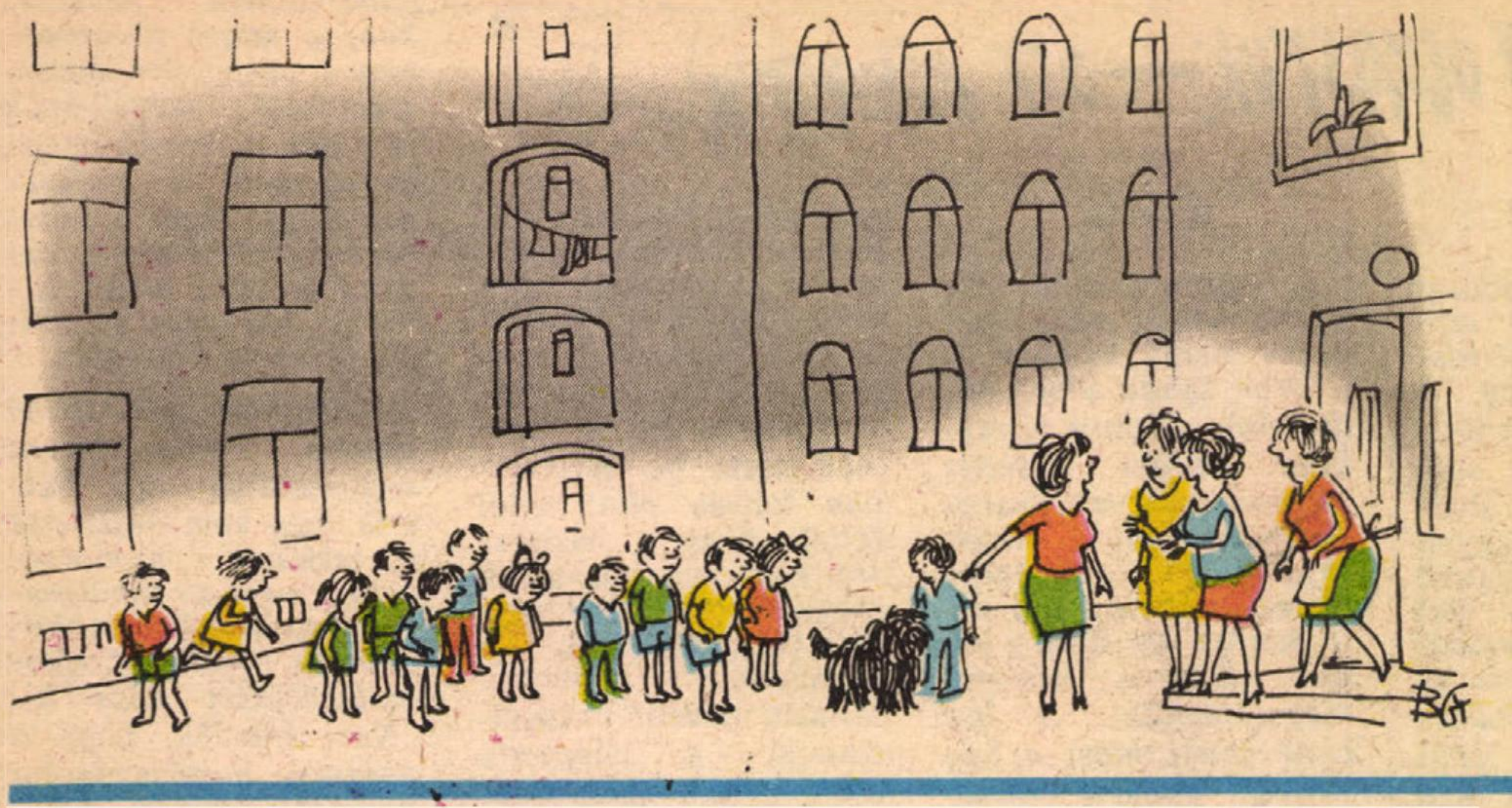

KEVÉS AZ ÓVODA

– Vásároltunk egy terelőpulit, hogy valaki vigyázzon a gyerekekre!

FÉRFIDIVAT

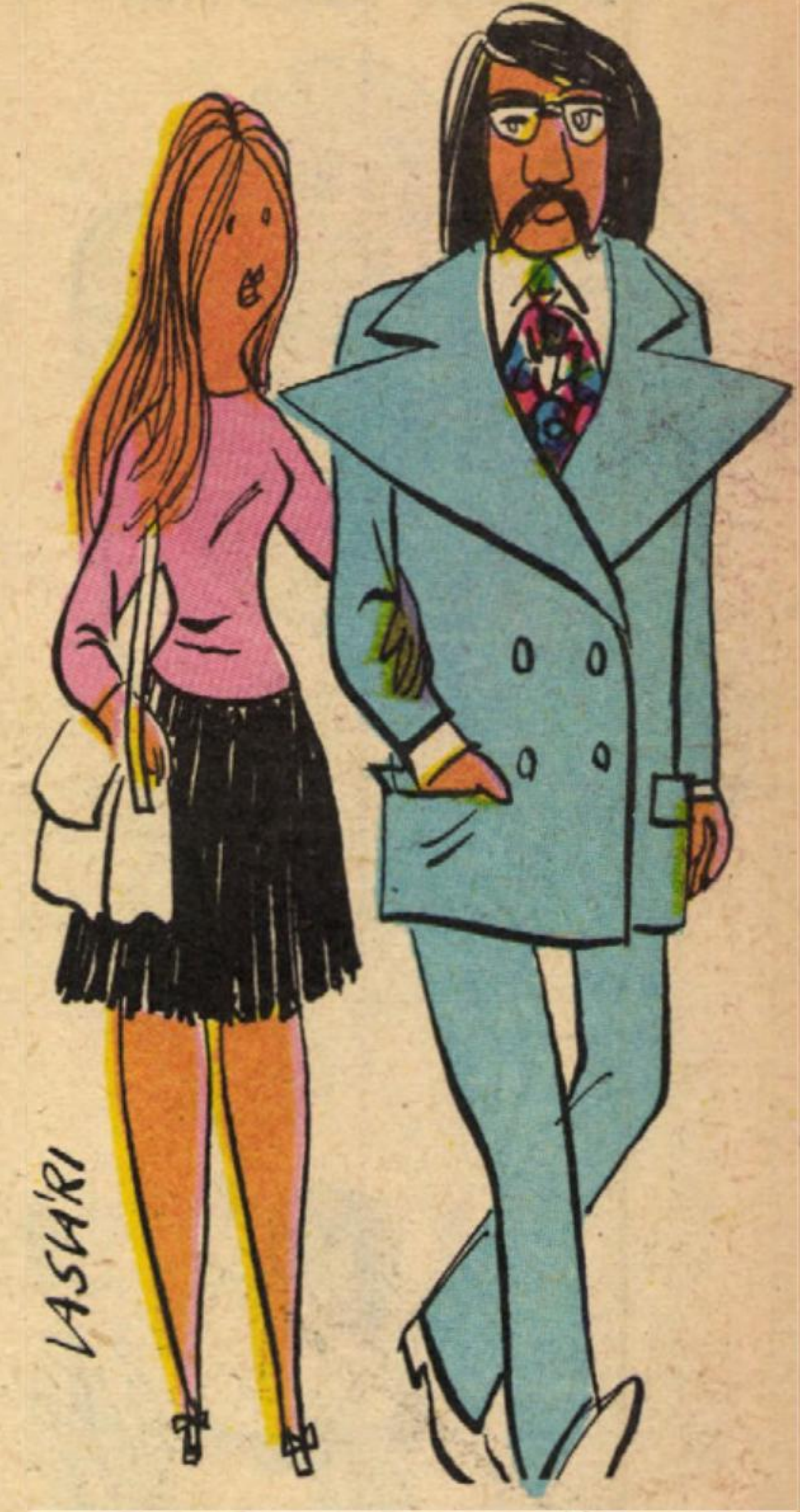

– Nem gyűröm a fazonodat, Gyula?...

ISKOLARUHA-VÁSÁRLÁS

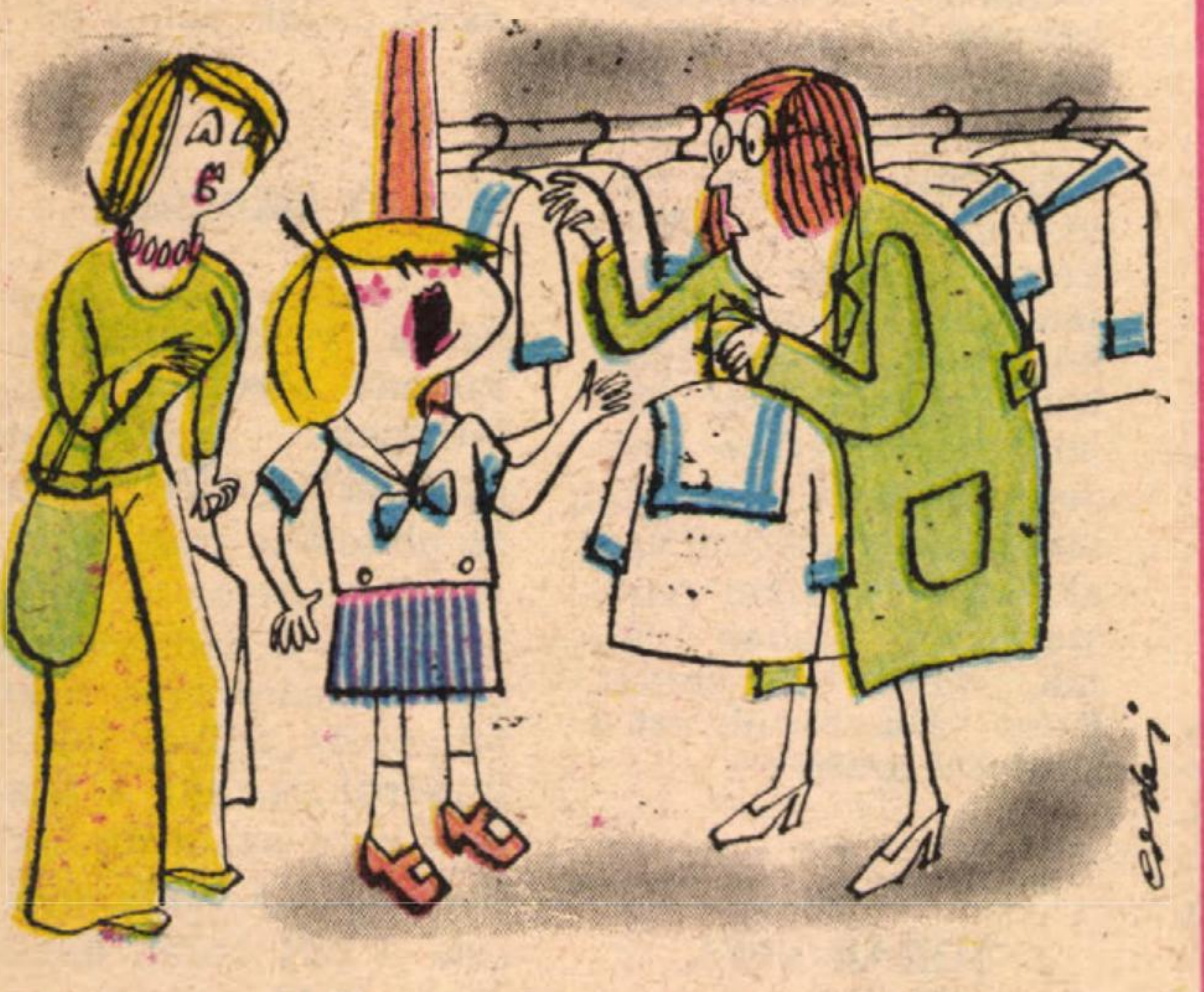

– Banánszoknyával nem kapható?

A FILMRENDEZŐ FELESÉGE

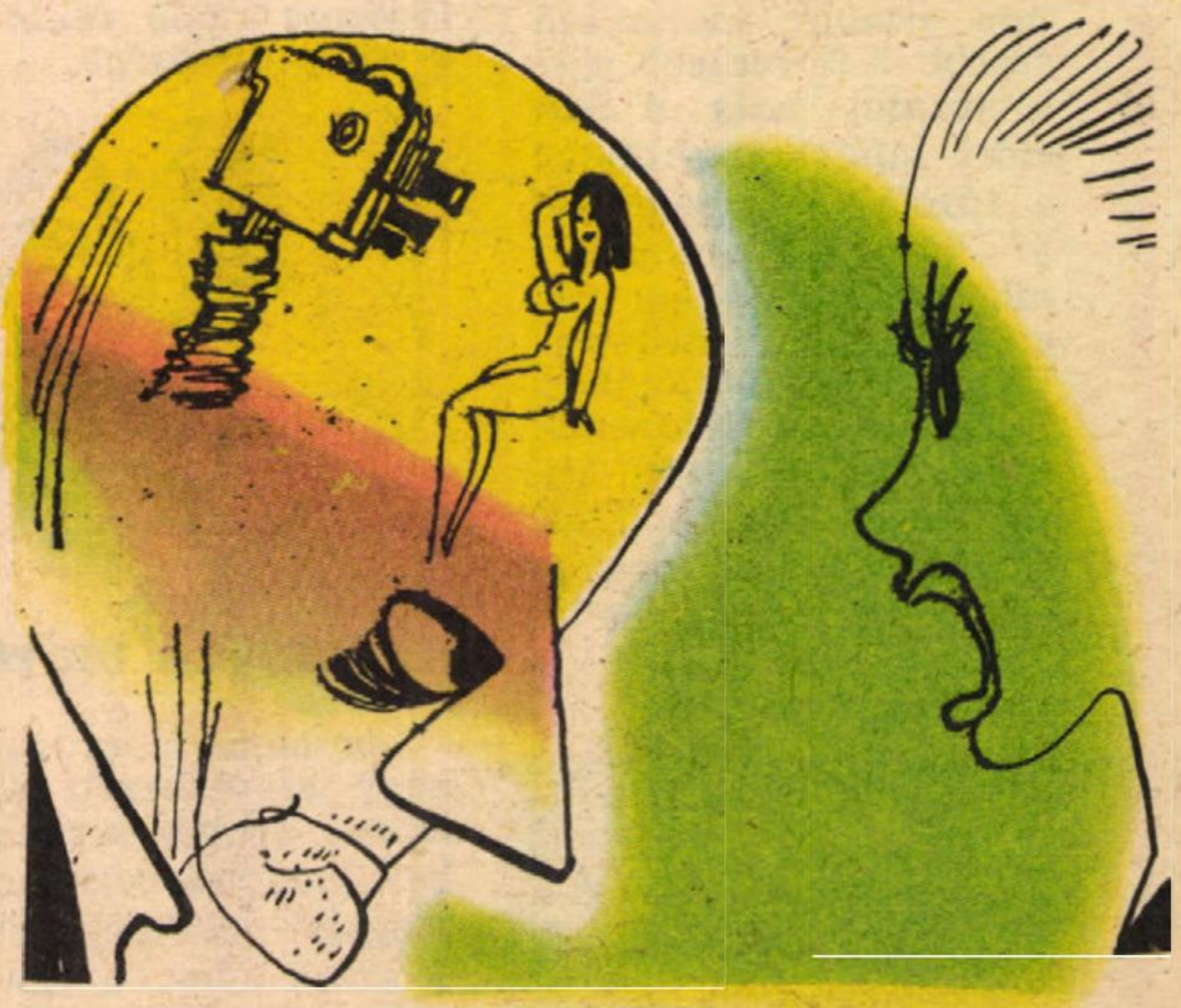

– Megint mit forgatsz a fejedben?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Párbeszéd az utcán:

— Milyen jóképű az a fiú!

— Az nem fiú, hanem lány.

— Honnan tudja?

— Az én lányom, uram.

— Ön az apja? Elnézést...

— Nem, uram, én az anyja vagyok.

ANATOLE FRANCE

aforizmáját keresztrejtvényünk vízszintes 6 és függőleges 1 soraiba foglaltuk. Megfejtésül csak ezt kell beküldeni, legkésőbb szeptember 16-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi 1977 Budapest. A megfejtők jutalma háromszor 100 forint.

VÍZSZINTES

1. A hal végzete
10. Ritkán jelent örömet levelet kapni tőle
13. Azonos betűk
14. Szigetcsoport a Bengál-öbölben
15. Szomorú hangulatú hely
17. E. N. H.
18. A kalandozó magyarok egyik vezére volt
20. Kiváló operaénekesnő (Karola)
21. Én — latinul
23. Névelő
24. Jelzős határozó a fordítottja
25. „Erősen emlékeztet rá"
30. Igekötő
31. Ügyirat
32. Egy híres József Attila-vers címe
33. A tenger szintsüllyedése
34. Híres nyugatnémet író (Heinrich)
35. A lovas is teszi akadályversenyben
38. Háborúban szükséges
41. Német „te"
42. Rántani való hús
46. Érzelmet kifejező szófaj
48. A csonthoz tapad
50. Fürdőhely az év minden szakában
51. L. B.
52. Sziget — franciául
54. Többnyire cselekvést vagy történést fejez ki
55. S. R.
57. Kikötőváros a Közel-Keleten
60. Rövid — angolul (nadrág-fajta neve is)
62. A matematika egyik ága
65. Igeképző
66. Fontos fűszer

FÜGGŐLEGES:

2. Az északi germánok főistene volt
3. Város New York államban
4. Indulatszó
5. A keskenyorrú majmok családjába tartozik
6. Angol főnemesi cím
7. Egy beat-együttes nevében szereplő két betű
8. Hosszú ideig
9. Mezőkövesd környéke
11. Kutyaugatás
12. A Turandot egyik szereplője
13. Sósvízű tó a Szovjetunióban
16. „Pillanatnyilag, de nem biztos, hogy véglegesen"
19. Római költő (Julius Caesar kortársa)
22. Portugál gyarmat wet Judióban
26. A. K.
27. Hírközlő nyomdatermék
28. „Adta vala"
29. S. Á.
30. A „nyelvzavar" megszokott jelzője
33. Tengeri korall-sziget
36. Hím háziszárnyas
37. Arab keresztnév
39. Mond valamit
40. Z. E.
43. Árengedmény — ismert idegen szóval
44. Játékvezető Testület
45. Veszedelmes fenevad
47. Azonos betűk
49. A bruttó ellentéte
53. Komoly fogadalom
54. Jupiter szerelme volt
56. ...-vizavi
58. D. M. E.
59. Az angolna angol neve
61. Vízben él
62. A. S.
63. Helyhatározó-rag
64. Mint a 48. vízsz.

1 H	2 O	3 R	4 O	5 G	■	6 E	7 G	Y	■	■	8 S	■	■	9 M
10 A	D	O	H	I	11 V	A	T	A	12 L	■	O	■	13 A	A
14 N	I	C	O	B	A	R	■	15 S	I	R	K	16 E	R	T
17 E	N	H	■	18 B	U	L	19 C	S	U	■	20 Á	G	A	Y
M	■	21 E	22 G	O	■	■	23 A	Z	■	x	■	24 Y	L	O
25 H	26 A	S	O	N	27 L	28 A	T	Ó	29 S	■	30 B	E	■	F
31 A	K	T	A	■	32 A	D	U	N	Á	N	Á	L	■	Ö
Z	■	E	■	33 A	P	Á	L	Y	■	■	34 B	Ö	L	L
35 U	36 G	R	37 A	T	■	■	38 L	Ő	39 S	40 Z	E	R	■	D
41 D	U	■	42 B	O	43 R	44 J	U	S	Z	E	L	E	45 T	■
46 I	N	47 D	U	L	A	T	S	Z	Ó	■	I	■	48 I	49 N
50 K	Á	D	■	51 L	B	■	■	52 I	L	53 E	■	54 I	G	E
55 S	R	■	56 S	■	57 A	58 D	59 E	N	■	60 S	61 H	O	R	T
Z	■	62 A	R	63 I	T	M	E	T	64 I	K	A	■	65 I	T
Ü	K	S	E	G	T	E	L	E	N	Ü	L	■	66 S	Ó

JELES FELELET

című rejtvényünk megfejtése:

„A nagypapám hordár volt a Ferenciek terén."

100—100 forintot nyertek:

Kiss Miklósné 1134 Budapest, Apály u. 2/b.

Özv. Michnay Lajosné, 1118 Budapest, Szüret u. 25.

Vass Sándor 6800 Hódmezővásárhely, Lenin u. 29.

A díjakat postán küldjük el.

```
anagypapámhordá
fidibusz verőér
ec nl a t ca lv
roh miskolc dio
esővíz  le n vl
nis kefelevonat
catullus rovás
i erotika n du
e nis tüll matt
krom o  marás e
turulmadár isis
eb rendőrség nt
rimini lie  ede
éne karbunkulus
n rue sem prés
```